

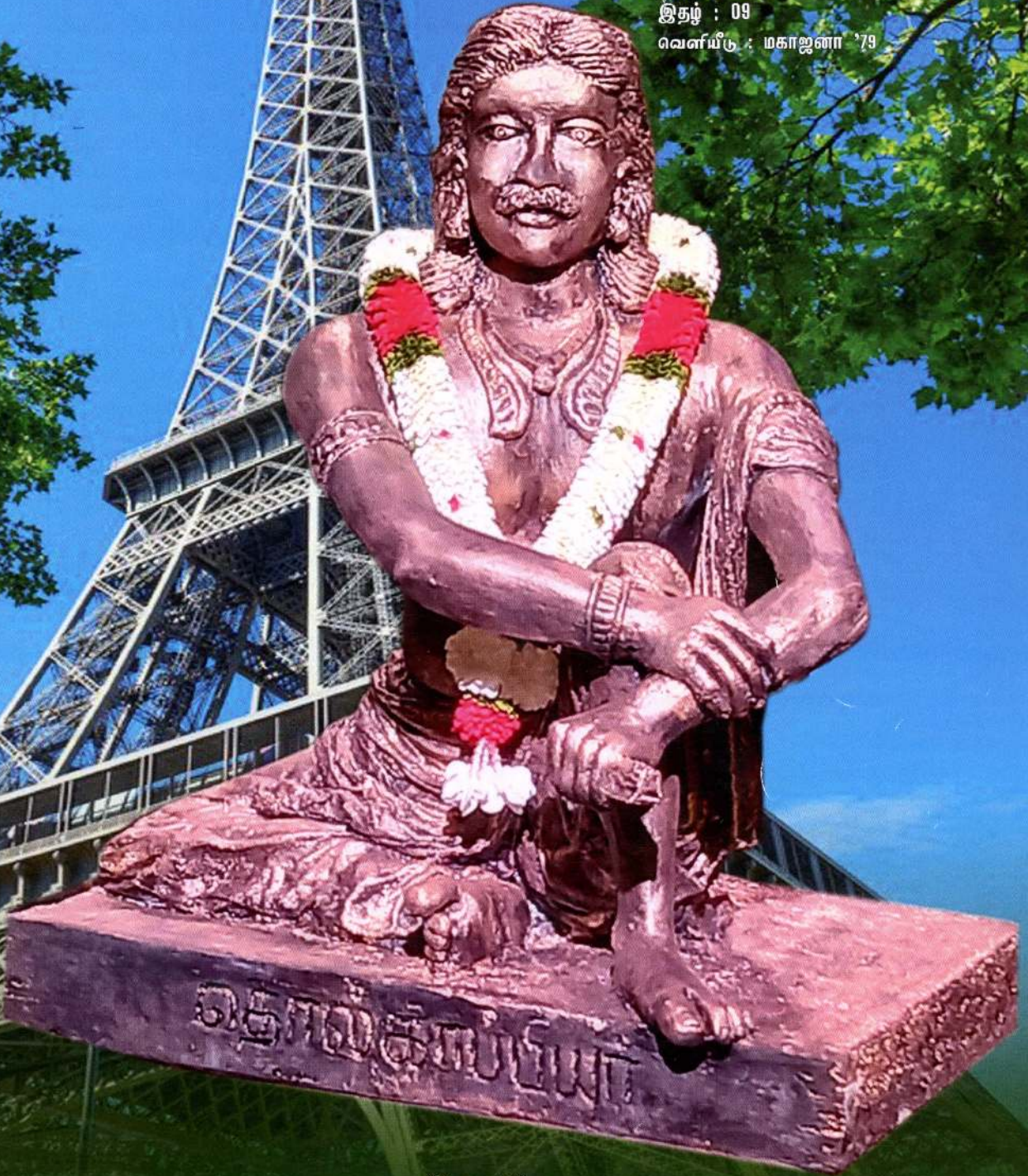
வள்ளர்

காலாண்டிதழ்

தார்த்தகை 2024

இதழ் : 09

வெளியீடு : மகாஜனா '79

○ உள்ளே

- சுப. கிருஷ்ணானந்தன் ● செயபாஸன் ● தர்மன் ● துவாரகன் ● கோகிலா மகேந்திரன்
- விஜ் நாகராஜா ● தீபிகா ● எஸ். சச்சிதானந்தம் ● சி. டயசுராசா ● உக்குவளை அகர்ம்
- ஆலகாஸன் ● சஞ்சயன் ● செல்வமாணிக்கம் ● கவல்கணன் ● புதிதா கணேஸ் ● அகரன்
- பஞ்சகல்யாணி ● டானியல் ஜெயந்தன் ● மனோ ● அபிஷ்ணவி ● வித்தகபுரத்தான்

ஏன் இலக்கியம் எழுத வேண்டும் ?

எழுத்தாளர்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக இலக்கியங்களை எழுதுகிறார்கள். எழுத்தாளர்கள் தங்கள் உணர்வுகள், எண்ணங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளை ஆராய்ந்து தொடர்புகொள்வதற்கான ஒரு வழியாக இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். காதல், பயம், மகிழ்ச்சி, துக்கம் மற்றும் நம்பிக்கை, வழிகாட்டல் போன்ற மனித அனுபவங்களின் சிக்கலான தன்மையை வெளிப்படுத்த, எழுத்து ஒரு சக்திவாய்ந்த ஊடகம். கதை சொல்லுதல், பாத்திரங்களுக்கு உயிர் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆசையால் பலர் உந்தப்படுகிறார்கள். இலக்கியம் அவர்களின் அனுபவங்களை அல்லது கற்பனையைப் பகிர்ந்து கொள்ள அனுமதிக்கிறது, தங்கள் படைப்புகளில், அனுபவங்களை, கற்பனை என்ற போர்வையில் சாதாரணமாகப் புதுத்திவிடுவார்கள்.

எழுத்தாளர்கள் சமூக, அரசியல் அல்லது தார்மிகக் கேள்விகளை ஆராய்ந்து சிந்தனை மற்றும் விவாதத்தை ஊக்குவிக்கும் வழிகளில் முன்வைக்கிறார்கள். இது சமூகங்களின் மரபுகள், தொன்மங்கள் மற்றும் வரலாறுகளையும் பாதுகாக்கிறது. எழுத்தாளர்கள் தங்களை நன்கு புரிந்துகொள்ள உதவும் சுய-பிரதிபலிப்புக்கான ஒரு கருவியாக எழுதலாம். அவர்களின் சொந்த அடையாளங்கள், எண்ணங்கள் மற்றும் அனுபவங்களுடன் மனம் போராடுவதை, அவர்கள் சமூகத்துடன் பகிர்ந்து கொண்டால் சமுதாயம் பயன் பெறும் என்ற எண்ணத்தில் எழுதுகிறார்கள்.

பல எழுத்தாளர்கள் முக்கியமான சமூக, நெறிமுறை அல்லது தத்துவப் பிரச்சினைகளை எடுத்துரைப்பதன் மூலம் சமூகத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதையோ அல்லது வாசகர்களை ஊக்கப்படுத்துவதையோ நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களின் பணி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தலாம், நெறிமுறைகளைச் சவால் செய்யலாம் அல்லது சமுதாய, அரசியல் மாற்றத்திற்காக வாதிடலாம். சிலர் மொழியின் அழகுக்காகவும் மகிழ்ச்சிக்காகவும் எழுதுகிறார்கள். இலக்கியத்தின் கலை, கைவினை-சொற்கள், அமைப்பு மற்றும் பாணியை ஆக்கப்பூர்வமான வழிகளில் பயன்படுத்துவது, பல எழுத்தாளர்களுக்குக் கை வந்த கலையாகும்.

இலக்கியம் எழுதுவது எழுத்தாளனும் வாசகனும் தற்காலிகமாக இணைப்பில் இருந்தாலும் யதார்த்தத்திலிருந்து தப்பிக்க அனுமதிக்கிறது. மாற்று யதார்த்தங்கள் அல்லது காட்சிகளை உருவாக்குவது அன்றாட வாழ்க்கையின் அழுத்தங்களிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்கும். எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் ஒரு நீடித்த மரபை விட்டுச் செல்ல முற்படுகிறார்கள். அவர்களின் படைப்புகள் மூலம், அவர்கள் ஒரு வகையான அழியாமையை அடைகிறார்கள். அவர்கள் இறந்த பிறகும் எதிர்கால சந்ததியினரிடம் தொடர்ந்து செல்வாக்குச் செலுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். நல்ல இலக்கியம் என்பது மனித மனங்களை இணைக்கவும், புரிந்துகொள்ளவும் வாசகர்களிடையே நேர் மறை எண்ணங்களைத் தூண்ட முனையும் எழுத்தாளரின் எண்ணப் பிரதிபலிப்பேயாகும்.

வளர் இதழ், வாசகர்களை எழுதத் தூண்டுகின்றது. புதிதான தரமான இலக்கியத்தை உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம்.

எங்கள் முதல் எட்டு இதழ்களுக்கான ஆதரவுக்கும் கருத்துகளுக்கும் நன்றி. மற்றும் இந்த இதழுக்கான ஆக்கப்பூர்வமான விமர்சனத்தை எதிர்பார்க்கிறோம். இந்தக் காலாண்டு இதழில் எழுத முதல் படி எழுத்தாளர்களையும் ஊக்குவிக்கிறோம்.

ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கதாரிகளே பொறுப்பு.

தொடர்புகளுக்கு : - கப. கிருஷ்ணானந்தன்
(Krishnasubram7@gmail.com)

“வளர்”
தென்னிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரி
1979 ம் வருட
உயர்தர வகுப்பு மாணவர்
இலக்கிய குழுவின் வெளியீடு

- ஆலகாலன் பக்கம் -

ஆளுமைத் தேடல்

ஆளுமைகளைத் தேடித் திணறுகிறது நமது சமூகம். தேர்தல் கையோடு தேடத் தொடங்கி, ஆளாளுக்குப் பத்து இளம் ஆளுமைகளைத் தேடத் தொடங்கிய போது தான், நமது வறுமையை எல்லோரும் உணர முடிந்தது. பிரேரிக்கவும், ஆமோதிக்கவும், அதிகம் பேர் நமக்குள் இருக்கிறார்களே தவிர, தானாக முன்னுக்கு வர, எல்லோருமே தயங்குகிறவர்களாகவே இருக்கிறோம். சரி. நாலு பேர் துணிந்து வந்தார்கள் என்று பார்த்தால், ஒரு மாதத்திற்குள்ளேயே, அவர்கள் படு விளையாட்டுப் பிள்ளைகள் என்று ஆகத் தொடங்கி விட்டார்கள். வெறும் படிப்பும், பதவியும், ஆளுமை என்று நம்புகிற நமது எண்ணங்களின் மீது ஏமாற்றத்தின் கை செவிட்டைப் பொத்தி அறைகிறது. யார் வந்தாலும், நமக்கு விடிவில்லை என்கிற சனங்களின் பல தசாப்த கால விரக்தியின் குரலுக்குப் பதிலாக, புதிய குரல்களை முன்னிறுத்துவோமென்றால், வெட்கக்கேடான, சாபக்கேடான சமூகமாகிக் கிடக்கிறோம்.

அரசியல் மீது நம்பிக்கையற்ற, அதில் அக்கறை காட்டிக் கொள்ளாத இளைய சமூகம் உருவாகி வெகு காலமாகி விட்டது. அந்த நிலையை ஏற்படுத்தியது போரும், தனி நபர் படுகொலைகளுமே. ஊடகவியலாளர்கள் மீதான படுகொலைகள், சமூக அக்கறையாளர்கள் மீதான கொலைகள், மாற்றுக் கருத்துக்களை முன்வைக்க அச்சப்படுகிற ஆயுத கால இருட்டு என்பன, அரசியல் அச்சத்தை ஊட்டி, சமூக உழைப்பைக் கருவறுத்து விட்டது. நமது பிள்ளை ஜனநாயகம் பேசினால், ஸ்டாட்சி பேசினால், நீதி-நியாயம் தட்டிக் கேட்டால், அநியாயமாகச் செத்துப் போய்விடும் என்றும், வெள்ளை வான் தூக்கிப் போய் விடும் என்றும், எப்போது தாய்மார்கள் நியாயமாக அஞ்சத் தொடங்கினார்களோ, அன்றே, அரசியல் என்பது, ஒரு மரண விளையாட்டு ஆகிப் போனது. எல்லோரும் அதை விட்டுத் தாரப் போனார்கள்.

சமூகத்தை நெறிப்படுத்துகிற, சமூகத்தை ஒழுங்குபடுத்துகிற செயற்பாடே நல்ல சமூக அரசியல். சமூகம் மீதான கரிசனை மிகுந்தவர்களும், சமூகத்திற்காகக் களத்தில் நின்று, தொடர்ச்சியாக வேலை செய்கிறவர்களுமே இதற்கான முழுமையான தகுதியும் நம்பிக்கையும் உடையவர்கள். தன்னலமற்ற சமூக ஆளுமைகள் திடீரென்று தோன்றுகிற வானவில்கள் அல்ல. தான் வாழும் சமூகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து வளர்ந்தவர்கள். சமூகத்தை தோழமையுணர்வோடு அணுகுகிறவர்கள். சமூகத்தை மெதுமெதுவாக உயர்த்திச் செல்கிறவர்கள். அனுசரித்து, அன்பு செலுத்தி, அரவணைத்து, பண்பான வழிகளில் சமூக மாற்றங்களை விதைத்து வளர்ப்பவர்கள். வெறும் மொழிப்புலமைகளோ, தோற்ற மயக்கங்களோ அல்ல, சமூக ஆளுமைகளின் பலம். நல்ல தலைமைத்துவப் பண்பு தான் பலம்.

அரசியலுக்கு முதல் தொடக்கம் வாசிப்பு. வாசிப்பிலை போனா, பிள்ளை படிப்பை விட்டிடும், என்று பயப்படுகிற சமூகத்தில், அரசியல் ஈடுபாட்டை

இனையவர்களிடம் ஏற்படுத்துவது இலகுவானதல்ல. மறுபுறத்தில், துப்பாக்கி மட்டுமல்ல. அரசியலைக் கையிலெடுத்தவனும் அழிந்தே தான் போவான் என்பது, தொடர்ச்சியான நடைமுறை வெளிப்பாட்டு அனுபவமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்னொரு புறம், ஏற்கனவே அரசியலுக்குள் இருக்கிறவர்கள் மீது, சமூகத்தில் எந்த நல்ல மதிப்பீடோ, நற்பெயரோ இல்லாத சூழலில், அந்தச் சேற்றுக்குள் தானும் காலை விட யாரும் தயங்குவார்கள். இருக்கிற நல்ல பெயரையும், சேராத இடம் சேர்ந்து, ஏன் கெடுத்துக் கொள்வான்? என்ற தயக்கம் நியாமானது தான்.

நல்லரசியல் அறிமுகங்களோடு, நல்ல நம்பிக்கைகளோடு, நல்லுதாரணங்களோடு, இந்த மாற்றத்தைத் தொடங்க வேண்டும். இதழியல் இதனை வளர்த்தெடுக்கக் கூடிய முக்கியமான துறை. பொதுநலம் சார்ந்த இதழியலாளர்களை, எமது சமூகம் உருவாக்க வேண்டும். பணம் சம்பாதிப்பதைப் பிரதானமாகக் கொண்ட, ஒரு தொழில் தளமாக ஊடகவியற்றுறை இருக்கவே கூடாது என்கிற பாலபாடத்தை, வளரும் ஊடகவியலாளர்களுக்கு, அதுசார்ந்த கல்லூரிகளும், பேராசிரியர்களும் இடித்துரைத்து வழி நடத்த வேண்டும். வேறெங்கும் இல்லை. நமக்குள்ளிருந்து தான், அந்தப் புதிய நட்சத்திரங்கள் வெளிவர வேண்டும். அதற்கான நல்ல விதைகளை, நம் சமூகம், பாடசாலைகள், ஆசிரியர்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், மதத் தலங்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள் என எல்லோரும், தொடர்ந்து விதைத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஆடியில் ஒருக்கால், அமாவாசையில் ஒருக்கால், என்கிற திருவிழாக்காலக் கடை விளையாட்டுச் சரி வராது. வருசத்தில் ஒருக்கால், வெள்ளை வேட்டியோடு, ஒழுங்கைகளுக்குள் நடப்பதென்பது, சமூக அக்கறை கிடையாது. அது சாம்பிராணிக் குச்சி விக்கிற நல்ல பேய்க்காட்டு வித்தை.

○

ஐந்தாவது ஐரோப்பியத் தமிழாய்வியல்
மாநாட்டினையொட்டி
மாநாட்டிற்காகச் செதுக்கப்பட்ட
தொல்காப்பியர் சிலை.

பாரதி

இதனைச் செதுக்கியவர் உமாபதிசிவம் பாரதி. யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர். 9 வயதிலிருந்து சிற்பம், சித்திரம், ஓவியம், வரையக் கூடியவர். கலாநிதி சிவப்பிரகாசம் ஆசிரியரிடம் முறையே பயின்றவர். மரம் உலோகம் இளைநார் கதைச் சிற்பம் கற்சிற்பம் போன்றவற்றைச் செதுக்கக்கூடியவர். மேலும் அரச பாடசாலைகளில் சித்திர ஆசிரியராகப் பணியாற்றி பல வெற்றிகரமான மாணவர்களை உருவாக்கியவர். இவரின் கலைத் திறனைப் பாராட்டி பல தங்கப் பதக்கங்களையும் கௌரவ சிறப்புப் பட்டங்களையும் பெற்றுதுடன் சிற்ப சாஸ்திரத்தை முறையே பயின்று பல ஆலயங்களையும் ஆலய விக் கிரகங்களையும் உருவாக்கியவர். இலங்கையில் முன்னைய பாடசாலை அதிபர்களின் சிலைகளையும் வடித்தவர். நாட்டின் ஏற்பட்ட அரசியல் சூழல் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டிலும் தனது கலைத்திறனை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கலைஞர் இவர்.

ஐந்தாவது ஐரோப்பியத் தமிழாய்வியல் மாநாடு. பாரிசு - 2024

முனைவர் பேராசிரியர்
ச. சச்சிதானந்தம் அவர்களின்
ஒருங்கிணைப்பில்
ஐந்தாவது தமிழ் ஆய்வியல்
மாநாடு கடந்து ஓக்ரோபர் 7-8ம்
திகதிகளில் இரு முழுநாள்
அமர்வாக பாரிஸ் நகரில்
சிறப்பாக நடந்து முடிந்தது.

பன் மொழிப்புலமை மிக்க திரு.
சச்சிதானந்தம் அவர்கள் கடந்த
நாற்பத்து நான்கு ஆண்டுகளாக
பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்ந்து
வருகிறார். பல நூல்களுக்குச்
சொந்தக்காரர். இவர் ஒரு
மொழியியல் ஆய்வாளர்.
முதலாவது பிரெஞ்சு தமிழ்
அகராதி இவருடையது.
பிரான்சில் முதல் தமிழ்
வித்தியாசாலையை 1983
இல் நிறுவி, 2000 ஆம்
ஆண்டில் அண்ணாமலை
பல்கலைக்கழகமூலம்
ஐரோப்பாவில் தமிழ்வுழி பட்டப்
படிப்பைக் கொண்டு வந்தவர்
கல்வித்துகுதி:
Dulco.DS: (Inalco).M.A.,PGDIP.,
M.Phil., Ph.D.,D.Litt..

இவரது கடும் முயற்சியினால்
இதுவரை ஐந்து தமிழ்
ஆய்வியல் மாநாடுகள் சிறப்பாக
நடந்தேறியிருக்கின்றன.
இம் மாநாடுகள் தொடர்பாக
அவரை அணுகியபோது...

○ பாரிஸில் ஐந்தாவது தமிழ் ஆய்வியல் மாநாட்டினை நடாத்தி
முடித்திருக்கிறீர்கள். இந்த நெருக்கடியான ஐரோப்பிய வாழ்க்கை
ஓட்டத்தில் இந்த தைரியம் உங்களுக்கு எப்படி, எங்கிருந்து வந்தது?

● 2015இல், மதுரையிலும், சென்னையிலும் தமிழ்நாடு அரசு சிறப்பாக
நடத்திய உலகத் தமிழறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக்குப் பிரான்சு
நாட்டுப் பகராளியாக அழைக்கப்பட்டேன். சங்க இலக்கியத்தில்
கல்வி, பிரான்சு நாட்டில் தமிழ் வளர்ச்சி, பொருண்மையில்
ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் படித்தேன். சென்னையில் சில குறிப்பிட்ட
அறிஞர்கள் திருவள்ளூர் சிலை வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.
நானும் சிறப்புச் செய்யப்பட்டேன். அங்கு உலக அறிஞர்களின்
அறிமுகம் கிடைத்தது. அரசு அழைத்து தமிழ்க்கௌரவம் செய்தது.
இப்பெருமைகளும் தகுதிகளும் பாரிசில் ஆய்வியல்மாநாடு செய்ய
எண்ணம் முனை விட, முயற்சிகள் விருப்பம் தந்தன. அழகப்பா
பல்கலைக்கழகமும் பாரிசு வணிக அன்பர்களும் நிதி உதவி நல்கினர்.
சில நண்பர்கள் ஊக்கப் படுத்தினர்.

○ ஏற்கனவே நடைபெற்ற மாநாடுகள் பற்றிச் சுருக்கமாக வளர்
வாசகர்களுக்கு..

● 1வது தமிழாய்வியல் மாநாடு 2015 :

பொருண்மை : **ஐரோப்பாவில் தமிழ்.**

இணைவு: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்.

2வது மாநாடு 2016,

பொருண்மை : **திருக்குறள்-பல்வாசுள்**, தமிழறிந்த ஏழு ஐரோப்பிய
அறிஞர் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படித்தது முன்னெங்கும் நடக்காத
தனிச்சிறப்பு.

இணைவு: ஜேர்மனி University of Cologne, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம்,
பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், பெரியார் பல்கலைக் கழகம்.

2016 மாநாடு, 14,000 யூரோகையைக் கடித்ததனால் 2017 இல் மாநாடு செய்ய இயலவில்லை. இதனை அறிந்து, தமிழ் நாடு அரசும், ரீ.ஆர்.ரீ. தமிழ் ஒலி வானொலியும் நிதி நல்கையில் கைகொடுத்ததனால்,

2018 இல் 3வது தமிழ் மாநாடு,

பொருண்மை : **செவ்விலக்கியம், விபுலாந்தம்.**

இணைவு: செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். சிறப்பிப்பு: தமிழ்நாடு அரசு தமிழ் மொழி, பண்பாடு அமைச்சர், இலங்கைத் தூதர்.

4வது தமிழாய்வு மாநாடு. 2019.

பொருண்மை: **தமிழகராதியியல் பரிணாமமும் பரிமாணமும், இன்பத்தமிழும்** இலங்கையரும். இணைவு : தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், கிழக்கிலங்கை பல்கலைக்கழகம். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

நான்கு ஐரோப்பியத் தமிழ் ஆய்வியல் மாநாடுகள், பலநாட்டு அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள் மற்றும் வெள்ளைக்காரத் தமிழறிஞர்களும் கலந்துகொண்டது. தமிழியல் கலை நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றமை வரலாற்றுப் பதிவு.

5வது ஐரோப்பியத் தமிழாய்வியல் மாநாடு. 2024.

பொருண்மை: **தொல்காப்பியம் - பன்முகம். புலம்பெயர் தமிழ் வளர்ச்சி.**

இணைவு: விநாயகா ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சிறீ ராஜராஜன் கல்விக்குழுமம். அனுசரணை: ரீ.ஆர்.ரீ. தமிழ் ஒலி வானொலி. தமிழ், சிங்கள, பிரெஞ்சு, கனடிய மற்றும் புலம்பெயர் தமிழறிஞர்கள். கலைநிகழ்ச்சிகள். விருது வழங்கிச் சிறப்பித்தல். தொல்காப்பியர் சிலை திறப்பு நிகழ்வு. நூல்கள் வெளியீடு: -தமிழ் கற்பதற்கு முன்னேற்ற வழிகாட்டி.- இரு மொழி நூல்.

-மும்மொழியில் திருக்குறள்.

ஓராவது தமிழாய்வியல் மாநாட்டில், வீரமா முனிவர் எனப் பெயர் பூண்ட இத்தாலியர் Constantine Beschi தான் முதல் தமிழ்-தமிழ் அக ராதியைத் தொகுத்தவர். இவரின் பிறந்த நாள் 08.11.1680. 08.11 நாளை தமிழ் அகராதியியல் நாள் எனப் பிரகடனம் செய்யுமாறு தமிழ்நாடு அரசிடம் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. இக்கோரிக்கையை தமிழ்நாடு அரசு 2017 இல் கேட்டபடி பிரகடனம் செய்து, ஆண்டுதோறும் கொண்டாடி வருகிறது. இது மாநாட்டுக் கோரிக்கைக்கு கிடைத்த வரலாற்று வெற்றி எனப் பெருமை கொள்கிறோம்!

தொல்காப்பியம் எழுதியவர் திரணதாமாக்கிவி. இது தமிழிலக்கணம் மட்டும் சொல்கிற நூல் அல்ல. அறிவியல், மொழியியல், பாலியல் அறிவு, தமிழ் வாழ்வியல் பெட்டக நூலாசிரியர் தொல்காப்பியர். இப் பெயரினாலேயே பெரிதும்

அறியப்பட்டவர். அழைக்கப்படுபவர்.

தமிழ்நாடு அரசின் தமிழகராதியியல் திட்ட இயக்கமானது அகராதியியலில் உச்சநிலை விருதான வீரமாமுனிவர் விருதினை, தமிழ் மொழி வளர்ச்சி அமைச்சர் 2024 மார்ச்சில் எனக்கு வழங்கி க்கெளரவித்தார். இவ் விருதைப் பெற்ற முதல் தமிழ் நான் என்பதில் புளகாங்கிதம் அடைகிறேன். தமிழ்நாடு அரசு சிறந்த அயலக மொழியியலாளர் விருதினை யும் 2018 இல் முதலமைச்சர் வழங்கி யிருந்தார்.

உங்களது ஐந்தாவது மாநாட்டின் விளம்பரத்தில் 'ஐந்து கண்ட அறிஞர் ஆய்ந்து கண்டதை உவந்து அரிகின்றனர்' என்றொரு சொற்றொடரைப் பாவித்திருக்கிறீர்கள். இது அச்சத் தவறாகப் பலரும் நோக்குகின்றனர். அரிதல் பற்றி விளக்குவீர்களா?

● ஆம்! அரிதல் என்பதன் வேர்ச்சொல் அர்: அரி, அறு, பிரி, வெட்டு, சிறிது சிறிதாக்கு...அறு என்ற சொல்தான் அறுவு, அறிவு எனவும் திரிந்து நிற்கும். அரிகின்றனர் என்றால் அறிஞர் ஆராய்ச்சி வழி வேறு படுத்தி விளக்குவர் என்று பொருள் கொள்க!

உங்களது திருக்குறள் பிரெஞ்சு மொழி பெயர்ப்பு நூல் பற்றி அறிய ஆவலாக உள்ளோம்.

● பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின், 1875 செய்யுள்களைப் பிரெஞ்சில் மொழிபெயர்த்து தருமாறு 2017 இல் தமிழ் நாடு அரசு என்னைக் கேட்டுக்கொண்டதால், செய்துகொடுத்தேன். அது மாண்புமிகு முதலமைச்சரால் வெளியிடப் பட்டது. தொடர்ந்து திருக்குறளைப் பிரெஞ்சில்

புதிதாக மொழியாக்கம் செய்யக் கேட்கப்பட்டு, முடித்தேன். ஆங்கிலத்திலும் இரண்டு திங்களுக்குள் செய்யுமாறு செப்டம்பர் 2019 இல் பணிக்கப்பட்டேன். அவசரம் என் பதனால், போதிய தூக்கம் இன்றிப் பணி செய்த தால் மூளையடைப்பு (Brain Stroke) ஏற்பட்டது. தீவிர மருத்துவக் கண்காணிப்பில் அனுமதிக்கப்பட்டேன். குணமடைந்தபின்னர் G.U.Pope இன் மொழிபெயர்ப்பைச் சேர்த்தேன். இப்போது தமிழுக்கும், திருக்குறளுக்கும் பெருமை தரும் வண்ணம் பிரான்சில் பிரபல பிரெஞ்சுப் பதிப்பகமான

L'Harmattan இல் வெளிவந்திருக்கிறது! இதுதான் திருக்குறள் தந்த பரிசு!

மும்மொழிகளில் முப்பால் மொழிபெயர்ப்புப் பணி முடிந்ததும், கலைஞரின் சங்கத் தமிழ் நூலினையும் பிரெஞ்சு மொழியாக் கம் செய்திட பணிப்பு வழங்கியது தமிழக அரசு. இதுவும் விரைவில் வெளிவர இருக்கிறது. இப்போது கலைஞரின் குறளோ வியம் பிரெஞ்சாக்கம் செய்ய தரப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழில் கிடைத்த முதல்

இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம்.

தொல்காப்பியம் இலக்கண நூல் மட்டுமின்றி பண்டைய தமிழரின் வாழ்வியலையும், வாழ்க்கைப்பண்பாட்டையும், மரபுகளையும் கூறும் தொன்மை மிக்க நூலாகவும் பார்க்கப்படுகிறது. இதனை எழுதியவர் தொல்காப்பியர். இது மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் ஒன்பது இயல்களை அடக்கியுள்ளது.

தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படைக் கூறுகள் என நோக்கும் போது இது மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டது. எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம். இந்த ஒவ்வொரு அதிகாரமும் ஒன்பது இயல்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அவ்வாறு பார்க்கின்றபோது எழுத்ததி காரத்தில் 1. நூன்மரபு, 2. மொழிமரபு, 3. பிறப்பியல் 4. புணரியல் 5. தொகைமரபு 6. உருபியல், 7. உயிர் மயங்கியல், 8. புள்ளிமயங்கியல், 9 குற்றியலுகரப் புணரியல் என்பன அடங்குகின்றன.

சொல்லதிகாரத்தின் இயல்களாக 1.கிளவியாக்கம், 2.வேற்றுமையியல், 3.வேற்றுமை மயங்கியல், 4.விளிமரபு, 5.பெயரியல், 6.வினையியல், 7.இடையியல், 8. உரியியல் 9. எச்சவியல் என்பன அடங்கும்.

● பொருளதிகாரத்தின் இயல்களாக

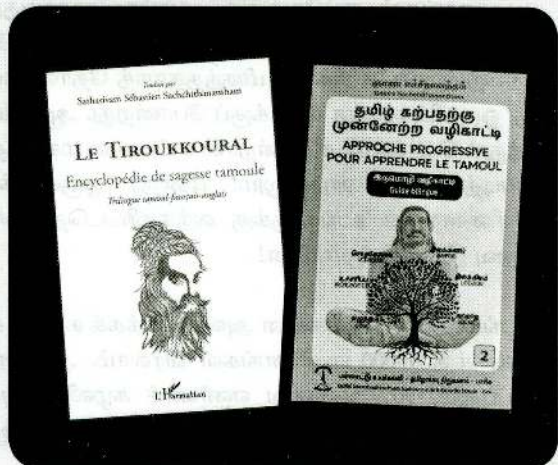
1. அகத்திணையியல், 2.புறத்திணையியல், 3.களவியல், 4.கற்பியல், 5.பொருளியல், 6.மெய்ப்பாட்டியல், 7.உவமையியல், 8.செய்யுளியல், 9.மரபியல் போன்றவை அடங்கும். தொல்காப்பியத்தில் 1610 நூற் பாக்கள் உள்ளன.

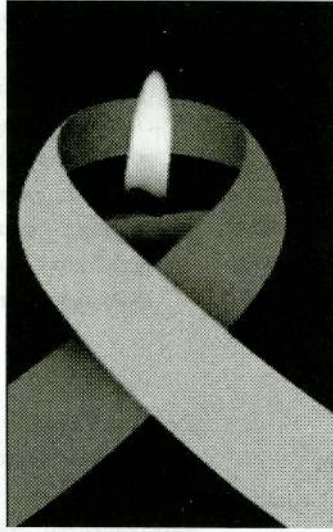
இதனைச் சூத்திரம் என அழைப்பர்.

தொல்காப்பியம் முற்காலப் பாண்டிய மன்னனான நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன் முன்னிலையில், அதங்கோட்டாசான் தலைமையில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது என்பர்.

● தொல்காப்பியம் எந்தக் காலத்திற் தோன்றிய நூல் என்பதில் காலக் கணிப்பு வேறுபாடுகள் அதிகம் உண்டு. அவ்வாறு நோக்கும் போது கி. மு 7ம் நூற்றாண்டு, கி. மு 5ம் நூற்றாண்டு, கி. மு 3500 ஆண்டுகள், கி. மு 2000 ஆண்டுகள், கி. மு 1000 ஆண்டுகள் என்றும், கி. பி 2ம் நூற்றாண்டு எனவும், கி. பி 4ம், 5ம் நூற்றாண்டு என்றும் பல்வேறு அறிஞர்களும் பல்வேறுபட்ட காலக் கணிப்பைக் கொடுத்துள்ளனர். எது எவ்வாறாக இருப்பினும், தொல்காப்பியம் பழமையான நூல் என்பதும், நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் காலம் கி. மு 400 க்கும் முற்பட்டது என்று பார்க்கின்றபோது இதன் காலம் இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளாக இருக்கும் என்பது மொழியியல் அறிஞர்களின் கூற்றாகவுள்ளது.

(ஐந்தாவது ஐரோப்பியத் தமிழாய்வியல் மாநாட்டில் 'தொல்காப்பியம் - ஓர் எந்நோக்கு' என்னும் தலைப்பில் ஞானா. சச்சிதானந்தம் அவர்கள் சமர்ப்பித்த கட்டுரையிலிருந்து....)

மகாப்பிரத்தானம் டீவண்டாடீம ... !

லின்புக்குரியவர்களே,

நலம். நலமறிய ஆவல். நான் இங்கு சுகமே ! நீங்கள் அங்கு சுகமா ? எப்படி இருக்கிறீர்கள்?

உங்கள் உணர்வுகளும் உணர்ச்சிகளும் எவ்வாறுள்ளன? கடந்த இரு வாரங்களாகப் பொதுவாக உங்கள் மனநிலை எப்படி இருந்தது? அதிகளவு நேரம் திருப்தியாக, அமைதியாக, மகிழ்வாக இருந்தீர்களா ? அல்லது பயமாக, பதற்றமாக, கோபமாக இருப்பதாகப் பட்டதா?

பூ உறங்குது , பொழுதும் உறங்குது . நீங்கள் உறங்கினீர்களா? இரவிலே தொடர்ச்சியாக ஏழு மணி நேரத்திற்குக் குறையாமல் நித்திரை செய்தீர்களா? இருக்கட்டும். பொதுவாக உங்கள் வாழ்வின் சவால்களை எப்படி எதிர்கொள்வீர்கள்? சிறிய அளவிலாவது உங்களை நீங்களே புண்படுத்திக்கொள்ளும் வழக்கம் இருக்கிறதா? உதாரணமாக “ஐயோ , ஐயோ” என்று தலையில் அடித்துக் கொள்ளுதல்? ஒருவேளை அதற்கும் மேலாகப் பெரிய அளவில் உங்களை நீங்களே துன்புறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் அடிக்கடி ஏற்படுகிறதா?

நாங்கள் எல்லோருமே வாழ்வு முழுவதும் சவால்களையும் பிரச்சினைகளையும் முரண்பாடுகளையும் சந்தித்துத்தான் வருகிறோம். ஒருவேளை சில சவால்கள் மற்றவற்றைவிடச் சிக்கல் மிகுந்ததாகத் தோன்றலாம். உண்மையிலும் அவ்வாறிருக்கலாம். அது ஒரு சிக்கலான கணக்குப் போன்றது. ஆசிரியர் தந்த சிக்கலான கணக்கை நாமாகவே தீர்த்துக் கொண்டோமென்றால் எவ்வளவு மகிழ்ந்திருப்போம்!

அப்படித்தானே வாழ்விலும்! மனிதர் ஒருவருக்குமே வராத ஒரு மிகக் கடுமையான பிரச்சினைதான் உங்களுக்கு வந்துவிட்டதென்றாலும், அதை வெற்றி கொள்வதில் ஒரு நிறைவு இருக்கிறதுதானே!

உங்கள் எண்ணங்களை அவதானிக்கக் கூடுமாக உள்ளதா? ஒருநாளில் சாதாரண மனிதர் ஒருவருக்கு 60000 எண்ணங்கள் வரலாம். அவற்றில் 80% ஆனவை மறை எண்ணங்களாக இருப்பதும், 90% ஆனவை எண்ணச் சுழலில் அகப்பட்டுத் திரும்பி வரும் நினைவுகளாக இருப்பதும் பெருமளவுக்குச் சாதாரணம்தான். ஆயினும் “இந்தப் பிரச்சினையில் இருந்து

விடுபட வழியே இல்லை”, “நான் பிறக்காமலே இருந்திருக்கலாம்”, “இதற்குமேல் என்னால் தாங்க இயலாது “போன்ற எண்ணங்கள் வருகின்றனவா? அப்படியாயின் இதைத் தொடர்ந்து வாசியுங்கள். (மற்றவர்களும் வாசிக்கலாம்)

மிக அன்புக்குரிய ஒரு நபரை இழந்த நிலை, கடுமையான துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாகிய அல்லது உள்ளாகி வருகின்ற நிலை, எதிர்பாராத வேலை இழப்பு, சட்டத்தின் கரங்களில் மீள முடியாமல் மாட்டிக்கொண்ட அவலம், மனச்சோர்வு அல்லது வேறு உள நலப் பிரச்சினைகள், மது, போதைப்பொருள் போன்றவற்றுக்கு அடிமையான நிலை, தாங்க முடியாது தொடர்ந்துவரும் உடல்வேதனை -- இப்படி ஏதாவது ஒன்றோ பலவோ உங்கள் பின்னணியில் இருக்கலாம்.

“கைவிடப்போகிறோம்” என்று நீங்கள் நினைக்கும் அந்தக்கணத்தில், மிகநீண்ட கடந்தகாலப்பகுதியில் பல கனவுகளுடன் இந்த வாழ்வைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வாழ்ந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நினைத்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா?

உங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகம் முழுவதும், துரத்தித் துரத்தி உங்களுையே அடிப்பதுபோலச் சில வேளை உங்களுக்குத் தோன்றலாம். இடி இடித்தாலும் கட்டாயம் மழை பெய்வதில்லைத் தானே! இருந்தாலும் இதிலிருந்து தப்புவதற்கு ஒரே வழி தற்கொலைதான் என்று நீங்கள் நினைத்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்த ஒருவரின் படத்தை அல்லது காட்சியைப் பார்த்தபோது, அல்லது உங்களுக்கு நெருக்கமான ஒருவர் தற்கொலை செய்து கொண்ட போது, “இதுதான் சரி. நானும் இப்படித்தான் ஒருநாள் செய்யப்போகிறேன்” என்ற எண்ணம் உங்கள் மனதைக் குறுக்கறுத்திருக்கலாம்.

கொடுமையான இந்த நிமிடத்தைக் கடக்க நிறையவே வலிமையையும், சக்தியும் தேவை என்பது உண்மை தான். ஆனாலும் வடிவாக ஆழ்ந்து பார்த்தால் தெரியும் -- உங்களுக்குத் தெரிந்த உங்களைவிட, உங்களுக்கே தெரியாத உங்களிடம் அதிக மனவலிமை இருக்கிறது என்பது!

இருக்கட்டும்.

நீங்கள் மூன்று வேளையும் ஒழுங்காகச் சாப்பிடுகிறீர்களா? பசி இருக்கிறதா ?

சரி.

உலகத்தில் செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு தற்கொலையும் ஒரு துன்பியல் நாடகம். இன்னொருவகையில் சொல்லப்போனால் ஒரு புதிர். ஒரு தற்காலிகப் பிரச்சினைக்கு அவர்கள் எடுத்த நிரந்தர முடிவு அது . ஆழ்ந்து நிதானமாக யோசித்தால் தெரியும் தற்கொலை என்பது முடிவல்ல. பதிலுமல்ல.

ஒரு அழிவின் தொடக்கம்!

அந்தக் கணத்து உணர்வின் வலியைத் தாங்க முடியாதவர்களின் செயற்பாடு. எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கையின்மையும், கையறு நிலையுமே அவர்களை இந்த ஆழ்ந்த உணர்வு வலைக்குள் இட்டுச் சென்றிருக்கலாம். உண்மையில் பேரனர்த்தம் (ஒரே சமயத்தில் பலரது உயிர் அழிவு, உயிர் அச்சம்) ஒன்று நடந்து கொண்டு இருந்தாலே ஒழிய, ஏனைய சந்தர்ப்பம் எதிலும் முற்றிலுமான கையறுநிலை இருப்பதில்லை .

“நான் உதவி கோரலாம்.”,

“உதவி செய்ய மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்”

என்று ஒரே ஒரு எண்ணம், ஒரே ஒரு முறையாவது வந்திருந்தால் இவர்கள் தப்பியிருப்பார்கள்.

அனேகமான நாடுகளில் தற்கொலை எண்ணம் வரும் போது அழைப்பதற்கு விசேட தொலைபேசி எண்கள் இருக்கின்றன. யாராவது ஒரு உளவளத் துணையாளர் அல்லது உளவியலாளர் உங்கள் அழைப்புக்குப் பதில் தருவார். உங்களுக்கு உதவுவார்

வாழ்வின் அடுத்த படியில் உங்களால் கால் எடுத்து வைக்க முடியவில்லையா? உங்களைக் கொஞ்சம் தாங்கிக் கொள்ளுமாறு உங்களை அன்பு செய்பவர்களைக் கேளுங்கள். பத்துப்பேரைக் கேட்டால்

ஒருவராவது செய்ய மாட்டாரா? உங்கள் தேவை, ஒரு உயிர் காப்பாற்றப்படுவது என்ற அளவுக்கு மிகப் பெரிதாக இருக்கும் போது, உங்கள் குடும்பத்தினர், உறவினர், நண்பர், தெரிந்தவர், ஒருவேளை நல்ல மனமுள்ள தெரியாதவர் கூட உங்களுக்கு உதவுவார். அவர்கள் உங்கள் மனதுக்கு வலிமை தருவார்கள். உங்களுக்குள்ளிருந்து அச்சுறுத்தும் உணர்வுப் பேய்களுடன் நிச்சயமாக நீங்கள் தனித்துப் போரிடத் தேவையில்லை. உங்களை அன்பு செய்யவும், உங்களை உற்சாகப்படுத்தவும், உங்கள் நன்னிலை கண்டு மகிழவும், உங்கள் மேல் நம்பிக்கை கொள்ளவும் நிச்சயமாகச் சிலர் இருக்கிறார்களே! அவர்களை ஏன் மறக்கப் பார்க்கிறீர்கள்?

ஒருவேளை உதவி கோருவது ஒரு பலவீனமான நிலை என்று நினைக்கிறீர்களோ? நிச்சயமாக அப்படி இல்லை.

நாங்கள் இருட்டில் வழி தெரியாது தடுமாறும்போது ஒரு “ரோச் லைட்” பெற்றுக் கொள்வது என்று நினைக்கலாம். அது பலவீனமல்ல, பலம்தான். தேவையான போது உதவி கோராமல் இருந்தால்தான், உங்கள் நிலையை நீங்களே மோசமாக்கிக் கொள்ளும் நாடகம் அரங்கேறும். உங்கள் கையை எதற்காக நீங்களே துண்டித்துக் கொள்ள வேண்டும்?

உங்கள் பரம்பரையில் தற்கொலை அல்லது தற்கொலை முயற்சி இருந்திருக்குமாயின் நீங்கள் இன்னும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். பரம்பரை அலகு என்பது செல்வாக்கு மிகுந்ததுதான் என்றாலும் எங்கள் எண்ணங்களாலும் நடத்தைகளாலும் அதை வெற்றி கொள்ள முடியும்.

நேரம் இப்போது உங்களுக்குக் கடினமாக இருக்கலாம். ஆயினும் நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் இங்கிருப்பதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. ஒருவேளை நாங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாத காரணமாயிருக்கலாம். உங்களால் ஏதோ ஒரு பெரிய நல்ல விடயம் இவ்வுலகில் நடைபெறப் போவதாகக் கூட இருக்கலாம்.

ஆகவே, “உனக்குக் கீழே உள்ளவர் கோடி. நினைத்துப்பார்த்து நிம்மதி நாடு” என்ற சினிமாப் பாடல் வரியை ஒரு முறை மனதுக்குள் அல்லது சத்தமாகவே பாடிப்பாருங்களேன்! எப்படி இருக்கிறது?

உங்களை நீங்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்க முனைந்து, உங்கள் மீது உண்மையான அன்பு செலுத்துபவர்களையும், அக்கறை உள்ளவர்களையும் கூடத் தண்டித்து விடாதீர்கள்!

“நீங்கள் ஒரு நரகப் பாதையினூடு சென்று கொண்டிருந்தால், தொடர்ந்து போய்கொண்டிருங்கள்” என்றார் வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில். ஏனெனில் அந்தப் பாதை எங்கோ ஓரிடத்தில் முடியுத்தானே வேண்டும்? முடிவில்லிப் பாதை என ஒன்று இருக்க முடியாதல்லவா? ஆகவே பாதியில் நின்று விடாதீர்கள். தொடருங்கள். திரும்பலாம். நின்று விடக்கூடாது. தொடக்கம் உள்ள எதற்கும் முடிவு என்பதும் ஒன்றிருக்கும்! சரிதானே? உங்கள் துன்பம் மட்டும் எப்படி இதற்கு விதிவிலக்காகும்?

உங்கள் மீது உங்களுக்கு ஒரு சுய நேசிப்பு இருக்கிறதா? அல்லது சுய வெறுப்புத்தான் இருக்கிறதா? வேறு யாரையும்விட அதிகமாக நீங்கள் உங்களை நேசிக்க வேண்டும். உங்கள் நல்ல எண்ணங்கள், பண்புகள், நடத்தைகள் எல்லாம் உங்களுக்குத் தானே முழுமையாகத் தெரியும்?

வாழ்க்கை என்பது ஒரு கவிதை அல்லது ஓவியத்திற்கான விமர்சனம் போன்றது. எதை நாங்கள் பார்க்கிறோம், எப்படி எண்ணுகிறோம், அது எந்த உணர்வை எங்களிடம் விட்டு வைக்கிறது என்பவை எல்லாம் முற்றிலும் எங்களைப் பொறுத்ததுதான். சிவப்புக் கண்ணாடி அணிந்திருந்தால் உலகம் சிவப்பாகத் தானே தெரியும்? பச்சையாகத் தெரியவேண்டுமா? கண்ணாடியை மாற்றிவிடுங்கள். உங்கள் கண்ணாடிதானே!

உங்களது இந்தப் பரிதாப நிலையை, அல்லது தோல்வியைப் பார்த்து எல்லாரும் சிரிக்கப் போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? அவரவருக்குத் தன் தன் பிரச்சினைதான் பெரிது. ஒருவேளை ஒருநாள் உங்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கலாம். அடுத்தநாள் அவர்கள் தத்தம் பாதைக்கு ஒளி பாய்ச்சவே முயலுவார்கள். உங்களை நினைக்க நேரம் இருக்காது. உலகம் தன் பாதையில் சுழல ஆரம்பித்துவிடும்.

ஒருவேளை நீங்கள் யாரையாவது பழிவாங்க நினைக்கிறீர்களா? அவர்களைப் பற்றி நினைத்தாலே உங்களுக்குக் கோபமாக இருக்கிறதா? உங்களைத் தண்டித்து அவர்கள் குற்ற உணர்வுக்குள் வரப்

போவதில்லை . நீங்கள் நல்லபடி வாழ்ந்து காட்டுவதுதான் அவர்களுக்கு நல்ல பாடமாக இருக்கும்.

வாழ்க்கை என்ற பாதையில் நாம் எல்லோரும் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பாதைகள் வேறு, வாகனங்கள் வேறு, வடிவங்கள் வேறு, வேகங்கள் வேறு. என்னதான் நடந்தாலும், எமக்கு விபத்துத்தான் நடந்தாலும் திரும்பிப்போய் முதலில் இருந்து தொடங்க முடியாதென்பது நினைந்தான். ஆனாலும் இந்த விபத்து நடந்த இடத்திலிருந்து நீங்கள் தொடங்கும் ஒரு புதிய தொடக்கம் என்பது மிகப் புதிதான, மிக நல்ல, மிக வித்தியாசமான, மிகப் பயனுள்ள ஒரு முடிவுக்கு உங்களை அழைத்துச் செல்லலாம் அல்லவா? மணிக்கூட்டைப் பின் நோக்கி ஓட வைக்க முடியாதென்பதை “ஆசீர்வாதமாகவும் ” கொள்ளலாம்தானே! நாங்கள் பெருமை கொள்ளும் நேரங்களை விட, எவ்வகையிலும் பெருமைப்பட முடியாத காலங்களே வாழ்வில் எமக்குப் பெரும் பாடங்களைக் கற்பிக்கும் மணித்துளிகளாக அமையலாம்.

“இந்த வாழ்வு, இந்த இரவு, உங்கள் வலிமை, உங்கள் நம்பிக்கை “எல்லாமே பொருள் பொதிந்தவைதான் என்பார் ஜமி வேர்க்கோவ்ஸ்கி (Jamie Workowski) காலம் இனி இதைவிடத் திறமாக ஒருபோதும் வராது என்று சிலவேளை தோன்றலாம். ஆழ்ந்த சுவாசம் ஒன்றை உள்ளெடுத்து வெளி விடுங்கள். அந்த எண்ணம் உங்களை நசுக்கிவிட அனுமதிக்க வேண்டாம். அற்புதங்கள் எப்போதும் நடக்கலாம். இன்று மிக முக்கியமாகத் தெரிகிற ஒரு விடயம் இன்னும் ஐந்து அல்லது பத்து வருடங்களில் முழுமையாகவே முக்கியமற்றுப் போகலாம் . பூமி சுற்றுகிறது. மேலே உள்ளது கீழே வருகிறது. கீழே இருந்தது உச்சிக்கு வந்துவிட்டது. இருள் இருந்த இடத்தில் ஒளி வருவதை நீங்கள் பார்த்ததில்லையா? எப்போதுமே ஒளி மிகுந்திருக்கும் புள்ளி என ஒன்று பூமியில் இல்லை.

ஆகவே பல்லைக் கடித்துக் கொள்ளுங்கள். வலிக்கட்டும். வலியை ஏற்றுக்கொள்வோம். அதை மறுதலிக்க வேண்டாம். இது எப்போதும் இப்படியே இருப்பது சாத்தியமில்லை. இந்த இருளுக்குள் தெரியும் வெள்ளிக் கம்பிகளை இனம் காண்போம்.

இருட்டு மிகக் கடுமையாக உள்ளபோதுதான் நட்ஷத்திரங்கள் மிகப் பிரகாசமாகத் தெரிகின்றன .

நீங்கள் செய்யவேண்டியதெல்லாம் ஒன்றுதான். பூச்சியத்திற்கு வந்துவிட்டதாக நினைக்கிறீர்களா? பரவாயில்லை. ஒவ்வொரு படியாக மெதுவாக முன் செல்லுங்கள். உங்கள் தலை நிமிர்ந்தே இருக்கட்டும். மரணத்திற்கு முதல் கணத்திலும் தேர்ச்சில்லின் அடியில் இருந்து தன் புண்ணியங்கள் அனைத்தையும் கண்ணிரானுக்கே தானம் செய்த கர்ணனை நினைத்துப் பாருங்கள் .

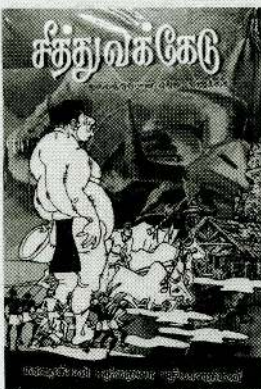
இவ்வளவு நாளும் நீங்கள் விட்டிருக்கும் தடங்களை விட, இன்னும் மிக அழகான, நேர்த்தியான, பயனுள்ள தடங்கள் முன்னே இருக்கலாம். ஏன் அதையெல்லாம் செய்து பார்த்து விடக்கூடாது ?

நாங்கள் இருக்கிறோம்! உங்களுக்கு உதவ!!

அன்புடன்

- கோகிலா மகேந்திரன்.

அண்டைய ஹவுசுள்

ஈழத்து எழுத்தாளுமை மு.பொ. காலமானார்

26.08.1939-07.11.2024

மு.பொ. என தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நன்கு அறியப்பட்ட மு.பொன்னம்பலம் காலமானார். யாழ்ப்பாணம் புங்குடுதீவில் பிறந்த மு.பொ. தமது பன்னிரண்டாவது வயதில் கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கியவர். கவிஞர், சிறுகதை, நாவலாசிரியர், விமர்சகர், சிறுவர் பாடலாசிரியர் எனப் பன்முக ஆளுமையாக அழுத்தமாகத் தடம் பதித்தவர்.

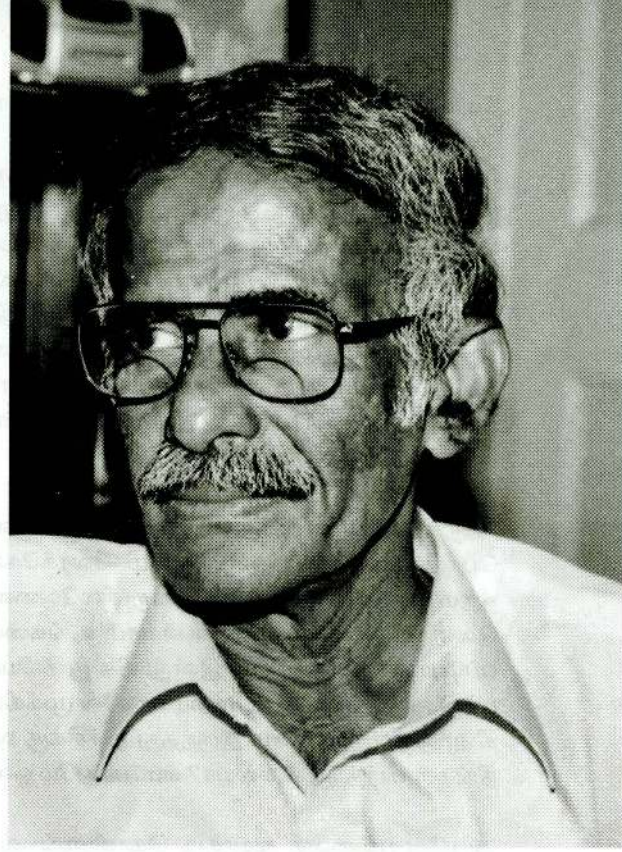
எழுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தொடர்ச்சியாக இயங்கிவந்தவர்.

1968ல் முதல் கவிதைத்தொகுதி 'அது' வெளிவருகின்றது. ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டவர். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த 'திசை' வாரப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் (தை 1989- வைகாசி 1990).

மு.தளையசிங்கத்தின் இளைய சகோதரரான, அவரின் தொடர்ச்சியாக முன்வைத்து அதற்கும் வளஞ்சேர்த்தவர். மு. தளையசிங்கம்: அடிபெயர்க்கும் நினைவுகள் என்பது அவர் எழுதி வெளியிட்ட இறுதி நூல் (மே 2024). அதன் பின்னரும் இயங்கிக்கொண்டிருந்தார். அதில் தமிழ் ஆங்கிலக் கவிதைகளும் உள்ளடங்கும்.

அவரது வெளியீடுகள்:

அது (கவிதைகள், 1968),
அகவெளிச் சமிக்ஞைகள் (1980),
விலங்கை விட்டெழும் மனிதர்கள் (1987),
விடுதலையும் புதிய எல்லைகளும் (1990),
பேரியல்பின் சிற்றொலிகள் (1990),
யதார்த்தமும் ஆத்மார்த்தமும் (விமர்சனம், 1991),
நான் அரசன்(மஹாகவி, மு.பொ, க.வில்வரத்தினம் ஆகியோரின் சிறுவர் பாடல்கள், 1995),
கடலும் கரையும் (சிறுகதை, 1996),
காலி லீலை (கவிதைகள், 1997),
நோயில் இருத்தல் (நாவல், 1999),
திறனாய்வு சார்ந்த பார்வைகள் (2000),
ஊஞ்சல் ஆடுவோம் (சிறுவர் இலக்கியம், 2001),
பொறியில் அகப்பட்ட தேசம் (கவிதை, 2002),
சூத்திரர் வருகை(கவிதைகள், 2003),
விசாரம்(விமர்சனம், 2004),

அஞ்சலி

இலக்கியத் தொடுவாணை நோக்கி(2006),
A Country Entrapped (Poem, 2007),
கடலும் கரையும்(2008),
நீர்க்கோலங்கள்(சிறுவர் இலக்கியம், 2008),
முடிந்துபோன தசையாடல் பற்றிய கதை(சிறுகதைகள், 2009),
கவிதையில் துடிக்கும் காலம்(கவிதை, 2009)
திறனாய்வின் புதிய திசைகள் (விமர்சனம், 2011),
வாசிப்பதும் வாசிக்கப்படுவதும்(விமர்சனம், 2012), சங்கிலியின் தரை(நாவல், 2015),
உண்மையில் எழுதல் (நாடகம்),
யுகம் ஒன்று மலரும், கலைகள் செய்வோம் (சிறுவர் இலக்கியம்.),
செவ்வாய் மனிதன் (சிறுவர் இலக்கியம்),
முற்றத்துக் பூக்கள் (சிறுவர் இலக்கியம்.)

(எழுத்தாளர் கருணாகரனின் பதிவிலிருந்து...)

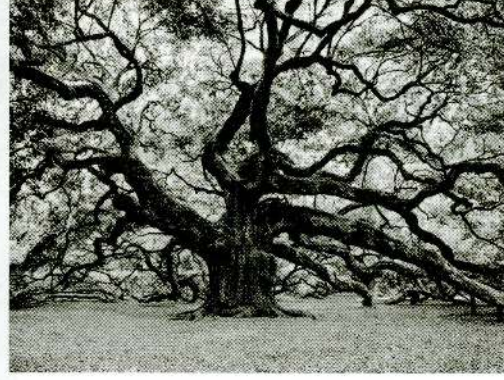
மர வணக்கப் பாடல்

- தீபிகா

பல்லவி
மரமே நம் நினைவே! - எம்
நினைவில் ஆடும் உயிரே!

அனுபல்லவி
நீ உயிரின் மிச்சமா? - எம்
நினைவின் எச்சமா?

சரணங்கள்
ஒளியில் சிரிக்கிறாய்.
மழையில் அழுகிறாய்.
காற்றில் கதைக்கிறாய் மரமே!
கண்ணில் மிதக்கிறாய்.
நெஞ்சில் பூக்கிறாய்.
மனதில் படர்கிறாய் மரமே!

நிழலாய் தொடுகிறாய்.
சிறகாய் அணைக்கிறாய்.
உறவாய் கூடவே நீ வருகிறாய்.
கதைகள் சொல்கையில் ...
மௌனம் கொள்கிறாய்
பதில்கள் சொல்கையில் ...
இலைகள் அசைக்கிறாய்.

கண்கள் வழிகையில் விரல்களாகிறாய்.
இதயம் எரிகையில் போர்வையாகிறாய் - நம்
வானம் முழுவதும் பச்சையாகிறாய்.
வாழ்வு முழுவதும் கூட வருகிறாய் மரமே!

பகலில் மரமாகி, இரவில் மனமாகி
நிலவில் நெருங்கி நீ வருகிறாய். - நம்
உயிரில் மழையாகி, உணர்வில் தீயாகி
வாழ்வில் விதையாகிச் செழிக்கிறாய்.

உறவின் பிரிவினை, பிரிவின் வலியினை
சொல்ல வருகிறோம் மரமே! - உனை
வந்து பார்க்கையில் நெஞ்சு வேர்க்கையில்
ஆறிப்போகிறோம் உயிரே!

நம் கூட வளர்கிறாய். கூட்டிச் செல்கிறாய்.
எம் வாழ்வு தாண்டியும் வாழப் போகிறாய்.
மரமே நீ வளர்வாய். வளர்வாய் நீ மரமே
வளர்வாய் மரமே. வளர்வாய். வளர்வாய்.

-----முற்றும்-----

“உறவின் பிரிவினை, பிரிவின் வலியினை
சொல்ல வருகிறோம் மரமே! - உனை
வந்து பார்க்கையில் நெஞ்சு வேர்க்கையில்
ஆறிப்போகிறோம் உயிரே!”

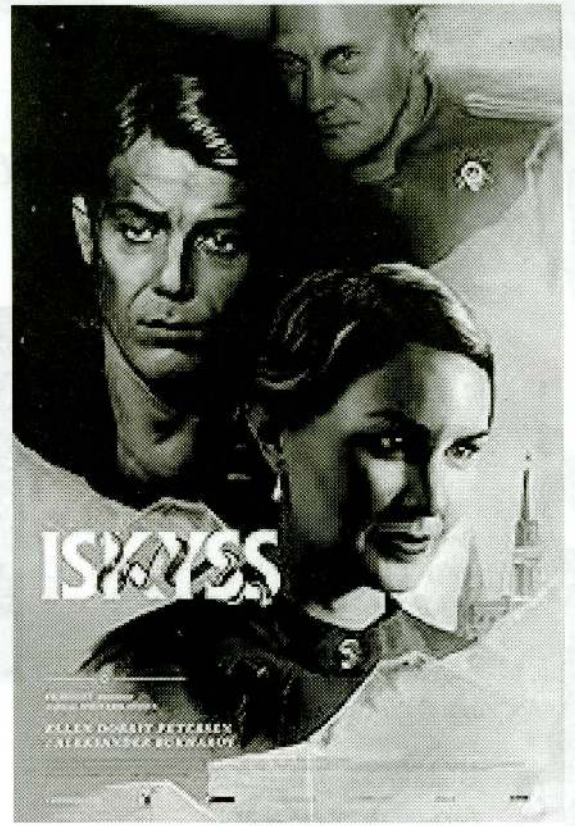
மகாஜனா* 79 அணியினர்,
45 ஆண்டுகளின் ரின் கடந்த செப்ரெம்பர்
மாதம் மீண்டும் பாடசாலைமில்
ஒன்றுசுமையபோது தம்மை விட்டுப்பிரிந்த
நண்பர்களையும் நினைவுசுரந்தனர்.

அவர்களின் நினைவாக, பாடசாலை
வளாகத்தினுள் மரம் ஒன்றையும்
நாட்டவைத்தனர்.
இம் மரநடுகை நிகழ்வுக்காக
உருவாக்கப்பட்ட பாடல் இது

நோர்வேஜிய எழுத்தாளர்
Knut Erik Jensen னின்

உறைந்த முத்தம்

- சஞ்சயன் செல்வமாணிக்கம்

எனக்கு ஒரு நாவல் மனதில் ஆழமாகப் பதிவதற்குக் கதையின் மையக் கரு முக்கியம். அப்படித்தான் Knut Erik Jensen என்னும் நோர்வேஜிய எழுத்தாளர் எழுதிய Iskyss (உறைந்த முத்தம்) நாவலும். உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட, நோர்வேயிலும் சோவியத் யூனியனிலும் நடக்கும் கதை. 1945இல் ஆரம்பித்து 1970களில் முடிகிறது.

பனிப்போர் உலகத்தினைச் சூழ்ந்திருந்த காலத்தின் கதை. வல்லரசுகளின் நன்மைக்காக இரண்டு நாடுகளைச் சேர்ந்த இருவரது காதல் பலியிடப்படுவதும், அதன் காரணமாக இன்னொரு மனிதரின் வாழ்வும் அழிந்துபோவதுமே நாவலின் மையக்கரு.

இந்நாவலை இரண்டு முறை வாசித்திருக்கிறேன். ஒரு முறை ஒலிவடிவில் கேட்டிருக்கிறேன். இந்நாவலின் கதாநாயகி எதிர்மறையான ஒரு பாத்திரத்தின் ஊடாகவே படைக்கப்பட்டிருக்கிறார். நோர்வேயின் பெரும் சமூகத்தினரால் மிகவும் கேவலமான முறையில் அவர் எதிர்கொள்ளப்பட்டாலும், என்னால் அப்பாத்திரத்தினை அவ்வாறு நோக்க முடியவில்லை.

ஆழமான காதலின் காரணமாக ஒரு நாட்டின் உளவுத்துறையின் பிடிக்குள் அகப்படுகிறார். அதிலிருந்து அவரோ காதலனோ வெளிவரமுடியாத நிலையில் காதலனின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தனது நாட்டுக்கு எதிராக உளவாளியாகிறார். இறுதியில் அவரது மரணமும் இயற்கை மரணமா, கொலையா என்ற கேள்விபுடன் முடிவடைகிறது நாவல்.

இக்கதையில் சோவியத் யூனியனின் உளவுத்துறை (KGB), அமெரிக்காவின் உளவுத்துறை (CIA), நோர்வேயின் புலனாய்வுத்துறை, உளவுத்துறை ஆகியனவும் அவற்றின் அதிகாரிகளும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறார்கள்.

கதை நாயகியின் மரணம், உளவாளியைக் கண்டுபிடிக்க ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகள் எடுத்ததற்கான காரணம், நோர்வேயின் முக்கிய பிரமுகர்களுக்கும் KGBக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்தனவா என ஒரு முக்கிய கேள்வியையும் எழுப்புகிறது.

கீழே நாவலின் கதையை மிகவும் சுருக்கமாகத் தந்திருக்கிறேன்.

காலம் 1945

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் முடிவுற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. யுத்த காலத்தில் ஜெர்மனியின் நாசிப் படைகள் யுத்தக் கைதிகளாக அழைத்துவந்தவர்கள் நோர்வேயின் வடக்கில் Bodo என்னும் இடத்திலமைந்த கடுழிய முகாமில் தங்கவைக்கப்படுகின்றனர்.

ருசிய மொழியில் தேர்ச்சிபெற்ற, 22 வயதுடைய, தாதியான Gunvor Galtung Haavik என்பவரை முகாமில் பணிபுரிய அமர்த்துகிறது நோர்வே அரசு. Leningrad ஐச் சேர்ந்த Vladimir Kozlov என்பவரும் யுத்தக் கைதியாக அங்கிருக்கிறார். நோயாளியாக அறிமுகமாகும் அவருக்கும் தாதிக்கும் இடையில் நெருங்கிய உறவேற்படுகிறது.

சிறு காலத்தின் பின் Vladimir Kozlovit சுவீடனினூடாக Leningradக்குத் தப்பிச்செல்ல உதவுகிறார் அவரது காதலி. அவர்கள் பிரியும்போது Vladimir தனது விலாசத்தினை Gunvorஇடம் கொடுக்கிறார். அதன்பின் அவருடனான அனைத்துத் தொடர்புகளும் இல்லாது போகிறது.

1946 ஆம் ஆண்டு Gunvor Galtung Haavik நோர்வேயின் வெளிநாட்டமைச்சில் காரியதரிசியாகப் பணிபுரிய ஆரம்பிக்கிறார். அவரது ருசிய மொழி தேர்ச்சியின் காரணமாக அவர் 1947ஆம் ஆண்டு மாஸ்கோ நகரில் அமைந்திருந்த நோர்வேயின் தூதுவராலயத்தில் காரியதரிசியாகப் பணிக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்.

ஒரு நாள் அவர் Leningradஇல் அவரது காதலன் தந்த விலாசத்தினைத் தேடிச் சென்றபோது, அங்கு அவரது காதலன் குடும்பமாக இருப்பதைக் காண்கிறார். அவர்கள் இருவரும் தனியே சந்திக்கிறார்கள். அவரது காதலன் தொடர்ந்தும் உறவினைப் பேண விரும்புவதாகச் சொல்கிறார்.

மனவருத்தத்துடன் மீண்டும் மாஸ்கோ நகரத்திற்குத் திரும்பும் அவர், நோர்வேக்குத் திரும்பிச் செல்வதா, அல்லது காதலனுடன் இரகசியத் தொடர்பினைப் பேணுவதா என்னும் போராட்டத்தின் பின், அவர் Leningradக்கு மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் கடிதங்கள் எழுதிக் காதலனுடன் தொடர்பினைப் பேணுகிறார்.

தூதுவராலயத்தில் சாரதியாக அமர்த்தப்பட்டிருந்த KGB உளவாளி இவ்விடயத்தை அவதானித்து, அவருக்கு உதவ விரும்புவதாகச் சொல்லிக் கடிதங்களைப் பெற்று முபுல இடம் ஒப்படைக்கிறார். அவர்கள் அதனை வாசித்தபின் Leningradக்கு அனுப்புகிறார்கள்.

“உங்கள் காதலனைச் சந்திப்பதற்கு ஒழுங்கு செய்துதருவதாகவும், அதைச் செய்துதருவருடன் இன்று மதிய போசனத்திற்கு ஒழுங்கு செய்துள்ளதாகவும் தூதுவராலயத்தின் சாரதி கூறிய மாலைப் பொழுதில் அவர்கள் மூவரும் உணவருந்துகிறார்கள். உணவில்

கலக்கப்பட்டிருந்த மருந்தின் காரணமாக மயக்கமுறுகிறார் Gunvor. மயக்கம் தெளிவித்துச் சற்று நேரத்தின் பின் அவரைத் தூதுவராலயத்தில் இறக்கிவிடுகிறார் சாரதி.

மறுமுறையும் அவர்கள் சந்திக்கும்போது சோவியத் யூனியனின் உளவாளியாக நோர்வேயில் இருக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்படுகிறார்.

அவர் மறுத்தபோது, உனது காதலனை நாம் அறிவோம். நீ மறுத்தால் அவரது உயிருக்கும் அவரது குடும்பத்தினரினது உயிருக்கும் உத்தரவாதம் இல்லை. தவிர “இந்தப் புகைப்படங்களைப் பார்” என்று சில புகைப்படங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். அதில் அவர் அன்று மயங்கியபோது ஆண்களுடன் நெருக்கமாக இருப்பது போன்று எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களையும் காண்பிக்கிறார்கள். தான் தப்ப முடியாது என்பதையும் அவ்வாறு தப்பினால் காதலனின் உயிருக்கு எதுவித உத்தரவாதமும் இல்லை என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளும் Gunvor உளவாளியாக மாறுகிறார்.

மாஸ்கோவில் தங்களின் தூதுவராலயத்தின் காரியதரிசி ஒரு உளவாளி என்பதை அறியாத நோர்வே அரசு, அரச ஊழியர்களை இடமாற்றம் செய்யும்போது அவரையும் ஒஸ்லோவிற்கு இடமாற்றம் செய்கிறார்கள்.

இதே காலத்தில், சோவியத் யூனியனை உளவு பார்ப்பதற்காக அமெரிக்காவின் CIA நோர்வேயின் உளவுத்துறையுடன் இணைந்து Ingeborg Lygren என்னும் பெண் உளவாளியை மாஸ்கோ தூதரகத் திற்குக் காரியதரிசியாக நியமிக்கிறார்கள்.

ஒஸ்லோவுக்குத் திரும்பிய Gunvor வெளிநாட்டு அமைச்சில் மீண்டும் நம்பிக்கையான பணியாளராகப் பணிக்கமர்த்தப்படுகிறார். நோர்வேக்குத் திரும்பி அவரது வாழ்க்கை அமைதியாகக் கழிந்துகொண்டிருக்கையில் KGB அவருடன் தொடர்புகளைப் புதுப்பிக்க முனைகிறது. அதற்கு மறுக்கும் அவரை மீண்டும் அச்சுறுத்தி இணங்க வைக்கிறார்கள்.

KGB உடனான தொடர்புகள் புதுப்பிக்கப்பட்டு நோர்வேயின் வெளிநாட்டமைச்சகத்தில் மிகவும் நம்பிக்கையான பணியாளர் என்ற பெயருடன் வலம் வரும் Gunvor பல முக்கிய தகவல்களைப் பல ஆண்டுகளாக KGB க்கு கொடுத்துவருகிறார். இதற்கு அவருக்குப் பணம், பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவர் தனது காதலனுடன் 1976 ஆம் ஆண்டு வரையில் கடிதத் தொடர்பிலிருந்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது.

மாஸ்கோ தூதுவராலயத்தின் புதிய காரியதரிசி Ingeborg Lygrenம் தனது பணிக்காலத்தினை முடித்துக்கொண்டு 1959 ஒஸ்லோவுக்குத் இடம்பெயர்கிறார். அவர் உளவுத்துறையின் உயர்-

திகாரியின் செயலாளராகப் பணிக்கமர்த்தப் படுகிறார்.

1963 காலப்பகுதியில் பகுதியில் KGB இலிருந்து CIAக்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்ட Anatolij Mikhailovitsj Golitsyn, நோர்வேயின் மாஸ்கோ தூதுவராலயத்தில் ஒரு உளவாளி இருக்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்.

இதன் காரணமாக நோர்வேயின் உளவுத்துறை மேலதிகாரியின் செயலாளர் Ingeborg Lygren 1965 இல் கைது செய்யப்பட்டாலும் உறுதியான ஆதாரங்கள் இன்மையால் அவர் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்.

1975

பல ஆண்டுகளாக மாஸ்கோ தூதுவராலயத்தில் இருந்த அந்த உளவாளி யார் என்பதை நோர்வேயின் புலனாய்வுத் துறையினரால் கண்டுபிடிக்க முடியாதிருப்பதனால் தேடுதல் வேட்டை முடுக்கிவிடப்படுகிறது.

1975 ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஒஸ்லோவின் சோவியத்யூனியன் தூதரகத்தின் இரண்டு அதிகாரிகளைப் புலனாய்வுத் துறையினர் பின்தொடர்ந்து வருகின்றனர். 1977ம் ஆண்டு அவர்களை ஒரு பெண்ணுடன் கண்டதும்

அவர்கள் அப்பெண்ணைப் பின்தொடர்ந்து சென்று ஆராய்ந்தபோது அவர் மாஸ்கோவில் பணிபுரிந்த Gunvor Galtung Haavik என்பது தெரிய வருகிறது.

போலீஸ் தங்களின் வலையை விரித்துக் காத்திருந்தபோது கையும் களவுமாகப் பிடிபடும் அவர்கள் கைதுசெய்யப்படுகிறார்கள். அந்தச் சோவியத் அதிகாரி நாடு கடத்தப்படுகிறார். Gunvor குற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அவரது விசாரணைகள் நடைபெற்று முடிவதற்கு முன்னதாகவே இரகசியமான முறையில் அவர் தனது சிறையில் இறந்து கிடந்தாரெனப் பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

அவரது இறப்பிற்கும் நோர்வேயின் முக்கிய பிரமுகர்களுக்கும் தொடர்பிருக்கலாம் என்ற ஐயமும் இருக்கிறது.

நாவலை வாசித்து முடித்தபின் இதுபற்றி மேலும் ஆராய்ந்தபோது Gonvor இறந்து பலகாலங்களின் பின், பனிப்போரும் முடிவுற்ற பின்பு Vladimir Kozlov ஐ ஒரு ஆவணப் படத்தயாரிப்பாளர் நோர்வேக்கு அழைத்துவருகிறார். அவர் Gonvorஐ முதன் முதலாகச் சந்தித்த வைத்தியசாலைப் பகுதியில் கலங்கிய கண்களுடன் நடந்துசெல்லும்போது, சில மனித மனங்கள் காதலுக்காகக் கொடுக்கும் விலை எல்லையற்றது என்றே சிந்திக்கத் தோன்றியது.

○

● 'மாற்றும் ஒன்றே ... !'

மாற்றும் ஒன்றே மாறாதது என்று சொல்லிச்சென்றார் கிரேக்க அறிஞர் Heraclitus. உலகம் இயங்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. தேவைப்படும் காலத்தில் பூமிப்பந்து தன்னைத்தானே புதுப்பித்தும் கொள்கிறது.

மாற்றங்கள் இயல்பாகவே நடைபெறுவதாகத் தோன்றினாலும், மாற்றங்களுக்குப் பின்னால் பல போராட்டங்களும் வலிகளும் இருக்கவே செய்கின்றன.

உலகம் சுருங்கிவிட்டது. பிரச்சினைகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன. தனித்தனியாகப் பிரச்சினைகளை அணுகுவதும் தீர்வு காண்பதும் அவ்வளவு சுலபமானதல்ல. நாடுகள், நாடுகளுக் குள்ளேயும் தனித்தனி அலகுகள் அலகுகளாகச் சிதைவுண்டு கிடப்பதும் பிரச்சினைகளை மேலும் சிக்கலாக்குகின்றன. எல்லாப் பிரச்சினைகளும் தீர்வு காண்படவேண்டியவையாயினும் நாட்டின் பொருளாதாரப் பிரச்சினையே தலையாய பிரச்சினையாகத் துருத்திக்கொண்டு கிடக்கிறது.

இலங்கைத் தீவானது ஆட்சியதிகாரத்தில் எதிர்பாராத மாற்றத்தினை எட்டியுள்ளது.

கடந்த காலக் கசப்பான அனுபவங்களிலிருந்து பல பாடங்களை அது கற்றுள்ளது நம்பப்படுகிறது. சின்னஞ்சிறிய தீவின் மக்களது ஒற்றுமையின் அவசியம் உணரப்பட்டதாக நம்பலாம்.

பொருளாதாரரீதியில் அதல பாதாளத்தில் வீழ்ந்துகிடக்கும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பவேண்டிய பொறுப்பு வெறுமனே ஆட்சியாளர்களது கையில் மட்டும் தங்கியிருக்கவில்லை. நாட்டு மக்களனைவரும் கடுமையாக உழைக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர்.

உழைத்த ஆட்சியைக் கட்டியெழுப்ப, சிக்கனப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்ப உள்ளூர் உற்பத்திகளைப் பெருக்க, தேசிய வருமானத்தை அதிகரிக்க நாட்டு மக்கள் அனைவரினதும் கண்ணியமான உழைப்பே மூலதனமாகத் தேவைப்படுகிறது.

வளமான எங்கள் நாடு மீண்டெழு நாட்டுமக்கள் அனைவரும் சவுட்டுப்பொறுப்புடன் செயற்படவேண்டிய அவசியத்தை காலம் கனிவாகக் கற்று உணர்த்தி நிற்கிறது.

— சீனா மனா

சிறுகதை :

மரியம் தஸ்னீர்

- உக்குவளை அக்ரம் -

டாக்டர் குறித்த இரு தினத்திற்கு முன்பே மரியத்திற்கு லேசாகப் பிரசவ வலி. பணிக்குடம் உடைந்து திரவம் ஒழுகியது. ரெடி பண்ணி வைத்திருந்த பிரசவச் சாமான்களை வேனுக்குள் திணித்தவாறு, மாமி மச்சானுடன் பேராதெனி ஹோஸ்பிடல் நோக்கிச் சக்கரம் சுழன்றது.

இரவு 12.45 ஐத் தாண்டிய இருள் வியாபித்த நேரமது. காட்டுப்பூச்சி சப்தம் இருளின் மௌனத்தைக் குடைந்து செவியை இம்சைப்படுத்தியது. ஈரலித்த காற்று ஜன்னலினூடாக ஊடுருவிச் குளிர்தந்தது. தெரு நாய்கள் வாகன வெளிச்சம், ஹோரன் ஒசைக்கு எழுந்தோடின. தெரு விளக்கு இருளில் கவிபாடி இருண்மையுள் ஓர்மையானது.

வெளிறிய முகம். விழி தேக்கி வைத்த அச்சம். அவளை ஒடுக்கி முறுக்கியிருந்தது. என்ன ஏது நிகழுமோ வென்ற பதற்றம் மரியத்தைக் குலுக்கிக் கொண்டிருப்பதை தஸ்னிமால் உணர முடிந்தது.

கர்ப்ப கால உடல் மாற்றம் அவளில் வேறொரு தோற்ற மயக்கத்தைப் பதித்தது. கொழுத்தும் காலிரண்டும் வீங்கிப் புரண்டும், முகம் உப்பிப் பெருத்தும் அவள் அவளன்றி அவளாகிக் காட்சியானாள்..

மெல்லத் தோளில் சாய்த்து முதுகைத் தடவுகிறேன். நெற்றியில் முத்தம் பதித்துப் பயம் வேண்டாம் என்றேன். கண்ணீர் வழிய 'ம்' என்றாள்.

வாகனம் கண்டி டவுனைக் கடந்து, முல்கம்பல் பாதை வழியே ஹோஸ்பிடல் நோக்கி விரைகிறது.

ஓரிரு வாகனம், விரல் விட்டு எண்ணுமளவுமான மனிதத்தலைகள் ஆங்காங்கே தென்பட்டன. சில நைட் ஹோட்டல்கள் சிங்கள பைலாப் பாட்டைப் போட்டு அலற விட்டுக்கொண்டிருந்தன. வர்ண பல்புகள் கடையை அலங்கரித்திருந்தன. இருவர்

அல்லது மூவர் தள்ளாடித் தள்ளாடி ரோட்டில் சத்தமிட்டுப் பேசியவாறு தவழ்ந்தனர்.

எனக்கு பயமா இருக்கு... என்கட ஆயிஷா தாத்தாட மக செய்னம்பு தல பிரசவத்துக்குப் போனபோது, ஹீமோ குளோபின் குறைஞ்சி ரத்தப் பெருக்கு ஏற்பட்டு மௌத்தாகிட்டா...?

இப்ப தேவக்கில்லாதத பத்தி ஏன் யோசிக்கிறீங்க?

எனக்கும் ஹீமோ குளோபின் கொறவுதானே..!

நான் மௌத்தாஹிட்டா..! ஏண்ட புள்ளய ஒழுங்கா கவனிப்பீங்களா..?

நிர்க்கதியான நிலையில் அர்த்தமற்ற கேள்விக்கு எவ்வாறு பதில் சொல்வேன். அவளின் வெகுளியான கபாவம் என்னை கண்ணாடி போன்று, உடைத்து நொறுக்கியது.

ஏண்ட புள்ளய அனாதயா உட முடியாது. நான் மௌத்தான பரவால் நீங்க இன்னொரு கல்யாணம் முடிச்சி ஏண்ட புள்ளய நல்லா வளங்க சும்மா தேவக்கில்லாதத பேசாம வாய மூடிட்டு இருக்கீங்களான்னு சொல்லும் போதே, வைத்தியசாலை வளாகத்துக்குள் நுழைந்து நின்றது வேன்.

வார்ட் 20-ல் அனுமதி கிடைத்தது மரியத்திற்கு.

புரபஸ் கபில் குணவர்தன கண்டி நகரில் மகப்பேற்று வைத்தியத்தில் பிரபல்யமிக்கவர்.

அமாயா செனலிங் செண்டர் மரியம் கருவுற்ற மூன்றாம் மாதத்திலிருந்து சிகிச்சை பெற அவரையே நாடியிருந்தமையால், பிரசவ நாளை அண்மித்ததும், அவர் கடமையாற்றும் பேராதெனி வைத்தியசாலை வார்ட்டில் பிள்ளை பேறுக்காக அனுமதிக்கப்பட்டாள். அங்கு சிறந்த சேவை சுத்தம் சுகாதாரம் மேன்மை மிக்கதாகவும், பணிவுள்ள பணியாளர்கள் அவர்கள்

நடத்தைகள் கனிவான பேச்சு, இக் குணாம்சங்கள் கர்ப்பினிகள் புரபஸர் கபில குணவர்த்தனவை நாடிச் செல்ல ஏதுவான காரணங்களாகவிருந்தன.

வார்டில் அனுமதிக்கப்பட்டு இரண்டு நாட்கள் கடந்தும் பிரசவத்திற்கான எவ் அறிகுறியும் தென்படவில்லை. வலி கண்டாதான் லேபர் வார்டுக்குள் எடுப்பாங்களாம். மரியம் சொன்னாள்.

இவக்கு பின் அட்மிட் ஆன பல கர்ப்பினிகள் தாயும் சேயுமாக சுகதேகியாக வெளியேறிக்கொண்டிருந்தனர்.

மரியத்திற்கு பிரசவம் தள்ளி போய்க்கொண்டே நேரம் சுழன்றது.

அடுத்து வந்த நாளின் காலை வேளை, மரியத்தை லேபர் வார்டுக்குள் எடுத்து, பிரசவ வலிக்காக 'சின்டோ' ஏற்றினர். ஏழே கால் மணியளவில் பிரசவ வலிகண்டது.

மரியத்தை பெட்டில் படுக்க வைத்து, அரைப்பகுதிக்கு கீழாக துணியால் மறைத்து, முட்டாங்கால் பகுதியை மடித்து உயர்த்தி காலிரண்டையும் அகற்றி வைத்தவாறு..பிரசவத்திற்காக உயிர் போராட்டத்தில் வியர்வை, வலி, வேதனையால் முக்கினாள் முணங்கினாள், வலியால் கதறியவாறு மரியம்.

மூச்சு நல்லா மேலெடுத்து டம் கொடுத்து முக்குங்க.. அப்பதான் புள்ள வெளிய வரும். இன்னும் இன்னும் பலமா டம் பண்ணி முக்குங்க.. நல்லா புஷ் பண்ணுங்க.. பிறப்புறுப்பு லேசாக வாய் பிளந்து பிள்ளையின் தலை தென்பட்டது இன்னும் டம் பண்ணுங்க..புஷ் பண்ணுங்க..மரியம் முக்கினாள்..பிள்ளையின் இரு கண்கள் பகுதி வரை வெளிப்பட்டிருந்தன. இன்னும் இன்னும் நல்லா பெலன்ஸ் பண்ணி புஷ் பண்ணுங்க..

மரியத்திற்கு முதுகந்தண்டிலிருந்து சுரீரெண்டு வலியேற்பட்டது..உடல் சோர்வுற்றது. கவாசிக்கச் சிரமமாகியது..மயக்கமும் தல சுற்றுவதாகவும் அவள் உணர் தலைப்பட்டாள். சீராக மூச்செடுக்க முடியாமற் திணறல் எடுத்தது. நெஞ்சு மேலும் கீழுமாக ஏறி ஏறி இறங்கியது. திணறியது. மீண்டும் மீண்டும் மூச்சு திணறிக கொண்டேயிருந்தது.. மூச்செடுக்க இயலாமல் தவித்தாள்..தவித்துக்கொண்டேயிருந்தாள்...

பேஸண்ட்டுக்கு மூச்சுத் திணறுகிறது ஒக்ஸி ஸனை உடனே மாட்டுங்க டாக்டர் குரல்.

மூச்சற்று கிடைக்கோடாகிறாள் மரியம்.

மரியம் குறிப்பு 1

மாதாந்திர ருது தள்ளிபோயிருந்தது. நாற்பது நாட்களை கடந்து நானும் அவரும் உள்ளூர் டிஸ்பென்சரி டாக்டர் ஒருவரிடம் யூரீன் செக்கப்படுக்காக போயிருந்தோம்.

'வாழ்த்துகள்'

ஒரு மழலை உங்கள் இருவரையும் முத்தமிடத் துடிக்கிறது என்றார்.

டாக்டர் உதடு பிரித்து நாவு உதிர்த்த வார்த்தை பனி-மழையில் குளித்த சிலிர்ப்பையும் பரவசத்தையும் அள்ளிச் சொரிந்தது.

அனிச்சையாக என் கரம் அடிவயிற்றைத் தடவி பார்க்கிறது.

நானும் தாய்மைக் குளத்தில் நீராடப்போகிறேன். நந்தவனத்தில் பூவை நுகரப்போகிறேன். எனக்கும் ஒரு குழந்தை உணர்வைக் கொட்டி வழியின்றித் தகிக்கிறேன். சுழன்று வந்த நாட்களில் வாந்தி மயக்கம் தலை சுற்றல் என்னைச் தூல் கொண்டது. விரும்பிய உணவு வகையறா அருவருப்பானது விருப்பமற்ற உணவை நாவு தேடியது கடச்சுடச், சாம்பல், மண், மழைநீர் இப்படியெல்லாம் சாப்பிடவும் குடிக்கவும் மனம் விழைந்தது.

வாந்தி மூணு மாசத்துல நின்னும் செல பேருக்கு லேபர் வார்ட் வரைக்கும் இருக்கும்.. ஒனக்கு எப்படியோ..! உம்மா அரற்றிக் கொண்டிருந்தா..

(2)

சுப/ஹக்குஎழும்பிபள்ளிவாசல்சென்றுதொழுகையை இமாம்ஜமாத்தோடு தொழுகிறேன்..மாமிரெடியாக்கித் தந்த கடையாப்பம், ப்ளாஸ்க் மரியத்துக்கு தேவைப்பட்ட சில துணிமணிகளை எடுத்தவாறு, பிரதான சாலையில் 613 -ம் நெம்பர் பஸ்ஸில் ஏறி கண்டிக்கு டிக்கட் எடுத்தேன். கண்டியிலிருந்து பேராதெனிக்குச் செல்ல வேண்டும். காலை ஆறரை மணிக்குள் வார்ட்டில் நுழைந்திருந்தேன். ஆவலோடு மரியத்தை தேடி சுழன்றது விழி. அவ இருந்த பெட் வெறுமையாகவிருந்தது. பாத்ரூம் போயிருப்பாவென்று வெயிட் பண்ணி பார்த்தும் மரியத்தை காணவில்லை. மரியத்தின் பக்கத்து பெட் கர்ப்பினி பெண் அப்போதுதான் பாத்ரூமிலிருந்து வெளியேறி வந்துக்கொண்டிருந்தாள்.

'மாத்தயா ஓயாகே நோனாவ உதேம லேபர் வார்ட்டுவட டொக்டர்ல கத்தா' அவள் சொன்ன சேதி சந்தோஷத்தை அள்ளி எனக்குள் வார்த்தது.

"பொஹோம ஸ்தூதி " என்றவாறு, லேபர் வார்ட் பக்கம் பாதம் விரைந்தது..

'லேபர் வார்ட் நோட்டீஸ் போர்டில் குழந்தை இன்னும் பெறாதவர்களின் லிஸ்டில் மரியத்தின் பேரும் இருந்தது.

மரியம் குறிப்பு 2

நான் அவருக்கு ஆடையாகவும்,அவர் எனக்கு ஆடையாகவும் நாம் நம்மை தேடலுக்குள்ளான ஓர் இரவின் தித்திப்பில் நான் கர்ப்பம் அடைந்திருப்பதாக டாக்டர் சொன்னார்.

இந்த கருக்கட்டல் தொழிற்பாடு மிகவும் புதுமையானது நுணுக்கமிக்கதுவானதாகும். அவரிலிருந்து வெளிப்பட்ட விந்தணுவில் முப்பது லட்ச உயிரணுவில், என் சினை முட்டையோடு கரு கொள்ள தேவைப்படுவது ஒன்றே ஒன்றுதானாம்..!

லட்சக்கணக்கான விந்து உயிரணுக்களிலிருந்து ஒரே ஒரு விந்து உயிரணு எனது கருவின் சினை முட்டையை உடைத்துக்கொண்டு ஊடுருவி செல்கிறது.

வியப்பாகத்தானிருக்கிறது. எத்தனை இரவுகளில் எத்தனை கலவி. அத்தனை விந்து வெளியேற்றத்திலும் ஒரே ஒரு துளி தாய்மையின் பேறுபேறாக கனதி கொள்கிறது.

கலக்கப்பட்ட இந்திரியத்துளிக்குள் என் குருதியை உறிஞ்சி என் செல்லம் வளரப்போகுது.

(3)

லேபர் வார்ட்டுக்குள் டாக்டர் நர்ஷ், பணியாளர் பதற்றதோடு, ஒரு டாக்டர் நெஞ்சை அழுத்தி அழுத்தி மரியத்திற்கு சுவாசத்தை மீட்டெடுக்கப் போராடிக் கொண்டிருந்தார்.

தாமதிக்காம இவ்வை ஆபரேஸன் தியேட்டருக்கு கொண்டு போவோம். கட்டிலோடு தள்ளியவாறு ஆபரேஷன் தியேட்டர் நோக்கி விரைகிறது டாக்டர் குழு.

இந்தப் போராட்டம். தாயை காப்பாற்றுவதா! பின்னையைக் காப்பாற்றுவதா..? தீர்மானமற்று இரு உயிரையும் பாதுகாக்க வைத்தியர்கள் முழுத் திடத்துடன்.

மூச்சிழந்து தொய்ந்திருந்தான் மரியம். நெஞ்சை அமிழ்த்தி அமிழ்த்தி சுவாசத்தை மீட்டிட டாக்டர்களின் போராட்டம் விடாமுயற்சியாக..

ஸேர், ஒங்கட பேஸண்ட் ஒருவர் சீரியஸ் நிலையில் நாம் என்ன செய்வது?

போனில் கபில குணவர்தனவிடம் அவரின் ஸ்டுண்ட் டாக்டர் சம்பவத்தை விபரிக்கிறார்..

பதற்றபட வேண்டாம் பொறுமையாக ட்ரீட்மெண்ட் கொடுங்க.. நான் ஓடனே வாரேன். போனை ஒன்லே வச்சுக்கொள்ளுங்க அவட ஒவ்வொரு மூவ்மெண்டயையும் நான் அங்கு வந்து சேரும் வரை சொல்லிக்கொண்டே இருங்கள்.

மரியம் குறிப்பு 3

கருவுற்ற நாளிலிருந்தே என் குடும்பம் பெண் குழந்தைதான் கிடைக்குமென்றனர். அவரின் குடும்பத்தார் ஆண் குழந்தைதான் கிடைக்க போகுது என்று ஆரூடம் கூறினர்.

எனக்கும் அவருக்குமென்றால் பெண் பிள்ளை கிடைத்தால் நல்லம் என்ற மாதிரி இருந்தது.

நம் விருப்பு வெறுப்பினை தாண்டிய இயற்கையின் தன்மையை நம்மால் மாற்றிட இயலுமா என்ன..!

என் கருவின் பாலினம் அவரின் விந்தணுவின் இயல்பை கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுமாம். என் சினை கரு முட்டையை கொண்டல்ல. XX அல்லது XY என்பன 23 குரோமோசோம்களை. சார்ந்தே தொழிற்படுகின்றன. இதில் XX குரோமோசோம் பெண்ணாகவும், XY குரோமோசோம்கள் ஆணாகவும் பிறப்பெடுக்கின்றன.

என் வயிற்றில் வளரப்போகும் சிசு XX..! , XY...?

(4)

மதியம் 12 மணி நோயாளர் பார்வை நேரம். திழு திழுவென ஒருவரை ஒருவர் தோள்களை முட்டியவாறு பிரதான வாயிலில் நுழைந்து நாற்பக்கமும் வார்டுகள் நோக்கி பிரிகின்றனர் மக்கள்.

தஸ்னீர் மரியமுக்கு புள்ள கெடச்சி வார்ட்ல போட்டிருக்கும் என்கிற நம்பிக்கையோடு வார்ட்டில் நுழைகிறான். கட்டிலில் மரியமின்றி லேபர் வார்ட் பக்கம் விரைகிறான். நோட்டீஸ் போர்ட் பிரசவமில்லை என்றுது.

ஏன் இத்தனை தாமதம் மரியம் பிரச்சினைக்குள் துவழ்கிறாளா..? நினைத்தபோதே உடலெங்கும் வலி பரவியது. அது நெஞ்சுக்குள் ஊசி போன்று தைத்தது. அவளே எல்லா முமாக என்னை ஆக்கிரமித்து உயிர்ப்பூட்டியவள். என்ன அவஸ்தைக்குள் ஆளாகியிருப்பாளோ..! சூரியன் காணாத பூமியாக இருண்மை சூழ வெளிப்படுகிறான். வைத்தியசாலை வளாகத்தை விட்டு, வீடு செல்ல மனமின்றிப் பேராதெனியிலிருந்து கண்டி நோக்கிக் கால்நடையாக, நிம்மதியற்ற அச்சத்துடன் பாதம் தள்ளாடுகிறது.

மரியம் குறிப்பு 4

உம்மா என் குடும்பத்தார் என் கரு வளர்ச்சியிலும் என்னிலும் அதிகம் அக்கறை செலுத்தத்தவங்கினர். அந்த வேலை இந்த வேலையை செய்யாதே, அந்த சாப்பாடு புள்ள கெடைக்கும் வர வேண்டாம். இத சாப்படுங்க.. துள்ளல் நடை வேண்டாம், பாரமான வேலைகள் செய்ய வேண்டாம். ஹில்ஸ் செருப்பு வேண்டாமே வேண்டாம்.. இப்பிடி ஒவ்வொன்றையும் என்னை கருதியே முதன்மைப் படுத்தினர்..? என் கரு எப்படி உள்ளே பாதுகாப்பாக வளரும்..!

என் கருவறையின் பின் பக்கமுள்ள முதுகுத்தண்டு என் கருவை பாதுகாத்து நிற்பதோடு, அதன் பின்னாலுள்ள முதுகின் தசைநார்கள் பாதுகாப்புவை-ளாய்மிடுவதுடன், இதற்கும் மேலாக 'பனிக்குடத்தில்' ஒருவித திரவத்தில் மிகப் பாதுகாப்பாக மிதந்து கொண்டிருக்கும்.

என் அடி வயிறு, கருவறையின் சுவர்,
என் கருவை சுற்றியிருக்கும் சவ்வுப்படலம் இப்படி
மூன்றடுக்கு பாதுகாப்பில் என் சிக் சுவாசிக்கும்.

(5)

ஆபரேஷன் தியேட்டருக்குள் சிசேரியன் மூலம்
குழந்தையை மட்டுமாவது காப்பாற்றுவோம்.
தாயிற்கு மூச்சு சீராகவில்லை நாடித்துடிப்பு
இருக்கு.

ஸேர் வந்துட்டார் .

இரண்டு டாக்டர்கள் மரியத்தின் நெஞ்சை
அமிழ்த்தி அமிழ்த்தி சீரான சுவாசத்திற்கு
முயற்சித்தனர். தாதிகள் ஒபரேஷனுக்கு
தேவைப்பட்ட மருந்து, மருத்துவ உபகரணங்களை
தயார் நிலையில் வைத்தனர். டாக்டர்கள் ஆபரேஷ
னுக்கு ஆயத்தமாக...

டாக்டரின் விடாமுயற்சி மரியத்திற்கு சுவாசம்
லேசாக ..கண்களை திறந்து பார்த்தாள் பெரிய
லைட் வெளிச்சம் தன்னை சுற்றிலும் ஒன்பது
டாக்டர்கள். எனக்கு என்ன நடக்குது நெனைக்க
முடியாமல் சோர்வில் கண் சொருகினாள்.

அவ்வாள் புஷ் பண்ணி குழந்தையை வெளி தள்ள
முடியாம சோர்ந்திருக்கா கட்டிலை அரவாசி மேல்
நோக்கி நிமிர்ந்துங்க அவட மேல் பகுதி நிமிரட்டும்

குழந்த இன்னும் அப்படியே இருந்தா
மூச்சுத்திணறி இறந்தாரும்

என்ன செய்யிறது.

அண்டுவய (Forceps delivery) போட்டு பிள்ளை
தலையை பிடிச்ச வெளிய மெல்ல இழுத்தெடுக்க
முற்சிப்போம்.

ஒகே ஸேர் நாங்க ட்ரை பண்ணோம்

கவனமாக மெதுவாக குழந்தையின் தலையை
கெட்டியாக அவ்வுபகரணத்தால் பிடித்து மெல்ல
இழுக்கிறார்.?

தூழ்விருந்த அனைவரினதும் இதயம் பக்..பக்..
என்று எகிறியது. இளவயது ட்ரெயினிங் பெண்
வைத்தியர் அக்காட்சியைப் பார்க்கும் திறனற்று,
மனதால் பிரார்த்தித்தவாறு கண்களை இறுக
மூடிக்கொண்டாள்.

பெரும் மழையின் பின்னர் சாரலைப் போன்று,
அனைவரினதும் உளம் ஈரத்தால் குளிர்ந்து பெரும்
சுவாசத்தை அறையெங்கும் அலையவிட்டனர்.

டாக்டர்களிடையே பெரும் மகிழ்ச்சி. சில
டாக்டரின் கன்னங்களில் நீர்க்கோடுகள். ரொம்ப
கஷ்டப்பட்டுட்டா நம்மளயும் டென்ஷனுக்குள்
ஆழ்த்திட்டா, நாம சாதிச்சிட்டோம் தாயும் சேயும்

நலம் இன்னொரு டாக்டர் ஏனைய டாக்டரோடு தனது
மகிழ்வை பகிர்ந்து கொண்டார்.

யாவரும் சிறிது நேரம் மௌனித்துத் தளர்ந்திருந்த
தம்மை நிலைப்படுத்தி உற்சாகப்படுத்தினர்.

‘வெல்டன் மை போயிஸ்’ டாக்டர் கபில குணவர்த்தன
தமது ஸ்டாப் அனைவருக்கும் மனமுவந்த
நன்றியறிதலைத் தெரிவித்தவாறு.

இவட வயித்தக் கசுடின்றி துப்பரவாக்குங்க. ரெத்தம்
பிளீட் ஆக விட்டுட வேண்டாம் அப்படி ஆகினா
இவக்கு ஆபத்து, நெனவு திரும்பினதும் இங்கேயே
மூணு மணித்தியாலமாவது ரெஸ்ட்ல இருக்க விடுங்க,
எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இவவ கீழே ஏறங்கவோ
நடமாடவோ விட்டுடாதிங்க. டாக்டர் கபில குணவர்த்தன
தாதியிடமும் ஏனைய டாக்டர்களிடமும் உபதேசித்து
ஆபரேஷன் தியேட்டரை விட்டு அமைதி, மகிழ்வோடு
வெளியேறினார்.

மரியம் குறிப்பு 5

ஒன்றறோடு ஒன்றாகிய இந்திரியத்துளி இரத்த
கட்டியாகி, அது சதைக்கட்டியாகி, எலும்புகளாக
பின்னர் எலும்புக்கூடு மீது போர்த்தப்படும் சதையாக
மனிதக் கருவாகிறது என் பிள்ளை.

இருபத்தைந்து நாற்பதாம் நாளுக்கு இடைப்பட்ட
காலத்தில் எலும்பும் குருத்தெலும்புகளும் ஆரம்ப
வளர்ச்சியைக் காணுமாம். இது ஒருவகை எலும்பு
கூட்டின் வடிவமாக காட்சியளிக்கும். ஆயினும்
குருத்தெலும்புகளின் மீதான சதை வளர்ச்சி முழுமை
பெறுவதில்லை. மூன்றாவது நான்காவது வாரத்தில்
இரத்தம் மூடிய நாளத்தில் உறையத்தொடங்கி, இரத்த
கட்டியாக தோற்றம் பெறுமாம் இதன் பிற்பாடே சிசுவின்
துடிப்பை உணர்ந்திட முடியுமாம்.

ஏழாம் எட்டாம் வாரங்களிலேயே முழுமை
பெறுகிறதாம்.

வளரும் கருவில் முதலில் செவிப்புலனும், இருபத்தி
நான்காவது வாரத்திற்கு பின்னர் கருக்குழந்தை ஒலி-
களைக் கேட்கத் துவங்குமாம். இதன் பிறகாரமே
பார்வைப் புலனையும் இருபத்தெட்டாவது வாரத்தில்
கண்ணின் விழித்திரை வெளிச்சத்தை உணரும்
தன்மை பெறுகிறதாம்.

இவையனைத்தும் படிமுறையாக என் கரு சிசுவுக்கும்
நடந்தேறும்.

(6)

பஞ்சப் பரதேசி போல் தன்னையே உவமை கண்டது
தஸ்னீர் மனம். தாமதம், எதிர்பார்ப்பு மனிதனை புரட்டிப்
போடுவன. தேவையற்ற சிந்தனையை, விபரீதமான
முடிவினைக் கற்பனையில் விதைப்பன அதனால்
ஏற்படும் உளக் குழப்பமும் உள தடுமாற்றமும்
நிலைகுலையச் செய்வன அவ்வாறான ஓர் நிலை,

தன்னை ஆட்டிப்படைப்பதை உணர்ந்தான்.

நடந்ததன் வலியும் களைப்பும் கண்டி வெவ ரவும் அருகே தஸ்னீமை ஒதுங்கச் செய்தது . முனி-வனின் தவத்தின் ஜெபம் போல் அவன் நாவும் உளமும் மரியம் மரியம் என்றே திக்..திக்..என்றே துடித்தது. அவக்கு எதுவும் நேர்ந்திடக்கூடாதென்று தவித்தது.

குளத்தின் ஈரக்காற்றும், காற்றில் சலனித்துச் சிறிய அலையைப் பிரசவித்தது குளத்து நீரும், குழுமி...குழுமிய... குளத்து மீன்கள் நீரை விட்டுத் தலையை நீட்டி வெளியே எட்டிப்பார்த்தன. சோளப்பொறியை மீன்களை நோக்கி வீசும் இளம் காதல் ஜோடிகள். நீரைக் கிழித்துக்கொண்டு விரையும் படகு சவாரி.. அச்சுழல் சிறிது மரியத்தின் நினைவிலிருந்து கழண்டு அந்தச் சூழலை உள்வாங்கச் செய்தது தஸ்னீமை.

கண்டி தலதா மானிகையை அண்மித்தும் அதன் சுற்று வட்டாரமெங்கும் இயற்கையின் வனப்பு மனதிற்கு இதமளித்தது.

காற்றில் சலனப்படும் குளநீர் எதிர்திசை நோக்கி நகரும் மிதப்பு அவனை அந்த சம்பாஷணையை நோக்கி தள்ளியது.

ஒவ்வொரு மாதமும் செக்கப் முடிந்து கெட்டம்ப சந்தியிலிருக்கும் சிறுவர் பூங்காவுக்கு அல்லது பேராதெனி பொட்னிகல் கார்டனுக்கு பேசி உலாவுது வழமையானது. அந்த மாதமும் செக்கப் முடித்து பொட்னிகல் கார்டனின் விசாலமான விழுது பரத்தி நின்ற மரத்தின் கீழ் ஓர் ஓரத்தில் நானும் மரியமும் வீற்றிருந்தோம்.

டாக்டர் எனக்கு ஹீமோகுளோபின் குறைவு என்கிறாரே..

ஓம்.

இரும்பும் புரதமும் கலந்த கலவை ஹீமோ குளோபின் உங்களுக்கு 12 அல்லது 14 கிராம் இருக்கணுமாம்..உங்களுக்கு 8 கிராம் தான் இருக்கிறதாம்..பிரசவநேரத்திற்கு முன்புகுறைந்தது 10 கிராமுக்காகவது கூட்டச் சொன்னார்.

இப்படி குறைஞ்சா என்ன செய்யுமாம்..?

குருதியில் பயணித்து நுரையீரலிருந்து ஓட்சிசனை உடம்பின் ஒவ்வொரு செல்லுக்கும் கடத்துவதும் இதுதான். மூளைக்கு தேவையான ஓட்சிசனை கொண்டு சேர்ப்பதும் இதன் தொழிற்பாடே...

இரும்பு சத்து குறைவு இளம் பெண்களை ரத்த சோகைக்குள் தள்ளிவிடுகிறது.

ஹேண்ட் பேக்கிலிருந்து பிஸ்கட்டை

எடுத்து தந்தவள் சிறிய ப்ளாஸ்கிலிருந்து டீயை ஊத்தி நீட்டினாள். மிச்சத்த டீயை குடிச்சிட்டு சொல்லுங்கன்னா.. யுனிவர்ஸிடி மாணவ மாணவி களும், சுற்றுலா வந்த பாடசாலை மாணவர்கள். காதல் ஜோடிகள். வெளிநாட்டு பயணிகள். சாதாரண பொதுமக்களென கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது.

ம் சொல்லுங்க என்றாள்

மாதவிடாய், கர்ப்ப நேரத்துல ரத்தபோக்கு அதிகமாக வெளியேறுவதால், ரத்த சோகை ஏற்படுதாம்..இது பிரசவத்தில் தாய் சேய்ட உசரு பலியாகிட காரணமாகிறது.

மரியம் சோகத்தில் துவழ்ந்தாள் விசம்பல் லேசாக வெளிப்பட்டது அவளிலிருந்து.

ஏய் மனச தளர உடாதிங்க.. இன்னும் ஆறுமாசம் டயமிருக்கு உணவுல ஈரல், கீரவகை, பீன்ஸ், ஆப்பிள்,உலர் திராட்சை,நட்ஸ் வகை, வாழைப்பழம்,ஈத்தம் பழம், முட்டை கரு. இதுகள் உணவில் அதிகமா இந்த காலத்துல பலோ பண்ணா.. பிரசவ நேரத்துல கொண்ட்ரோலுக்கு வந்துருமுன்னு டொக்டர் சொல்லித்தானே இருக்கிறார். என்னத்துக்கு பயப்படான்னு மரியத்திற்கு தைரியம் ஊட்டினேன்.

புள்ள எந்த கொறையுமில்லாம கெடைச்சிரனும்...அது போதும் எனக்கு.

அன்று பேசியவை மனதை அழுத்தி ரணப்படுத்தியது.

மரியத்துக்கு ஏதாவது..! நினைத்தபோதே உயிரறுந்து உடம்பெங்கும்..மரணவலி பிச்சு பிடுங்கியது. ஒண்ணும் ஆகாது. ஒண்ணுமே ஆகிறக்கூடாது,தாயும் சேயும் ஆரோக்கியமா இருக்கணும்..? இருப்பாங்க! என்று திடமாக நினைவு மலர்ந்தது.

நேரம் 3.25

இப்போது பஸ் பிடித்தால் தான்

பேராதெனி ஹோஸ்பிடல் பார்வையாளர் அனுமதிக்கும் நேரத்திற்கு முன் சென்றுவிட முடியும். பாதைக்கு வந்து, பஸ் ஸ்டாண்டை நோக்கி நடக்கிறேன்.

மரியம் குறிப்பு 6

நான் தேக ஆரோக்கியத்துடன் இருப்பதாகலே நம்புகிறேன்..பிரசவ காலத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

முதுகந்தண்டில் விண் விண் வலி இன்னும் விட்டபாடில்லை. சோர்வும் மயக்கமும், தூங்கி விழித்தாற் போன்ற முகத்தோற்றமும் ஏனென்று புரியவில்லை.

விட்டமின் மாத்திரைகள், பழ வகைகள், நட்ஸ் ரகங்கள்

என்று என்னை சுற்றிலும் சாப்பிடுவதில் ஒன்றும் குறைவில்லைதான்....!

அடி வயிற்றில் சிசுவின் உதைப்பும், நெளியும் உடம்பை புல்லரிக்க செய்கிறது. அதன் பூரிப்பில் உடல் நோவுகள் பறந்தே போகின்றன.

கடைசி ஸ்கேனின் மருந்துச் சீட்டில் ஓரிடத்தில் மிகவும் சிறிதாக ஒலு என்று அடிக்கோடிட்டிருந்தார்.

எந்தப்பின்னையாயினும் பரவாயில்லை. சுகப்பிரசவமும், குறைபாடற்ற குழந்தையாகப் பிறந்திடவேண்டுமென்றே உள்ளம் பிரார்த்திக்கிறது.

ஒரு தாய் கருவுற்ற நாளிலிருந்து பிள்ளையைப் பிரசவிக்கும் காலமட்டும் அவட கபுறு குழி வாசல் திறந்தே கிடக்குமாம்..

ஒருயிரை பணயம் வைத்து புதிய உயிரின் ஜனனம்.

இறப்பும் பிறப்புக்குமிடையிலான போராட்டம். எது வெல்லும்..

நாடி நரம்பு எலும்பினை ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பிணைத்து அழுத்திப் பிசைந்து நொறுக்கினால் ஏற்படுகின்ற வலி பிரசவத்தின் வலியாம்.. எப்படித் தாங்குவேன்..? நினைத்தபோது உடலெங்கும் வியர்வை பூத்தது..

ஆ..உம்மா...வயிறு வலிக்குதே...அடிவயிற்றைப் பிடித்து முணங்கிக் கதறுகிறாள் மரியம்

(7)

மாலை நேரம் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக முண்டியடித்து வார்டை நோக்கி விரைகிறேன். லேபர் வார்ட் நோட்டிஸ் போர்டில் மரியத்திற்குக் குழந்தை கிடைத்த தகவல் பதிவேறி இருந்தது .

வார்ட்டில் மரியத்தின் 'பெட்' சுற்றிவர டாக்டர் டாக்டர்கள் தாதிகள் குழுமியிருந்தனர்.

ஏன் இவ்வளவு பேர் சூழ..!

இப்ப ஓங்களுக்கு மிச்சம் நல்லம். நாத்துக்கு தொண்ணூற்றி ஒன்பதுல தெய்வாதினமாக ரெண்டு பேரும் உயிர் பொளச்சீங்க.. இனி பயமில்ல.. நல்லா ரெஸ்ட் எடுங்க

டாக்டர் கபில குணவர்தன மரியத்தின் தலையை தடவி சொன்ன சேதிகள் பெரும் அதிர்வை உருவாக்கின. புதிய உசருக்காக தண்ட உசர பணயம் வைத்து மரியம் மீண்டிருக்காவா...! நினைத்தபோதே தலை சுற்றி மயக்க வருவதை போலிருந்தது. கண்கள் கலங்கி மரியத்தை நெருங்கினேன்.

சாந்தமான புன்னகையை என் மீது அள்ளிச் சொரிந்தாள்.

ங்கா..ங்கான்னு வீறிட்டு அழத்தொடங்கியது தொட்டிலில் கிடந்த குழந்தை

உங்களுடோ...

வளர் 9வது இதழ் உங்கள் கைகளில் தவழ்கிறது. காலக்கிரமத்தோடு இதழினை வெளிக்கொணர்வது ஒரு சவால்தான்.

பெரும்பாலான எழுதாளர்களால் கூட உணர்ந்து கொள்ளமுடியாத நெருக்கடிகளை இதழாளர்கள் சந்திக்க நேர்கிறது.

சிறிந்தழுகள் இலாபநோக்கற்ற ஒரு சமூகச் செயற்பாடு. சமூக அக்கறை ஒருசிலருக்கு மட்டும் உறித்தான ஒன்றல்ல.

வளர் அக்கறையோடு தளம் விரிக்கிறது. அக்கறையுள்ளவர்கள் வளரோடு இணைக.

இதழியலில் திருப்தி என்பது எட்டாக்கனி. தேடத்தேட தேடல் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். ஆனாலும், இயலுமானதை மட்டுமே செய்துகொள்ளமுடியும்.

வளர்,

படைப்பிலக்கியங்களுக்கு முன்னுரிமை

அளிக்க விரும்புகிறது.

படைப்பாளர்களை மேலும்

உற்சாகப்படுத்த விரும்புகிறது.

இளம் படைப்பாளர்களை

உனக்குவிக்க விரும்புகிறது.

புலம் பெயர் பன்மொழிப் படைப்புகளை, பிற சமூக ஆளுமைகளைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்வதன்மூலம் தமிழுக்கு வளம் சேர்க்க விரும்புகிறது.

சமூகத்தில் வாசிப்பு தொடர்பான அக்கறையின்மையை கவலையுடன் கவனம் கொள்கிறது. அதை எப்படி வளர்த்தெடுக்கலாம் என அக்கறையுடன் சிந்திக்கிறது.

இவற்றைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்கான எங்கள் மனிதவளப்பற்றாக குறையினை உணர்கிறோம். முடிந்தவர்கள், ஆர்வமுள்ளவர்கள் எங்களுடன் கைகோர்க்குமாறு அழைக்கிறோம்.

வளர்

உவனை

- கவல்கணன்

தலையில் இடி விழுந்தது போல் இருந்தது இவனுக்கு.

சில நாட்களாக இவனுக்கு எதிலுமே பிடிப்பில்லாமல் இருந்தது. அதிகமாகத் தூங்கினான். யார் அழைப்பிற்கும் இவன் செவிசாய்க்கவில்லை. அன்போடு தாய் பரிமாறிய உணவு தட்டோடு அப்படியே கிடந்தது அடுத்த வேளை அவன் தட்டிலிருந்ததைத் தூரப் போட்டு விட்டு புதிதாக உணவுடன் வந்து ஊட்டி விடத் தயாராக இருந்த போதும் இவனுக்கு எழுந்திருக்க மனமிருக்கவில்லை. சுருண்டு சுருண்டு சிறு குழந்தை போலப் படுத்திருந்தான். அப்பா வந்து சற்று அதிகாரத்தோடு சிறு அதட்டலும் செய்து பார்த்தார். அதற்கும் இவன் அசையவில்லை. இரண்டாம் நாள் வைத்தியரிடம் அழைத்துச் சென்றார்கள். வைத்தியர் இவனிடம் எதுவுமே கேட்கவில்லை. அப்பாவிடமும் அம்மாவிடமும் மாறி மாறிக் கேள்விகள் கேட்டுவிட்டு, பரிசோதனை செய்வதற்காக இவன் உடலில் இருந்து சிறிதளவு இரத்தம் எடுத்தார்கள். அந்த வலி கூட இவனுக்குப் பெரிதாகப் படவில்லை. அவ்வளவு உடற் சோர்வு இவனுக்கு. இல்லையென்றால் ஒரு சிறு ஊசி போடுவதற்கே ஊரைக் கூட்டுமளவு சத்தம் செய்வான். அப்பா அதைப்பற்றி அம்மாவிடம் கூறுவதும் இவன் காதில் விழத்தான் செய்தது.

இன்றுதான் அந்த இரத்தப் பரிசோதனை முடிவுகள் வந்திருந்தன. தைராய்ட் என்ற உடல் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் கழுத்தில் உள்ள சுரப்பியில் இவனுக்குப் புற்றுநோய் வந்திருப்பதாகப் பரிசோதனையில் தெரிவித்திருப்பதாக இவன் பெற்றோரும் சகோதரர் இருவரும் பேசிக் கொண்டது இவன் காதில் மெதுவாக விழுந்தது. அடுத்த நாள் இவனுக்கு மேலும் பரிசோதனைகள் செய்யப் போவதாகவும் அதன் பின்னர்தான் எதையும் உறுதிப்படுத்த முடியும் என்றும் வியாதி வந்திருப்பதால்தான் இவன் சோர்ந்து படுத்திருப்பதாகவும் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தது இவனுக்கு அதிர்ச்சியளித்தது, ஆனால் இவனுக்கு வந்த புற்றுநோய் இவனைப் பெரிதாக வாட்ட வில்லை. அதைவிட இரண்டு விடயங்கள் இவனை அதிகமாகப் பாதித்தன.

அவர்கள் வீட்டிலேயே வசிக்கும் இவனது பாட்டிக்கும் புற்றுநோய் இருப்பதாக அடையாளம் காணப்பட்டு இரண்டு அறுவைச் சிகிச்சை முடித்த பின்னர் உடல் நலம் தேறி வந்த வேளை அவருக்கு மீண்டும் அந்தக் கொடிய தொற்று பரவியுள்ளது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவும் இந்த வாரம்தான் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. அவரது வயது மற்றும் உடல் நிலை காரணமாக இனிமேல் அறுவைச் சிகிச்சை இல்லை என்றும் வலி நிவாரண மருந்து மட்டுமே அவருக்கு வழங்கப்படும் என்றும் மருத்துவர்கள் கூறி விட்டார்கள். அவரைப் பராமரிக்கும் இவனது பெற்றோருக்கு, கவலையையும் பராமரிப்பு வேலையையும் தான் மேலும் அதிகரித்து விட்டோமே என்பது இவனுக்கு ஒரு பெரும் கவலை.

அதை விட முக்கியமாக, இவனது பெற்றோருக்குப் பிறந்தவன் அல்ல இவன். தத்தெடுக்கப்பட்டவன். இருந்தாலும் அவர்கள் தம் மக்களில் ஒருவனாகத்தான் இவனையும் பராமரித்து வருகிறார்கள். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அந்த வீட்டில் இவன் காலடி எடுத்து வைத்தது இவனுக்கு இன்னமும் ஞாபகம் இருக்கிறது. இவனைப் பராமரிப்பதில்

அம்மா, அப்பா, அண்ணன்மார் இருவரும் மிகுந்த அன்போடும் பரிவோடும் இவனைத் தம் வாழ்வோடு இணைத்த முதல் நாளை இவன் மறக்க மாட்டான். புது வீடு.... வீடு புதிய வீடல்ல, அந்த வீட்டிற்கு இவன் புதிது. உள்ளே நுழைந்ததும் அதுவரை அடக்கி வைத்திருந்ததை வாசலுக்கு அருகிலேயே கழித்து விட்டான். ஆனால் அப்பாவோ அம்மாவோ இவனைக் கண்டிக்கவில்லை, கோபிக்கவில்லை, ஏன் சினத்துக் கொள்ளவும் இல்லை. அந்த இடத்தைச் சுத்தம் செய்து விட்டு அந்த இடத்தில் ஒரு வெள்ளைத் துணியை விரித்து விட்டார்கள். இன்றும் அதை நினைத்தால் இவனுக்கு ஒரு சங்கடம்தான். ஆனால், அவர்களே கவலைப் படாத போது, தான் ஏன் அதுபற்றிக் கவலைப்படுவான் என்று தேற்றிக் கொள்வான்.

தான் தத்தெடுக்கப்பட்டவன் என்பது இவனுக்கு நன்றாகவே தெரியும். ஒருவகையில் ஒரு பொருளை வாங்குவது போன்ற விடயம்தான். ஆனால், வாங்கிய பொருளில் ஏதாவது பழுது என்றால் அதனை விற்கவரிடம் மீளக் கொடுத்துவிட்டு அதற்கான பணத்தை மீளப் பெற முடியும். ஆனால், உயிர் சம்பந்தப்பட்ட விடயம் இது. தத்துக் கொடுத்தவரிடம் போய் பழுதானவன் ஒருவனைத் தந்து விட்டார்கள் என்று கூற முடியாது. பொதுவாக வாங்கிய பொருட்கள் அனைத்துக்குமான உத்தரவாதம் முடிந்த சில வாரங்களில்தான் அந்தப் பொருட்கள் பழுதடைவதைப் போலத்தான் தானும் இனிமேல் கொடுத்தவனே எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறான் என்று இவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

இவன் மட்டுமல்லாமல் அந்த வீட்டுப் பாட்டியாரும் புற்று நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அந்த வீட்டில் மரணம் பற்றிய பேச்சும், ஒருவர் இறந்த பின்னர் அவருக்கு என்ன நடக்கும் என்ற பேச்சும் அடிக்கடி இப்போது நிகழ்கின்றன. இவனது அண்ணன்மார் இருவருக்குமிடையில் அதிக வயது வித்தியாசம் இல்லாத காரணத்தால் இருவரும் நல்ல நண்பர்கள் போல் பழகுவார்கள். இருவருக்குமிடையில் இரகசியங்கள் எதுவும் இல்லை. அப்பா, அம்மாவிடம் மறைக்க வேண்டிய விடயங்கள் அவர்கள் பேசுகின்றார்கள் என்றால் இவனுக்கு அங்கே இடமில்லை. தான் தத்தெடுக்கப் பட்டதால் அவர்கள் பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள் என்று இவன் நினைத்தான். இவனை விட அவர்கள் பல வருடங்கள் மூத்தவர்கள். அவர்கள் பேசும் விடயங்கள் இவனுக்குப் புரியாது என்று அவர்கள் தங்களுக்கிடையே பேசிக் கொண்டதை ஒரு முறை இவன் கேட்டிருக்கிறான்.

ஒரு நாள் மூத்த சகோதரன் கட்டிலில் சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருந்து அடுத்த சகோதரனுடன் தீவிரமாக ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தான். இவன் தலையை அந்த அறைக்குள் சற்றே விட்டுப் பார்த்தான். வழமை போல “வேண்டாம் வெளியே

போ” என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. அந்த உற்சாகத்தில் இவனும் அறைக்குள் நுழைந்தான். மூத்த சகோதரன் இவனைக் கட்டியணைத்து, இவனையும் அந்தக் கட்டிலில் உட்கார வைத்தான். ஒருவர் இறந்த பின்னர் என்ன நடக்கும் என்பதுதான் அவர்கள் பேச்சு. தலையைச் சற்றுத் திருப்பி இவனும் கூர்ந்து கேட்க ஆரம்பித்தான்.

“ஆன்மா அழியாதது என்கிறார்கள்.... ஒரு பக்கம் பல்வேறு உயிரினங்கள் அழிந்து வருகின்றன அல்லது அழிவின் விளிம்பில் நிற்கின்றன, அவற்றின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே வருகின்றன. அதே வேளை மக்கள்தொகை பெருகிக் கொண்டே போகிறது. அப்படியென்றால் இப்படி அழியும் உயிரினங்கள்தான் மனித உரு எடுக்கின்றன,” என்றான் ஒருவன்.

“அது எப்படி, ஒரு எறும்பின் ஆன்மாவும் மனித ஆன்மாவும் சமனா?” என்று பதில் கேள்வி கேட்டான் மற்றவன்.

சற்று யோசித்து விட்டு, “சமனாக இருக்க வேண்டியதில்லை. ஏதோ ஒரு கணக்கு இருக்கலாம். இத்தனை எறும்பு ஆன்மாக்கள் ஒரு கோழியின் ஆன்மாவுக்குச் சமன், இத்தனை கோழி ஆன்மாக்கள் ஒரு மாட்டின் ஆன்மாவுக்கு சமன், அப்படியே போய் ஏதோ ஒரு உயிரினத்தின் சில ஆன்மாக்கள் ஒரு மனித ஆன்மாவுக்கு சமன் என்று ஒரு கணக்கு இருக்கலாம் அல்லவா?” என்று வாதிட்டான் முதலாவது சகோதரன்.

இதையெல்லாம் யார் முடிவு செய்வது என்று இரண்டு பேருமே ஆளை ஆள் குழப்பிக் கொண்டார்கள். தேவாரம், திருவாசகம் பாடிய நாயன்மாரைத் துணைக்கு அழைத்தார்கள். கூர்ப்பு பற்றி மேலைத் தேசத்தவர் பேசுவதற்கு முன்னரே, ‘புல்லாகி, பூடாய், புழுவாய், மரமாகிப் பல்விருகம் ஆகி, பறவையாய், பாம்பாகி, கல்லாய், மனிதராய், பேயாய், கணங்களாய், வல் அசுரர் ஆகி, முனிவராய் தேவராய்...’ என்று பழைய புராணம் பாட ஆரம்பித்த போது அப்பாவும் அறைக்குள் நுழைந்து கொண்டார். தான் தன் ஊரில் சிறுவனாக இருந்த போது முதியவர்கள் யாராவது இறக்கும் தறுவாயில் இருந்தால், இரவு நேரத்தில் நாய் ஊளையிடுவதை வைத்து அந்தவீட்டில் அந்த முதியவர் இறந்துவிட்டார் என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்களாம். இதனைச் சொல்லிவிட்டு, இவனை அணைத்துக் கொண்டு, “உனக்கு இதெல்லாம் புரிகிறதோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. அதில் உண்மை இருக்கிறதா என்பதும் எனக்குத் தெரியாது,” என்றார். அந்த அப்பாவின் ஊர் இவனுக்குத் தெரியாது. அவர் கூறியதை இவனால் உறுதிப்படுத்தவும் முடியாது. இவன் தலையை அவர் வருடிக் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தது இவனுக்கு

இதமாக இருந்தது. அப்படியே தூங்கிப் போனான்.

பாதித் தூக்கத்திலும் அவர்கள் பேசிய சில வார்த்தைகள் இவன் காதில் விழத்தான் செய்தது. ஓளவையார் என்றொரு தமிழ்ப் புலவர் இளம் வயதிலேயே விநாயகப் பெருமானை வேண்டி முதுமைக் கோலத்தைப் பெற்றார் என்று ஒரு கதை இருப்பதாகவும் அப்படி முதுமையை ஏன் அவர் வரமாகப் பெற்றார் என்பது தனக்குத் தெரியாது என்றும் இவனது அப்பா சொன்னார். ஒரு சாபம் பெற்று அதனால் முதுமை அடைந்த யயாதி என்ற மன்னனுக்கு அவனது மகன் ஒருவன் அந்த முதுமையை ஏற்றுக்கொண்டு, தனது இளமையைக் கொடுத்ததாகவும் அடுத்த நொடியிலே யயாதி முதுமை நீங்கி இளமை அடைந்து ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததாகத்தான் படித்ததாகவும் மூத்த சகோதரன் கூறினான். அதற்கு அப்பா, இவன் தலையை மீண்டும் வருடிக் கொடுத்த படி, தான் யயாதியைப் போல அல்லாது தனது உயிரை இவனுக்கு மாற்றாகாகக் கொடுக்கத் தயார் என்று கூறினார். இரண்டாவது சகோதரனோ, “மார்க்கண்டேயன் கதை தெரியும்தானே, பதினாறு வயதில் அந்த மகன் சாக வேண்டும் என்ற தலையெழுத்து இருந்தாலும் அதனை மார்க்கண்டேயனுடைய பெற்றோர் மாற்றியமைக்கவில்லையா அப்படி நாமும் செய்ய முடியாதா?” என்று கேள்வி கேட்டான். அதற்கு மூத்த சகோதரன், இந்தக் கதைகளை விட, ஒரு சிறுவனின் தாயார் உயிர்ப்பிச்சை கேட்டு புத்த பிரானிடம் சென்றபோது, “யார் வீட்டில் மரணம் நிகழவில்லையோ அந்த வீட்டிலிருந்து ஒரு பிடி கடுகு வாங்கி வா நான் உன் மகனை உயிர்ப்பிக்கிறேன்” என்று கூறி அனுப்பிய கதைதான் தனக்கு மிகவும் பிடித்தமான கதை என்று கூறினான். தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்ட இவனுக்கு அந்தக் கட்டிலில் இருக்கப் பிடிக்காமல் தாவி எழுந்தான், அந்த அறையை விட்டு வெளியேறினான்.

ஏதோவொரு உந்துதலில் இவன் பாட்டியின் அறைக்குள் சென்றான். பாட்டியின் அருகில் அம்மா நின்று கொண்டிருந்தார். அவர் முகத்தில் சோகம். இவனுக்குப் பாட்டியின் அருகில் படுத்திருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை மேலிட்டது. அம்மாவைப் பார்த்தான். அவளும் இவனைப் புரிந்து கொண்டது போல, உயரமாக இருந்த பாட்டியின் கட்டிலில் இவனைத் தூக்கி இருத்தினான். இவனும், பாட்டியின் உடலுடன் ஒட்டியவாறு சுருண்டு படுத்து கொண்டான்.

பாட்டியின் இறுதி நேரம் நெருங்குகிறது என்பதை இவன் உள்மனம் உணர்ந்தியது. அங்கிருந்து இவன் அகலவேயில்லை. எத்தனை மணி நேரம் அப்படி இருந்திருப்பான் என்று இவனுக்குத் தெரியவில்லை.

திடுக்கிட்டு எழுந்தான். பாட்டியின் கட்டில் அருகில் அப்பா, அம்மா, சகோதரர்கள் இருவர் என்று அனைவரும் சோகமே உருவாகச் சுற்றி நின்றார்கள். இவனது நிலையை உணர்ந்தோ என்னவோ, இவனது அம்மா அந்தக் கட்டிலில் இருந்து இவனைக் கீழே இறக்கி விட்டார். அந்த வீட்டிற்கு வந்த முதல் நாள், இவனால் அடக்க முடியாமல் கழித்த இடமான வீட்டின் வாசலடிக்குச் சென்றான். அங்கே அந்த வெள்ளைத் துணி இல்லை. அதற்குப் பதிலாக இவன் போன்றவர்களுக்கென்றே தயாரிக்கப்படும் வார்ப்புப் பொருளால் செய்யப்பட்ட விரிப்பு வழமை போல் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. தன் மூச்சை நன்றாக உள்ளே இழுத்து, தன் குரல் வலிமையின் உச்சியில் ஊளையிட ஆரம்பித்தான்.

○

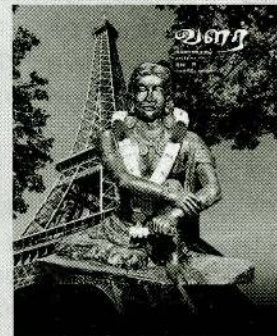
உளர்

முந்நாறு இதழ்கள் இலங்கையில் அச்சாகின்றன. கணினி வலையப்பினூடாக ஆயிரம் வாசகர்களையாவது இதழ் எட்டுவதாகக் கணிக்கிறோம்.

படிப்பவர்களை விட பார்வையாளர்கள் அதிகமாக இருக்கலாம்!

கைத் தொலைபேசியில் இதழ்களைப் படிப்பது சிரமமானது. கணினியில் படியுங்கள்!

இதழினைத் தபால் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்க.

எழுத்து ஒப்புநோக்குனர்

கோகிலா மகேந்திரன்

புனிதா கணேஸ்

சுப. கிருஸ்ணானந்தன்

இதழ் வடிவமைப்பு : மனோ

அச்சுப்பதிப்பு நிதி உதவி :

கி. சுப்பிரமணியம்

படங்கள் : நன்றி Google

இருபத்திநான்கு கண்களில் தெரியும்

திருட்ட முத்தம்

— அகரன் —

கடையில் பொருத்தி இருந்த இருபத்து நான்கு கேமராக்களையும் ஒரு அறையில் இருந்து அவதானிக்கும் வேலையைத்தான் முதலாளி தந்தார். நான் இந்த வேலைக்குச் சரி வரமாட்டேன் என்று சொல்லியும் கேட்கவில்லை. 'பெடியா, நீ இந்த அறையில் இருந்து படம் பார்ப்பதுதான் வேலை. இருபத்து நான்கு கண்கள் உனக்கு. பொருட்களைத் திருடுவோரை நீ துரத்திப் பிடிக்கத் தேவை இல்லை. அந்த ஒளிப்பதிவைத் துண்டாக்கி தந்தால் போதும்' என்றார்.

ஒரு பக்கம் சுவாரஸ்யமாக இருந்தாலும் மறுபக்கம் வேட்டை நாய் போன்ற தொழில்.

திருடுவது, மூளை உள்ள எல்லா உயிரியும் செய்யக்கூடியது. தமிழர் ஐவகை நிலங்களில் பாலை நிலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் திருட்டைத் தொழிலாகச் செய்ததாகச் சொல்கிறது. மருதத்தில் இருந்து நெய்தலுக்குச் செல்வோரை பாலை நிலத்தில் இருந்து வழிப்பறி செய்தனர்.

ஆதியில் அயல் நாட்டு அரசனைச் சண்டைக்கு இழுப்பதானால் அவன் நாட்டில் புகுந்து மாடுகளைத் திருடினால் முடிந்தது காரியம். மனைவியைத் திருடியது போல் படை திரட்டி வருவான் உரிய மன்னன். திருடுதல் அத்தனை முக்கிய பங்காற்றி இருக்கிறது.

திருடுதல் அப்படி ஒன்றும் இழிவான காரியமும் இல்லை. இலகுவான காரியமும் இல்லை. நவீன தொழில் நுட்பக் கண்கள் எங்கும் இருக்கும் போது திருடுபவன்தான் அந்தத் தொழிலின் உச்ச அறிவாளி.

இருபத்து நான்கு கண்களை வைத்து அவனைப்

பிடிப்பவர்கள் அப்படி ஒன்றும் விண்ணூர்தி விஞ்ஞானிகளாக இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆகக்குறைந்த மூளையைப் பயன்படுத்தினாலே போதும். அதனால்தான் என்னவோ எனக்கு அந்த வேலையை முதலாளி உவந்தளித்தார்.

முதல்நாள் பெரிய தொலைக்காட்சித் திரையின் முன் சிறிய அறைக்குள் இருந்து அந்த 300 சதுர அடிகளைக் கொண்ட அங்காடியின் அங்கங்களைப் பார்த்தபடி இருந்தேன். பொருட்களை வேண்ட வருபவர்கள் எங்கு நகர்ந்தாலும் கமெராக்கள் மனிதர்கள் எங்கு நகர்கிறார்கள் என்று காட்டியபடி இருந்தது. அவர்கள் நகர்வதையும், முகம் சுழிப்பதையும், மகிழ்வதையும், ஏதோவொன்றைத் தேடுவதையும், அன்புக்குரியவருடன் தொலைபேசியில் பேசியபடி போத்தல்களை விழுத்தி உடைப்பதையும், படபடப்பதையும், மெதுவாக ஒன்றும் நடவாததுபோல நகர்வதையும் பார்க்கப்பார்க்கச் சுவாரஸ்யமாக இருந்தது. ஒருபக்கம் அவர்கள் அறியாமல் அவர்களைப் பின்தொடர்வது அதுசையாகவும் இருந்தது.

ஒரே நேரத்தில் பலர் நுழைந்தால் அதில் யார் திருடக் கூடியவர் என்று தீர்மானித்து அவரைப் பெரிய திரையாக்கி அவதானிக்கும் அதே வேளை உடனடியாக இருபத்து நான்கு திரைகளையும் பார்க்கவும் வேண்டும்.

வேலை உற்சாகம் குறையாமல் இருந்தபோது, எனக்குள் இப்படியே மனிதர்களைப் பார்த்தால் மனம் எல்லோரையும் திருடர்கள் ஆகவே பார்க்கப் பழகிவிட்டால் எப்படி வாழமுடியும்? வீட்டுக்குப் போனால் வீட்டில் உள்ளவர்களும் திருடர்களாகத் தெரிய ஆரம்பித்தால்? என்ற சிந்தனை ஓடிக்கொண்டு இருந்தது.

ஒரு இளம் ஜோடி வளாகத்தின் ஒரு மூலையைத் தெரிவுசெய்து முத்தம் பரிமாறிய படி இருந்தது. அந்தத் திரையைப் பெரிதாக்கினால் அவர்களுக்குப் பதினெட்டு வயது இருக்கலாம். பேசியபடியே பொருட்களைப் பார்த்தபடி இருந்தவர்களுக்கு எப்படி இப்படி ஒரு சிந்தனை வந்ததென்று தெரியவில்லை. அவர்கள் தலைக்கு மேல் கமெராக்கண் இருப்பதை அறிந்தார்கள் இல்லை. முத்தம் உதடுகளில் இருந்து நாக்கில் நகர்ந்து கொண்டிருந்தபோது அவன் கண்கள் திறந்திருந்தது. முத்தப்பரிமாற்றத்தில் கண்களைத் திறந்தபடி இருக்கும் பெண்ணை முதல் முதல் இத்தனை அருகே பார்ப்பது ஆச்சரியமாக இருந்தது. அந்தப்பையன் முத்தத்தில் பயிற்சி பெற்றவன் போல் தீவிரமாகியபடி இருந்தான். அவன் கூர் மூக்கு சிவந்தபடி இருந்தது. தனது கைகளால் அவனது பிடரி முடியை இறுகப்பற்றி அவளும் தீவிரமானபோது கண்களை மூடினான். தனது முதல் காதலனின் முதல் முத்தத்தை என் பார்வையில் நிகழ்த்த வேண்டும் என்று அந்தப்பெண் எப்படி நினைத்தாள்? இந்த வாணிப நிறுவனத்துக்குள் வந்து முத்தம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு எந்தச் சக்தி வற்புறுத்தியது என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் அந்த விடயங்களில் உயர்ந்து கொண்டிருந்தபோது எனது கண்களும் பெரிதாகியபடி இருந்தது. ஒரு மோசமான காரியத்தை நான் செய்கிறேன் என்று என்னுள் ஒரு தீ சுட்ட போது இருபத்து நான்கு திரைகளையும் பார்த்தேன்.

எட்டாவது திரையில் பாடசாலைப் பையன்கள் கூட்டமாக நின்று நடுவில் ஒருவரொருவராக தங்கள் உள்ளாடைக்குள் சான்வீஸ்களை சொருகியபடி இருந்தார்கள்.

பதினோராவது திரையில் அங்காலும் இங்காலும் பார்த்துவிட்டு உடல் பூராவும் போர்த்த உடையோடு நின்ற பெண் குழந்தைகளைக் காவும் வண்டிலுக்குள் வாசனைத் திரவியத்தை மறைத்து வைத்தாள்.

நான்காவது திரையில் இரண்டு சிறுவர்கள் சீனர்களின் நூடில்ஸ் பெட்டியில் எதை எடுப்பது என்று வாக்குவாதத்தில் இருந்தார்கள். முத்தவன் பத்து வயது இருக்கலாம். புக..புக உடலுடன் நூடில்ஸ் பெட்டியோடு நின்றான். சின்னவன் ஏழு வயது இருக்கலாம் கன்டோஸ் பெட்டியோடு நின்றான். நூடில்ஸ் எடுத்தால் கன்டோசுக்கு பணம் இல்லாமல் போய்விடும் என்று சின்னவன் நூடில்ஸ் பெட்டியை பறிக்க முற்பட்டு அவை நிலத்தில் சிதறியது. பெட்டியோடு விழுந்த சிறியவன் கன்டோசை உயர்த்திப் பிடித்தபடி வாசலை நோக்கி ஓடினான். அவனை முத்தவன் துரத்திய போது வைன் போத்தல் விழுந்து உடைகிறது. முதலாளி அந்த இடம் நோக்கி பதட்டத்தோடு ஓடுகிறார்.

அந்த நேரத்தைப் பார்த்து மாணவர்களும் , பதினோராவது திரைப்பெண்ணும் சங்கடமற்று வாசல் வரை சென்றபோது வழக்கிக்கதவு வழியனுப்பி வைக்கிறது. அவர்களிடம் எடுத்த பொருளுக்குப் பணம் கொடுப்பது சம்மந்தமாக எந்த திட்டமும் இருக்கவில்லை.

முதலாளி உடல் மேலும் கீழும் ஆட சுத்தம் செய்கிறார். பின்னர் விறுவிறு என்று முன்னே வருகிறார். அவர்கள் சென்றுவிட்டார்கள். என் அறை நோக்கி ஓடி வருகிறார். 'பெடியன் களவெடுத்திட்டாங்கள் தும்பண்ணிப் பார் பெடியா' என்கிறார்.

'ஓம் ஆறு சான்வீச்சுகளை ஐட்டிக்குள் வைத்தபடி போனார்கள்' என்கிறேன்.

'அட அறுவானே! அதை என்னிடம் சொல்லக் கூடாதா?' என்கிறார். எனக்கு மூக்கில் கோபம் வந்து சுத்தாடுகிறது. நான் எழுந்திருக்க முயல்கிறேன். அப்போது மனம் கேட்கவில்லை. பத்தாவது திரையை இறுதியாகப் பார்க்கிறேன் முத்தம் ஓயவில்லை. ஓய்வதற்கான எந்தச் சூழலும் இல்லை.

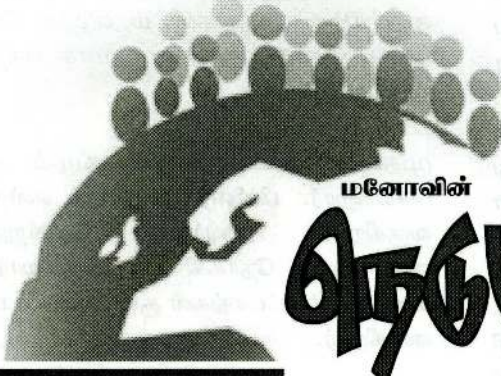
'அறுவானே' முதலாளியின் சொல் என்னை அறையை விட்டு இழுத்துப்போகிறது. முதலாளி யின் நிறைந்திருந்த வயிற்றுப் பகுதியை இடித்துக்கொண்டு நான் அந்த இடத்தை விட்டும் வேலையை விட்டும் வெளியேறினேன்.

முதலாளி பாதி உடல் உள்ளுக்கும் பாதி உடல் வெளியிலுமாக வழக்கி கதவின் நடுவே நின்றபடி 'பெடியா நான் தனிய நிக்கின் இங்க வாடா' என்கிறார். 'இல்லை பத்தாம் திரையில் முத்தம் தீத்தியபடி இருவர் நிற்கிறார்கள். அவர்களை வேலைக்கு கேளுங்கோ.' என்றுவிட்டு திரும்பிப் பார்க்காமல் நடக்கிறேன்.

வழக்கிக் கதவு முதலாளியை இடித்ததும் என்னை நோக்கி பாலியல் தொழிலாளியின் மகன் என்று பொருள்பட கூறிய சொல்லை தன்னோடு கொண்டு உள்ளே செல்கிறார்.

கண்களைத் திறந்தபடி முத்தமிட்டவன் ஊரில் உள்ள என் காதலியை நினைவூட்டியபடி என்னோடு வருகிறான்.

இருபத்து நான்கு கண்களிலும் - திருட்டும், முத்தமும் என்னைச்சூழ நிறைந்திருக்கிறது.

நெருள் பயணம்

...தொடர்...

நெருள்பயணம் - 8

.....(முதலாவது மாடியிலுள்ள தனது அலுவலகத்திற்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றார். சிறுது நேரத்தில் அவருடைய உதவியாளரும் அங்கு வந்துசேர்ந்தார்.

எங்கள் முறைப்பாடுகளைக் கேட்ட அவர்கள், "ஓகே நாங்கள் உதவலாம்" என்று தலையசைத்தபோது நான் சந்தோசத்தின் உச்சத்திற்கே சென்றேன். அவர்கள் அவசரமவசரமாக ஒரு கடிதம் ஒன்றைத் தயார் செய்து எங்களிடம் கொடுத்தார்கள். "நீங்கள் இந்தக் கடிதத்துடன், நாங்கள் தரும் மார்செய் நகரிலுள்ள முகவரிக்குப் போங்கள். அவர்கள் உங்களுக்கு உதவுவார்கள்" என்றார்கள். அதே முகவரி. அதே அம்மணி.

மனசு "ஐயோ" என்று உள்ளுக்குள்ளே குமுறியது.

○

தொடரும்.
23. 06.2024

நெருள்பயணம் - 9

நானும் பாலனும் ஆளையாள் பார்த்து முழிசினோம். அதைத்தவிர வேறு என்னதான் செய்வது?

ஒரு தமிழ் இளைஞர், அந்த அலுவலகத்திற்கு முன்னால் உள்ள மலசலகூடத்திற்கு வந்தார். அவரை அழைத்த திருவாட்டி பெல்கிறேயன்

எங்களைக்காட்டி இவர்களைத் தெரியுமா? என்றார்.

அவர் சிரித்தபடி இல்லை என்று தலையைக் குறுக்காக அசைத்தார்.

திருவாட்டி பெல்கிறேயன் தனது உதவியாளருடன் ஏதோ கதைத்தார். பின் எங்களை நிலக்கீழ் சுரங்க அறைக்குள் அழைத்துச் சென்றார். அந்தத் தமிழ் அன்பரும் எங்களுடன் வந்தார்.

அந்தக்கட்டம் கிட்டத்தட்ட பாழடைந்த நிலையில் இருந்தது. அதில் ஒரு அறையில் ஆறு தமிழர்கள் படுத்துக் கிடந்தார்கள். கட்டில்கள் இல்லை. ஆளுக்கொவ்வொரு மெத்தையும் கம்பளிகளும் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

நேரம் நண்பகலை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது. தூங்கிக்கொண்டிருந்த அவர்கள் திருவாட்டி பெல்கிறேயன் கதவைத் தட்டியதும் துடித்துப் பதைத்து எழுந்தார்கள்.

"இவர்களும் உங்கள் நாட்டைச்சேர்ந்தவர்கள் தான். இன்றிரவு உங்களுடன் தங்குவார்கள். நாளைக் காலை மார்செய் நகருக்குப் போய்விடுவார்கள்" என்ற அவர் சிறிது நேரம் கழித்து மேலே வாருங்கள் உங்களுக்கு மார்செய் நகருக்கான பயணச்சீட்டினைத் தருகிறோம் என்றுவிட்டு அவர் தன்னுடைய அலுவலகத்திற்குச் சென்று விட்டார்.

அறையில் படுத்திருந்தவர்களுக்கு விடிந்துவிட்டது. ஆளுக்கொரு சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்துக்கொண்டார்கள். எங்களிடமும் நீட்டியபோது பாலன் ஒரு சிகரெட்டை வாங்கிக்கொண்டார்.

அவர்களுள் ஒருவர் பக்கத்திலிருந்து குசினிக்குள் சென்று தேநீர் தயாரித்துக்கொண்டு வந்தார்.

அவர்கள் எங்கள் கதைகளைக் கேட்பதை விட, ஊர்ப்புதினங்களை அறிவதில் அதிகம் அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். இடையிடையே மார்செய் நகர்பற்றியும் அதன் சிறப்புப் பற்றியும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். நாங்கள் எப்படியோ மார்செய் நகருக்குச் சென்றுவிடுவோம் என்பதில் அவர்களிடம் ஒரு திருப்தி தெரிந்தது. நாங்களும் இங்கே தங்கிவிட்டால் தங்களுக்கென இருக்கும் சிறிய வளங்களும் பகிரப்பட்டுவிடும் என்ற அச்சம் அவர்களுக்கு.

ஒரு நாள் விருந்தாளிகளான எங்களை அவர்கள் தடல்புடலாகக் கவனித்தார்கள். நாங்கள் மார்செய் நகருக்குத் திரும்புவதிலுள்ள அச்சத்தை அவர்களிடம் பகிர்ந்து கொண்டோம்.

அவர்கள் ஒரு கணம் திகைத்து நின்றார்கள். திரும்பவும் அடுத்த சிகரெட்டை மூட்டிக்கொண்டார்கள்.

அந்த அறை கணநேர மௌனத்தைச் சுவாசித்தது.

"அங்க ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு பேர் வந்துபோவாங்கள். உங்களை எங்கை ஞாபகம் வைச்சிருக்கப்போறாளாவை" என்று ஒருவர் மௌனத்தை உடைத்தார்.

மற்றவர்களும், 'அதுதானே!' என்று தங்கள் ஆதரவைத் தெரித்தார்கள்.

"இல்லை. போன முறையே பாலனைப் பிடிச்சிட்டாளாவை" என்று நான் இழுத்தபோது... அதில் இருந்த ஒருவருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது.

"அப்ப என்ன, இஞ்ச நிக்கப்போறியனே? என்று உறுக்கியபடி எழுந்தார்.

பயத்தில் எந்தலை கவிழ்ந்தது.

"சீச்சீ..நாங்கள் இஞ்ச நிக்கோலாது. அங்க போகத்தான் வேணும்" என்று பாலன் நிலமையைச் சமாளித்தார்.

மேலே, அலுவலகத்திலிருந்து எங்களுக்கு அழைப்பு வந்தது. மொழி பெயர்ப்பு உதவிக்கும் இவர்களில் ஒருவரை அழைத்திருந்தார்கள்.

அவரது மொழிபெயர்ப்பைப் பார்க்க எங்களுக்குப் பயமாக இருந்தது. ஒன்றிரண்டு பிரெஞ்சுச் சொற்களை வைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய உடல் மொழிகளையே அதிகம் பயன்படுத்திக்

கொண்டிருந்தார். எல்லாவற்றிற்கும்தலையாட்டினார். எல்லாவற்றிற்கும் சிரித்து வைத்தார்.

இறுதியில் எங்களுக்குத் தற்காலிக விசாவுக்கான ஏற்பாட்டினை அவர்கள் செய்து முடித்தார்கள். சிறிய கிராமம் என்றபடியால் எல்லாமே அவர்கள் கைக்குள் அடங்கியிருந்தன.

பொலிஸ் பிரிவுக்குத் தொலைபேசிமூலமே தொடர்புகொண்டு எங்கள் விசாவுக்கான வழி-வகைகளைச் செய்திருந்தனர். எங்கள் மொழிபெயர்ப்பாள நண்பரை எம்முடன் அனுப்பி எமது கையில் தற்காலிக வதிவிட அனுமதிப் பத்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்தனர்.

ஒரு தாளில் எங்கள் படங்கள் ஒட்டப்பட்டு, எங்கள் பெயர் முகவரிகள் அதில் அடங்கியிருந்தன. அவர்களின் அலுவலக முகவரியே எங்கள் முகவரி யாகவும் பதியப்பட்டிருந்தது. அது மூன்று மாதத்திற்கான தற்காலிக விசா. அதற்குள் நாங்கள் அகதி விண்ணப்பம் செய்து நிரந்தர விசா பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இனி எங்களுக்குப் பொலிஸ் பயம் கிடையாது.

பாலன் துள்ளிக் குதித்தார். 'இதுதான் ஐஸே எங்களுக்குத் தேவை. இதை வைச்சுக்கொண்டே ஸோசல் காசெல்லாம் எடுக்கலாம்' என்றார்.

நானும், டீ.ஆ.. என்று வாயைப்பிளந்தேன்.

ஆனா, நீங்கள் எப்படியும் மார்செய் போகத்தான் வேணும் என்று எங்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர் கடுந்தொனியில் எங்களுக்கு அழுத்தினார்.

பாலன் கொடுப்புக்குள் சிரித்தார்.

இந்த அழகிய குக் கிராமத்திலேயே தங்கிவிடுவது என்ற பாலனின் ஆசை நிறைவேறவில்லை. மார்செய்க்குப் போவதென்று முடிவாகியது. எங்கள் கைக்கு மார்செய் நகருக்கான ரிக்கற்றும் சிறிய தொகை பணமும் தரப்பட்டது.

இரவு சாப்பாடு முடிய எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. பாலன் நிறைய முடி வளர்த்திருந்தார். இந்த முடியை வெட்டுவோம். எங்களுக்குரிய குளிரா டையையும் மாற்றுவோம் என்றேன்.

அவர்கள் எல்லோரும் சிறிய அளவில் பியர் பருகியிருந்தார்கள்.

என்னுடைய யோசனையைக்கேட்டதும் ஒருவர் மணிஐடியா என்றார். அடுத்தவர் சுப்பர் என்றார். அடுத்தவர் கத்திரிக்கோலுடனே வந்துவிட்டார்.

யார் வெட்டுவது?

வெட்டுவதென்று முடிவாகிவிட்டது. யார் வெட்டினாலென்ன?

முகத்தில் ஒரு கடுகை ஓட்டி விட்டு, மாறுவேசம் என்று காட்டுவது போலத்தான் இருந்தது.

நான் கத்திரிக்கோலைக் கையிலெடுத்தேன்.

நாங்கள் மார்செய் நகர் போய்ச் சேர்ந்தோம்.

அறைக்கு வெளியே ஒரு கதிரையில் பாலன் அமர்ந்திருக்க, நான் கத்திரிக்கோலைக் கெட்டியாகப் பிடித்தேன்.

28.10.2024

பாலன் கொஞ்சம் மாறிவிட்டார் போல இருந்தது. எல்லோரும் சுப்பர் என்றார்கள். எனக்கென்னவோ எம்.ஜி.ஆர் படங்களில் தொடரும்...

மெல்பேர்னில் 'பாடும்மீன்' சு.ஸ்ரீகந்தராசாவின் 'சங்க இலக்கியக் காட்சிகள்' மற்றும் 'இன்னும் கன்னியாக'

அவுஸ்திரேலியா -மெல்பேர்னில் 'பாடும்மீன்' சு.ஸ்ரீகந்தராசாவின் 'சங்க இலக்கியக் காட்சிகள்' (220 பக்.) மற்றும் 'இன்னும் கன்னியாக' (120 பக்.) (மகுடம் பதிப்பகம் மட்டக்களப்பு, 2023) என இரு புத்தகங்கள் 05/10/2024 ல் வெளியிடப்பட்டன. இந்நிகழ்வுக்கு நூறுக்கு மேற்பட்டவர்கள் சமூகமளித்தது, இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு ஆறுதலைத் தந்தது.

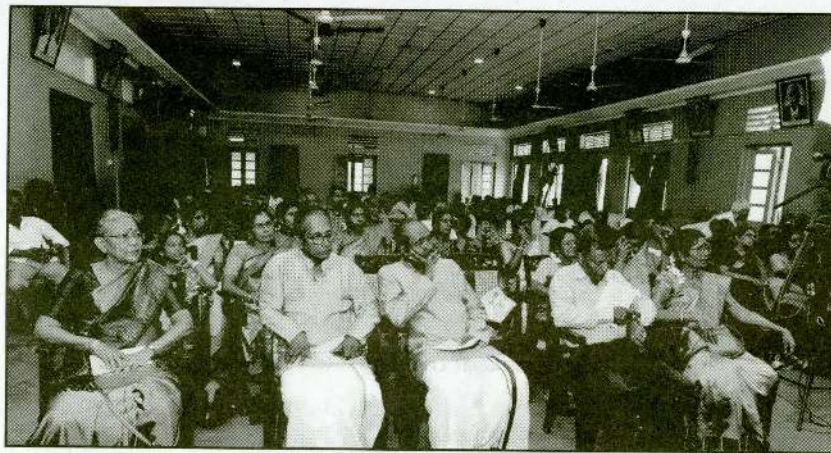
சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பலவற்றைச் சாதாரண வாசகர்களைச் சென்றடையக் கூடியதாக பாடல்களின் கருத்துக்களை எளிய நடையில் எழுதி இருப்பது இந்நூலின் சிறப்பு எனலாம். 'சங்க இலக்கியம் என்பது ஒரு கடல். அதில் வாசகர்களின் கையைப் பிடித்துக் கால்களை நனையச் செய்திருக்கிறேன். அதில் மூழ்குவதும் முத்துக் குளிப்பதும் உங்கள் பொறுப்பு' என உரைத்தார் கதாசிரியர்.

'இன்னும் கன்னியாக' பத்துச் சிறுகதைகள் பல்வேறு காலச்சுழ்நிலைகளில் எழுதப்பட்டவை. போராட்ட காலத்தில் வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளைகளை நம்பித் தங்கள் பெண் பிள்ளைகளை அனுப்பும் பெற்றோர் படும் அவலத்தையும் வெளிநாட்டில் வாழ்க்கைப்பட்ட பெண்கள் மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் வாழும் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கிறார் எழுத்தாளர். போராட்ட காலத்தில், வெவ்வேறு இயக்கங்களில் சேர்ந்த சகோதரர்கள், எதிரிகளாக மாறிவிடுவதன் துர்ப்பாக்கிய வலியை வாசகர்களுக்குக் கடத்துவதில் வல்லவராகியிருக்கிறார் கதை சொல்லி. இங்கு காட்சிக்கு வைக்கப்பட்ட புத்தகங்களில் என்னைக் கவர்ந்தது இதே ஆசிரியரின்

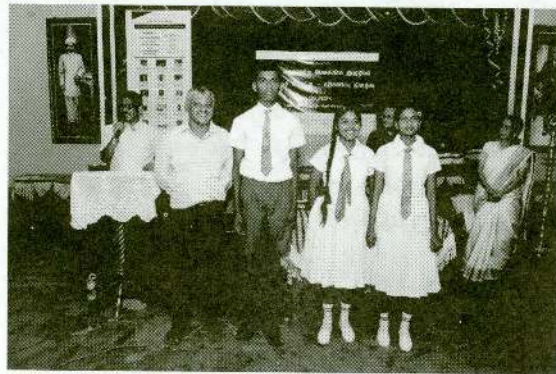

'மனதைக்கவரும் மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்' (மணிமேகலைப் பிரசுரம், 2002, 104 பக்.) செவி வழியாக இருக்கும் பாடல்களைத் தொகுத்து பதிப்பில் கொண்டு வந்ததைப் பாராட்டியே தீர் வேண்டும். நாங்கள் மகாஜனக்கல்லூரியில் HNC உயர்தர வகுப்பில் மயிலங்குடலூர் பி.நடராஜன் மேற்பார்வையில் யாழ்ப்பாணத்து நாட்டார் பாடல்களைச் சேகரிக்க முற்பட்டோம். பின்பு, அரசாங்கம் மாறிப் பாடத்திட்டம் மாறியபடியால் Project Work இல்லாமல் போனது. புத்தகமாக்கும் முயற்சியும் கைவிடப்பட்டது.

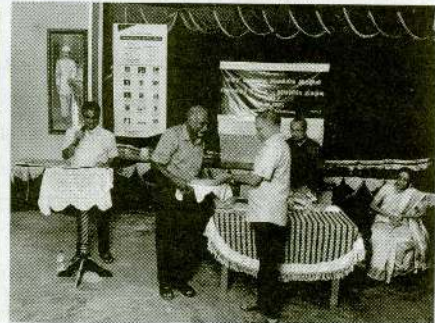
எங்கள் ஆசான் மயிலங்குடலூர் பி.நடராஜன் அவர்கள்தான், பட்டிரூப்பு மகாவித்தியாலயத்தில் புத்தகாசிரியர் ஸ்ரீகந்தராசாவின் இலக்கிய வாழ்க்கைக்கு வித்திட்டவர். ஆசானின் கனவை நிறைவேற்ற, கிழக்கிலங்கை நாட்டார் பாடல்கள், வட இலங்கை நாட்டார் பாடல்கள், மலையக நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் முனைவோமாக. இம்முயற்சியில் பங்கெடுக்க விரும்புவோர் வளர் மின் அஞ்சல் (krishnasubram7@gmail.com) மூலம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

வளர்
சிறுகதைர்போட்டி
பரிசளிப்பு நிகழ்வின்
சில பதிவுகள்

7
·
9
·
2024

1.

எல்லாவற்றையும் பொறுத்து
கடந்து போய்
மௌனமாகி
புன்னகைத்துக் கொண்டே
ஒரு நடை
போய் -
வந்து -
குளித்துவிட்டு
உலாத்துகிறது
வயது.

2.

இதைக் கேட்டுப்பார்...' என்ற
இரசனையின் ஒத்திசைவில்
நினைவுகளில் பல பாட்டுகள்
எண்ணற்று முணுமுணுத்தவை
தனியாகச் சில அலைகள்
திரும்பத் திரும்ப அவை இசைக்கும்.

ஒரு சொல் கண்டுபிடிக்கப்படும்.
ஒற்றை வரி அடையாளமாகும்.
வாத்தியம் தனித்தொலிக்கும்.
இடையிசை கவனிக்கப்படும்.
பாடகரின் நளினம் பாவனை செய்யப்படும்.

நானே குரலென்றாகும் தருணமொன்று
அகப்படும். பாடலை இரசிக்கும் நான்
அங்கே ஸ்பெஷலாவேன்.

அதற்கு முன்பு ...
அது வெறும் சத்தமாயிருந்தது.
வானொலிக் கரகரப்பு
காதடைக்கும் சத்தம்
திடுக்கிடும் அலறல்
தலையிடி
அமைதியைக் குழப்புவது
எல்லாம் மீறிக்கொண்டு...
இதைக் கேட்டுப்பாரிலிருந்து
இசை ஆரவாரித்து எழுகிறது
மீண்டும் மீண்டும் ...
இதயத்தில் அதிர்கிறது
இதற்கு முதல்... இது கம்மா பாட்டு!

(யூன் 2024) -

3.

பேருந்துகள் வருகின்றன
போகின்றன

அச்சின்னஞ்சிறு பிராணி அங்குமிங்கும் ஓடுகிறது

பிரயாணிகள் பசியாறிக் கொள்கின்றனர்

விசக்கி ஏறியப்படும்
ஒரேயொரு துண்டுக்காக
அது அண்ணாந்து பார்க்கிறது

நாய்க்குட்டியைக் கவனித்த வழிப்போகுமொருவர்
தன் கோப்பையில் பாதியை நீட்டுகிறார்

ஆம் ஒரேயொரு மனிதர்

முத்தம் தான்போலும்
குட்டி உரசுகிறது
பயணத்தைத் தொடர்கிற பயணி
மீதித் தாகத்தோடு
ஒரு பிஞ்சுக் கொஞ்சலோடு
தன் வேலைகளை முடித்துவரும்வரை காத்திரு
என்பதாகக் கையசைக்கிறார்

அக்குட்டி முன்னங்கால்களால் பேருந்தைப்
பிராண்டுகிறது

4.

எமோஜிகளின் காலத்திலும் சோப்புக்
குமிழிகளை ஊதுகிறாள்.

சிவப்புச் சிவப்பாக
பூவரசம் இலைகளாக பொங்கிப்
பொங்கி பெருகுவதெல்லாம் கம்மா
இல்லைத்தான்.
இன்றுதான்
அதுவும் சற்று முன் தான் இதைக்
கண்டுபிடித்தாள்.
நெஞ்சு முட்டுகிறது
மூச்சடைக்கிறது சொல்லிக்கொண்டு
குபுகுபுவென ...
சவர்க்கார நுரைகளை
ஊதி விளையாடுகிறா குழப்படியம்மா.

இது சமையல் குறிப்பல்ல சமையலறைக் குறிப்பு

எங்கள் குடும்பத்துள் மாறி மாறி வருத்தங்கள் வந்ததும் இன்று எங்கள் வீட்டில் ஒரு புதிய கேள்வி எழுந்தது.

நாங்கள் என்ன சத்தாகச் சாப்பிடுகிறோம்?

நான் குற்றவுணர்வுடன் தவறை ஒப்புக் கொண்டு விட்டேன்.

மனைவியோ, யோசித்து யோசித்துப் பார்த்தும், பெரிதாகச் சத்தாக சாப்பிடுகிற உணவுகளை கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

9 வயது மகனுக்கோ கரட்டையும், புறோக்கோலியையும் தவிர வேறு ஞாபகத்துக்கு வரவில்லை.

ஏழு வயது மகன், பாலையும், முட்டையையும் சேர்த்துக் கொண்டான்.

அப்போ, நாங்கள் என்ன சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்?

என்றொரு பட்டியலை, எல்லோருமாகச் சேர்ந்து போட்டுப் பார்த்தோம்.

அது இவ்வாறிருந்தது.

சோறு, புட்டு, இடியப்பம்,

தோசை, இட்டலி, உப்புமா,

றொட்டி, கொத்து றொட்டி, சப்பாத்தி,

பாண், பாஸ்தா, நூடிஸ்,

மைக்குறோணி, பீசா என்று முடிந்தது.

தொண்ணூற்றெட்டு வீதமும், வெறும் வெள்ளை மா உணவுகள் தான்.

அடுத்து, கறிகளை பட்டியலிட்டுப் பார்த்தோம்.

சிக்கின், மட்டிண், மீன், நண்டு, இறால், கணவாய்.

எல்லாமே, புறோசிணுக்குள் (frozen) வாங்கி வைத்து எடுத்துப் பாவிக்கிறவை தான்.

சரி. மரக்கறிகள் என்னென்ன?

கத்தரி, மரவள்ளிக்கிழங்கு, உருளைக்கிழங்கு, தக்காளி, கரட், பூசணி, கீரை, பயித்தங்காய்,

தமிழ்க்கடை மரக்கறிகள் என்று எப்பவாவது, முருங்கைக்காய், கருளைக்கிழங்கு,

வாழைக்காய், வல்லாரை, பீற்றாட், வெண்டிக்காய்.

அவ்வளவும் தான்.

இவை தான் எங்கள் 365 நாள் உணவுப் பட்டியலும்.

இதில், எங்கே சத்துக் கிடைக்கிறது? எந்தளவு கிடைக்கிறது என்பதெல்லாம் கேள்விக்குறி தான்.

இனி எங்கள் சமையல் முறைகளில் இருக்கிற கொஞ்ச சத்துக்களும், வறுத்துப், பிரட்டி, தாழிச்சுக் கொட்டப் போய் விடும்.

எங்கள் சிக்கனப் பழக்கவழக்கம் வேறு.

மலிவு போட்டதுகள், கட்டி வைச்சதுகள் என்று பார்த்துப் பார்த்து, பரபரப்பாக எடுத்துக் கொண்டு வந்து, குளிர்சாதனப்பெட்டிக்குள் நாலு நாட்கள் வாட வைச்சத் தான் எடுத்துச் சமைக்கிறம்.

சமைக்கிறதையும் அளவாக நாம் சமைக்க மாட்டோம். சுகம் கருதியும், கணக்கு வழக்குத் தெரியாமலும், அள்ளிச் சமைத்து விட்டு, பிறகு திரும்பவும், குளிர்சாதனப்பெட்டிக்குள் அடுக்கி வைப்போம்.

அது, இன்னும் நான்கு நாட்களுக்கு அங்கே தவமிருக்கும்.

பிறகு, எடுத்து துடைக்கிச் துடைக்கிச் சாப்பிடுவோம்.

சில நேரங்களில், இந்த குளிர்சாதனப்பெட்டி என்ற வினோத ஐந்துக்குள் இருந்து, எப்போதோ வாங்கிப் போட்டு, மறந்து விட்ட பீட்டூட், தும்பிப் போய் கண்டு பிடிக்கப்படும். கருவப்பிலையோ, காவோலை மாதிரி வரும். கொத்தமல்லி, பொலித்தீன் பையோடு கிடந்து நீரொழுக அழுகிப் போய் அகப்படும்.

ஆவலாதிப்பட்டு வாங்கி, அரைவாசியை வீணாக எறிவது, ஒரு வகை தமிழர் கலாசாரம் தான்.

அப்ப,

எதை நாங்கள் சத்தாக சாப்பிடுகிறோம்? என்ற கேள்விக்கான விடை?

நான்கு பேருமாக முழியைப் பிரட்டியும் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

உங்கள் வீட்டின் இரகசியம் என்ன?

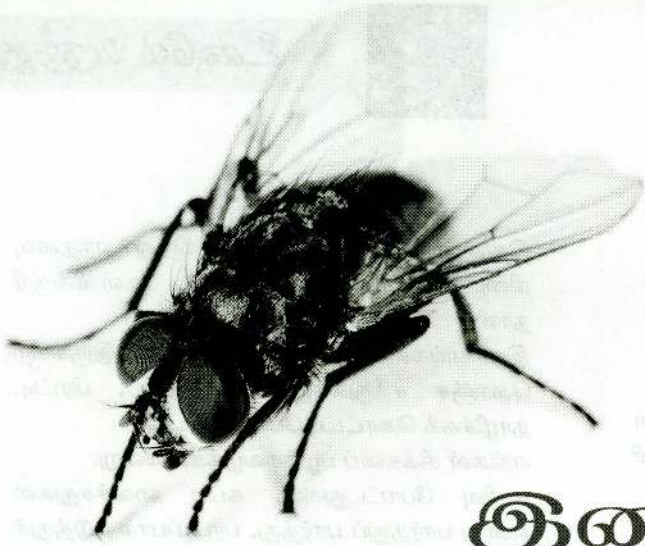
அச்சொட்டாய் அப்பிடியே இது தானா?

யாராவது நல்ல சத்தான சாப்பாடு சாப்பிட, நடைமுறைக்கேற்றதாக நல்ல வழிகளைச் சொல்லுங்களேன்.

ம். தாழியுங்கள்...!

துவாரகன்

16.11.2024

சாக்கடை ஈயாரே!
நீர் குற்றவாளியா?
சுத்தவாளியா?

இலையான்

- பஞ்சகல்யாணி

இலையாள்வீர் அலையாது உலகு

குழந்தை வளர்ப்பு என்பது ஒரு கலை. இருந்தாலும் புத்தகத்தில் மட்டும் படித்துக் குழந்தை வளர்க்க முடியாது.

ஊரில் ஒரு படித்த அம்மாவின் பிள்ளைகள் எங்கே போனாலும் கையை நெஞ்சுக்குக் குறுக்கே கட்டிக் கொண்டு இருந்துவிடுவார்கள். விளையாட்டுமில்லை ஒன்றுமில்லை. ஏன் அப்படியென்று பார்த்தால் 'அம்மாவிற்ருப் பயம்'. அம்மாவைப் பொறுத்தவரை வீட்டுக்கு வெளியால் போனால் எல்லாமே ஊத்தை." அதில் தொடாதயுங்கோ, இதில் இருக்காதயுங்கோ, அங்க சாப்பிடக்கூடாது, இங்க இலையான் "என்று தொடர்ச்சியான உத்தரவுகள் பிறப்பித்துக் கொண்டிருப்பார். அதிலும் ஆஸ்பத்திரி இலையான் என்றால் ஒருபடி மேல். இதுக்குப் பேசாமல் கையைக் கட்டிக் கொண்டு இருக்கலாம் என்று பிள்ளைகள் நினைத்திருப்பார்கள் போலும். அந்தம்மாவைப் புதிதாகப் பார்ப்பவர்களுக்குச் சிரிப்பாக இருக்கும். பழகியவர்கள் கண்டு கொள்வதில்லை.

ஆனாலும் அந்த அம்மா ஏன் இப்படிப் பயப்படுறா?

அவளுக்கு மனநோயோ? இப்படிப் பல அம்மாமார் உங்கள் சூழலில் இருக்கிறார்களோ? இருந்தால் நீங்கள் பரிதாபப்பட வேண்டும். இந்தப் பயத்திற்கு மிகப் பிரதானமான காரணம் தனிக் குடும்பம். வேலைக்குச் செல்லும் அம்மா அப்பா. அயலவருடன் அந்நியோன்னியமாக இருக்க நேரம் ஒதுக்குவதில்லை. வீட்டு மதிலுக்குள்ளேயே தம்மைச் சுருக்கிக் கொள்ளுதல்.

குழந்தைக்குச் சுகவீனமென்றால் யார் லீவு போட்டுக் குழந்தையைப் பராமரிப்பது என்று பெற்றோருக்கிடையே சண்டை, வேறிடத்தில் விட்டுச் செல்லவும் முடியாது. உதவி செய்தால்தானே உதவி கேட்கலாம்.. லீவும் அடிக்கடி எடுக்க இயலாது. எனவே 'வருமுன் காப்போம்' நடவடிக்கைதான் இது.

இலையானையும் வயிற்றோட்டத்தையும் தொடர்புபடுத்தி அந்தம்மா மனக் கிலேசத்தோடதான் எப்பவும் இருப்பார். கடவுள் முன்னுக்குத் தோன்றி உங்கள் முதல் எதிரி யார் என்று கேட்டால் 'இலையான்தான்' என்று சொன்னாலும் சொல்லுவார்.

அதுவும் சரிதான். எனக்கென்றால் பல இலையான்களைத் தெரியும். வீடுகளில் பறக்கும் இலையான்(house fly) காலம் காலமாக மனிதரைத் தொந்தரவு செய்து கொண்டதான் இருக்குது. மலத்திலுமிருக்கும் மாமிசத்திலும் இருக்கும் பின் உணவிலும் இருக்கும். எங்களுடைய சிறு வயதுப் புத்தகத்தில் "சாக்கடை ஈயாரே! நீங்கள் குற்றவாளியா? சுத்தவாளியா?" என்று நீதிபதி நீதிமன்றத்தில் கேட்டது உங்களிற்கு ஞாபகம் வரலாம். ஆனாலும் தனது இரு முன்னம் கால்களை ஒன்றோடொன்று உரஞ்சிப் பின்னங்கால்களால் செட்டையையும் துடைத்துவிட்டுக் கண்ணை ஆட்டிப் பார்ப்பதைப் பார்த்தால் கடும் சுத்தம் போல்தான் தெரியும்.

நிச்சயமாக அது ஒரு நோய்காவிதானே. இருந்தாலும் பலர் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. தேநீருக்குள் இலையான் விழுந்தால் எடுத்தெறிந்துவிட்டுக் குடிப்போர் இன்றும் உள்ளனர். பெரிய அளவில் சமையல் செய்யுமிடங்களில் சமைத்த உணவை மூடி வைப்பது கூட இல்லை. இலையான்கள் பெருகும் குப்பைகளைச் சரியான முறையில் அகற்றுவதுமில்லை.

பெண் இலையான் ஐந்தாறு முட்டைகள் வரை வாழ்நாளில் இடும். இலையானின் வாழ்க்கைக் காலம் இரண்டு கிழமை வரை நீளும். இலையான் முட்டைகள் அழுகும் பொருட்களின் மேலும் மலத்தின் மேலும் இடப்படும். 24 மணித்தியாலத்தில் வெண்ணிறக் குடம்பி உருவாகி இடப்பட்ட இடத்திலுள்ளவற்றை உண்டு வளரும். பின் கூட்டுப்புழுவாகி முழு உடலியாகும். காலநிலைக்கேற்ப இரண்டு கிழமையில் இது நடக்கும். கோடைகாலத்தில் இச்செயற்பாடு மிக விரைவாக நடக்கும்.

இலையான் பல கிலோமீற்றர் தூரம் பறக்கும் வல்லமை உடையது. முழு உடலி தனது உடலில் கிருமிகளைக் காவிவந்து எமது உணவில் இருக்கும். அத்துடன் தான் உண்டவற்றைச் சத்தியும் எடுக்கும். அத்துடன் மலமும் கழிக்கும். அப்போ இலையான் மொய்த்த உணவை உண்ணலாமா?

இலையானைப் பல முறைகளில் கட்டுப்படுத்தலாம்.

- 1) இலையானின் குடம்பிக்குப் போட்டியான இன்னொரு வகைக் குடம்பியை அறிமுகம் செய்தல்
- 2) பூச்சி கொல்லிகளைப் பாவித்தல்
- 3) குப்பைகளைச் சரியான முறையில் அகற்றுதல், மூடியுள்ள வாளிகளில் குப்பைகளைச் சேர்த்தலும் அடிக்கடி அகற்றலும், குப்பைகளிற்கு மேல் சிறுபடை மண் இடல்.
- 4) ஈப்பிடிப்பான்களைப் பயன்படுத்துதல், sticky fly papers தொங்கவிடல், electric bug zappers பயன்படுத்துதல்
- 5) கதவுகளிற்குத் திரையிடல், விசிறிகள் உபயோகித்தல், air barrier பாவித்தல்

எங்களுடில் பனம்பழகாலத்தில் இலையான்கள் கூடுதலாக வரும். சைவ போசணியான என்னைக் கொலைகாரியாக்கிற குற்றம் இலையான்களைச் சாரும். முன்பு வேப்பமலை கொண்டும் கை விளக்குமாறாலும் துரத்தியிருக்கிறார்கள். இன்று பல உத்திகள் உண்டு. அதிலொன்று 'இலையான் தடி' என்று என்னால் செல்லமாக அழைக்கப்படும், ஆயுத பூசையில் வைக்கலாம் என்று தோன்றும், plastic net ஆல் ஆன வளையக்கூடிய கை போன்ற அமைப்புடைய ஒரு உபகரணம் கொண்டு இலையான்களை அடித்து ஒழித்தல். அவ்வுபகரணம் எமக்கு வலது கை போன்றது. அதைப் பனை ஓலையிலும் செய்து பார்க்கலாம் என்பது எனது எண்ணம். இலையான் எமக்கு எதிரியாக இருந்தாலும். அதுவும் ஆண்டவன் படைப்பே. குப்பைகள் உக்குவதிலும் சத்துகள் மீள்கழற்சி ஆவதிலும் இலையான்களின் பங்குமுண்டு.

இதைவிட நாய் இலையான், மாட்டிலையான், மணி இலையான், சாக்கடை இலையான், பழ இலையான் என்று பலவகை உண்டு. நீங்களும் அவற்றைச் சந்தித்திருப்பீர்கள்.

குழந்தைகளிற்கு “செய்யாதே செய்யாதே” என்று சொல்வதைவிட, நாங்கள் இப்படிச் செய்வோம் என்று சொல்லிக் கொடுப்பது நல்லது. உணவு உண்ண முன்னும் பின்னும் கைகளைச் சுத்தமாகக் கழுவுவோம், உணவை மூடி வைப்போம், குப்பை வாளியை மூடி வைப்போம் என்பது போல. அத்துடன் எதைக்கண்டாலும் ஓட்டம் பிடிக்காமல், அதை எதிர்கொண்டு வாழப்பழக வேண்டும். குழந்தைகளும் relax ஆக இருப்பார்கள்.

○

‘சில பல காரியங்கள் என்னால்
சாத்தியமாக்கப்பட்டிருக்குமாயின்
நேரத்திற்கும், கூட்டுழைப்பிற்கும்
என்னால் வழங்கப்பட்ட
முக்கியத்துவமே காரணமாகும்’

”எல்லாத்தரப்பட்ட சோகமான மனிதர்களைச் சந்திக்கும்போதும் அவர்களது சொற்களோ, செயல்களோ என்னை எந்தவிதத்திலும் பாதிக்காதிருக்க, என்னை நான் தயார் செய்து கொள்வேன்.”

- Markes Arules

- விஜி நாகராஜா

எதிர்பார்ப்பு இல்லாத வாழ்க்கையும் இல்லை எதிர்பார்ப்பது எல்லாம் வாழ்க்கையில் நடப்பது மில்லை.

எதிர்பாராத நிகழ்வுகள், எதிர்பாராத சந்தர்ப்பங்களில் நிகழ்வதுதான் வாழ்க்கை.

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்கிறார் எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன். நம்மில் எத்தனைபேர் வாழ்க்கையைச் சரியான பாதையில் இட்டுச்செல்கிறோம்?

ஆசை, நம்பிக்கை, கடமை, எதிர்பார்ப்பு, ஏமாற்றம் எல்லாம் பின்னிப் பிணைந்ததுதான் வாழ்க்கை.

நாம் அதிகாலையில் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்திருக்கும் போதே, எம்மில் பலர் இன்றைய நாள் சந்தோசமான அமைதியான நாளாக அமையவேண்டும் இன்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டே எழுகின்றோம். அதிகாலையிலேயே எதிர்பார்ப்பு தொடங்கிவிடுகிறது.

நாம் என்ன? கடவுளின் அவதாரமா?சாமானிய மக்கள்தானே!

எமது எதிர்பார்ப்புகளைக் கட்டுப்படுத்தும் விதத்தில் தான் எல்லாமே அடங்கிவிடுகிறது. நம் முன்னோர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியசாலிகள். எல்லாவற்றையும் மிகவும் எளிதாக்கி, எளிதாகச் சொல்லி வைத்துவிட்டுப்போயிருக்கிறார்கள்.

”விரலுக்கு ஏற்றபடி வீங்கவேண்டும்”

”பேராசை பெருநட்டம்”

அதிக எதிர்பார்ப்பு அதிக ஏமாற்றத்தைத் தரும்”

மற்றவர்களுடன் எம்மை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது, அடுத்தவர்களுடன் போட்டி போடுவது, போலிகளரவம் எல்லாம் எம்மை அழிவிலேலேயே கொண்டுபோய் விடும்.

சில சமயங்களில் சிலர் அமைதியாக இருப்பது பேசத்தெரியாமல் அல்ல. எதையும் தப்பாகப்பேசிவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான்.

நாம் எமது தேவைகளை, எது அவசியம், எது அவசியமற்றது என்று பிரிக்கப் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். எமது அனுபவம் எமது பிள்ளைகளின் எதிர்பார்ப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் என்றால் அது அவசியம்போலத் தோன்றும். ஆனால், நமது எதிர்பார்ப்பை அவர்களிடம் திணிப்பது என்பது சரியா? இது சாத்தியமாவது எமது உறவுகளின் நெருக்கத்தைப் பொறுத்துத்தான். சில சமயங்களில், இது மற்றவர்களின் சுதந்திரத்தில் கைவைப்பது போலாகிவிடுகிறது. நாம் எமது எண்ணங்களுக்கு மரியாதை கொடுக்காத போது மற்றவர்கள் நம் எண்ணங்களை மதிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது சாத்தியமில்லை. கோவிலுக்குச் செல்வது கூட ஓர் எதிர்பார்ப்புத்தான். கடவுளிடம் கூட ஓர் எதிர்பார்ப்புத்தான்.

எல்லாத்தரப்பட்ட சோகமான மனிதர்களை நான் சந்திக்கும்போதும் அவர்களது சொற்களோ, செயல்களோ என்னை எந்தவிதத்திலும் பாதிக்காதிருக்க, என்னை நான் தயார் செய்து கொள்வேன் என்கிறார் ரோமனியப் பேரரசர் Markes Arules .எவ்வளவு ஆழமான வார்த்தைகள்! எம்மை நாமே தயார் செய்துகொள்வது எமது ஏமாற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு வழியாகும். துழ்நிலைகள் எப்போதும் எமக்குச் சாதகமாக அமையவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பைக் குறைத்து, நமது ஆற்றல்களையும், திறமைகளையும் பயன்படுத்தி நம்மீதான நம்பிக்கையை அதிகரித்துக் கொண்டால் வாழ்க்கை எப்போதும் மகிழ்ச்சிகரமானதாகவும், வெற்றிகரமானதாகவும் அமையும்.

எதிர்மறையான சிந்தனைகள் எங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தாது பார்த்துக்கொள்வதும், ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும் எங்கள் வாழ்க்கையை வெற்றிப்பாதைக்கு இட்டுச்செல்லும்.

எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாமே நமக்கு ஏமாற்றத்தைத் தருவதில்லை. அதை நாம் யாரிடம் எதிர்பார்க்கிறோம் என்பதில்தான் தங்கியுள்ளது. உறவுகளில் நாம் முதலில் எந்த இடத்தில் இருக்கிறோம் என்பது முக்கியமானது. 'இருக்குமிடத்தில் இருந்துகொண்டால் எல்லாம் சௌக்கியமே!' இது கவிஞர் கண்ணதாசனின் வரி.

எல்லா உறவுகளிலும் மிகவும் பெரிய எதிர்பார்ப்பு இருக்கும். பிள்ளைகளிடத்தில் சராசரி பெற்றோர் வைக்கும் எதிர்பார்ப்பு பிள்ளைகள் தம்மைக் கடைசிக்காலத்தில் பாரத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது. இதே போலத்தான் கணவன் மனைவி இடத்திலும், மனைவி கணவனிடத்திலும் எதிர்பார்ப்புகள் இருக்கின்றன.

"நீ எதைத் தேடுகிறாயோ அல்லது எதிர்பார்க்கிறாயோ அது உன்னைத் தேடுகிறது அல்லது எதிர்பார்க்கிறது" பிறரிடம் நீ எதை எதிர்பார்க்கிறாயோ, விரும்புகிறாயோ அதை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடு. வாழ்க்கை சுலபமாகிவிடும் என்கிறார் ரமண மகரிஷி.

கிடைத்ததை ஏற்றுக்கொள்ளப் பழகிவிட்டால், ஏமாற்றங்கள் எளிதாகின்றன.

ஏமாற்றத்தில் இரண்டுவகை உண்டு.

1. நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்வது.

"என்னால் முடியாது. எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு வராது. என்னால் ஆகாது. எனக்கு நடக்காது"

2. பிறர் நம்மை ஏமாற்றுவது

நாம் ஏமாளியாக இருப்பது தான் இதற்குக் காரணம் நம்மிடம் பரந்த சிந்தனையில்லாமல் கவனம் இல்லாமல், நமது செயலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் விழிப்புணர்வு இல்லாதிருக்கும்போது நாம் ஏமாற்றப் படுகிறோம்.

எம்மை மற்றவர்கள் மதிக்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு. அதாவது "மதிப்பிடுதல்"

நமது திறமைகளைப்பற்றி மற்றவர்கள் பேசவேண்டும். பாராட்டவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். மற்றவர்கள் நம்மை வாழ்த்தவேண்டும் என்பதற்காக நாம் தொடர்ச்சியாகச் சில காரியங்களைச் செய்கிறோம். பிறர் நம்மை ஊக்கப்படுத்தவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். மற்றவர்கள் எமக்குத் தெரியும் தரவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். எம்மை எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

எல்லா மனிதர்களும் தமது பாதணிகளை அணிந்துகொண்டுதான் நடக்கிறார்கள். எமது பாதணிகளுடன் அல்ல என்பதை நாம் மறந்துவிடுகிறோம்.

நாம் எடுத்தற்கெல்லாம் தீர்வுகளை அடுத்தவர் களிடம் எதிர்பார்ப்பதைக் கட்டுப்படுத்தப் பழகிக்

கொள்ளாவிட்டால் ஏமாற்றங்கள் நமது மனதை உடைத்து எம்மைக்காயப்படுத்திக் கோபத்தை உண்டுபண்ணி மனக்கசப்பையும் நிம்மதியற்ற வாழ்வையும் தந்துவிடும்.

"நான்" என்பது எவ்வளவு சுயநலமான சொல்!

உலகில் எல்லாமே "நான்" "நான்" என்றே சொல்லப்படுகிறது. இந்த "நான்" என்ற சொல் உலகையே ஆட்டிப்படைக்கிறது.

அமெரிக்க அதிபர் ஜோன் எஃ. கெனடி முதன் முதலாக தேர்தலில் வென்று தனது வெற்றிக்கூட்டத்தில் உரையாற்றும்போது சொன்ன வாசகம் முக்கியமானது. "இந்த நாடு உனக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதை விடுத்து, மாறாக, நீ இந்த நாட்டுக்கு என்ன செய்யலாம் என்று பார்."

எதிர்பார்ப்புகள் சிலசமயங்களில் ஏன்? எப்படி? எந்த இடத்தில் வரும் என்பது ஆச்சரியப்படத்தக்க விடயம் என்றால் நம்புவிர்களா? எனது வாழ்க்கையில் நடந்த மிகவும் மறக்கமுடியாத அனுபவத்தை இந்த இடத்தில் சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற நம்புகிறேன்.

எனது தகப்பனார் மிகவும் உறுதி படைத்த உள்ளம் கொண்டவர். அவரது தொண்ணூற்று நான்காவது வயதில் வைத்தியர்களாலும் கைவிடப்பட்ட நிலையிலிருந்தார். அவரது இறுதிநாட்கள் மாதங்களாகி, வாரங்களாகி, நாட்களாக நெருங்கிக்கொண்டிருந்தன. அவர் இன்னும் எத்தனை நாட்களுக்கு இருப்பார் எனச் சொல்லமுடியாது என வைத்தியர்கள் முகத்துக்கு நேரே சொல்லிவிட்டார்கள்.

நாங்கள் சகோதரர்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் வைத்தியசாலையில் இரவு பகலாக மாறித் தங்கினோம். அப்பாவை நேருக்கு நேர் என்னால் பார்க்கமுடியவில்லை. பேச வார்த்தைகள் எதுவும் வரவில்லை. அப்பாவின் தலைமாட்டிலிருந்து அப்பாவின் தலையைத் தடவியபடியே இருந்தேன்.

அப்பா, ஒரு பேப்பரும் பேனையும் கொண்டுவரும்படி என்னைக்கேட்டார். கொணர்ந்தேன்.

எனது மரண அறிவித்தலைச் சொல்லுகிறேன் அதை எழுது என்றார் அப்பா. நான் ஆடிப் போய்விட்டேன். எனது கைகள் விறைத்துவிட்டன.

அம்மா இறந்தபோது அவரது மரண அறிவித்தல் சரியாக எழுதப்படவில்லை. அதனால் தான் அப்பா, தனது மரண அறிவித்தலைச் சரியாக, தானே எழுதவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார்.

நான் அழுதபடி அப்பாவின் மரண அறிவித்தலை எழுதி முடித்தேன். அப்பா அழவில்லை. மிகவும் இலேசாக எதுவும் நடக்காதது போல முகத்தை வைத்திருந்தார். அதில் ஒரு திருப்தி இருப்பதாக நான் உணர்ந்தேன்.

சில எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவையும் தருகின்றன என்பது உண்மைதான். வாழ்க்கையில் எதிர்பார்ப்புகள் இல்லாது விட்டால் அந்த வாழ்க்கை சுவாரசியம் இல்லாமலும் ஆகிவிடுமோ?

‘வாழை’ திரைப்படமும் பானியல் சமிக்ஞையுமே

— பானியல் ஜெயந்தன் —

அண்மைக்காலத் தமிழ் சினிமாவை நுட்பமாக அவதானிக்கும் போது தொழில்நுட்ப ரீதியாகவும், கதைக்கரு, பாத்திரத் தேர்வு, களம், காட்சிப்படுத்தும் முறை எல்லாவற்றிலும் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் இங்கு பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவற்றைத் தமிழ் சினிமாவில் நிகழ்ந்த பாரிய வளர்ச்சியின் சமிக்ஞையாகக் கருதிக் கொள்ள முடியும்.

இம்மாற்றத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் மிக முக்கிய காரணிகளாகச் சிலவற்றைக் கூறலாம். இலக்கியத்தோடு பரிச்சயம் மிக்க கதையாசிரியர்களின் வருகை தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நடிக்காளாகவும், வசனகர்த்தாக்களாகவும் இங்கு அறிமுகப் படுத்தப்படுவதும், சர்வதேசத் திரைப்படங்கள், குறும்படங்கள் பற்றிய அறிமுகமும் போதியளவு கிடைத்துக் கொண்டிருப்பதாலும், தற்போதைய திரைப்படப் பார்வையாளர்களது இரசனையில் பாரிய மாற்றம் நிகழ்ந்திருப்பதும் கண்கூடு.

முன்னர் சினிமாவில் ஐந்து ஆறு பாடல்களுக்காகவே அத்திரைப்படம் வெற்றி பெற்றதும், பாடல்களும் இசையும் சரி இல்லையென்பதற்காகவே திரைப்படம் தோல்வியடைந்ததுமான வரலாறுமுண்டு. இப்போது திரைப்படங்களில் மூன்று மணித்தியாலங்கள் பாடல் காட்சிகள் எதுவுமில்லாமல், இருக்கையில் அமர்ந்து அத்திரைப்படத்தைக் கண்டு, ஆரவாரம்

செய்து, திருப்தியோடு மகிழ்ந்து செல்லும் சினிமா ரசிகர்கள் வளர்ந்துவிட்ட காலம் இது. விளிம்பு நிலையினரின் சினிமா என்ற வகைமைக்குள் பல நல்ல கதைகள் படமாக்கப்படுகிறது.

அரைத்த மாவை அரைப்பது என்ற நிலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் நிலைக்கு ரசிகர்கள் வந்துவிட்டார்கள். வணிகரீதியாகப் பல கோடிகள் இலாபமடையும் பெரிய நடிகர்களுக்கு இணையாக அர்த்தமுள்ள கதையம்சங்களை நம்பி அறிமுக நடிகர்களின் நடிப்பில் வெளியாகும் பல நல்ல திரைப்படங்கள் இன்று பல கோடிகள் இலாபமடையும் வகையில் தழுவல் மாறியிருக்கிறது. இது தமிழ் சினிமாவில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மிகப்பெரிய மாற்றமென்று உறுதியாகக் கூறலாம். அண்மையில் வெளியாகிய சில திரைப்படங்களை இதற்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம். அந்த வகையில் திரைப்படத்தின் கதையை நம்பித் தயாரிக்கப்பட்டு வெற்றி பெற்ற படமொன்றைப் பற்றிய என் பார்வையை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

வாழை

இன்றைய கால கட்டத்தில் வாழை திரைப்படம் மக்களிடையே அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எழுத்தாளரும் இயக்குனருமான மாரி செல்வராஜ் இயக்கிய இத்திரைப்படம் அண்மையில் வெளியாகி மக்களிடையே அதிக வரவேற்பைப்பெற்றது. ஏற்கனவே இயக்குனர் மாரி செல்வராஜ் பரியேறும் பெருமாள், மாமன்னன் ஆகிய திரைப்படங்களை இயக்கி வெற்றி பெற்றிருந்தார். வாழை திரைப்படம் வெளியான உடனே எழுத்தாளர் சோ. தர்மன் சர்ச்சையான ஒரு கருத்தை முன் வைத்தார். தன் சிறுகதையொன்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு இத்திரைப்படம் எடுக்கப்பட்டதாகவும் தன்னிடம் படக்குழு எந்த அனுமதியையும் பெறவில்லையென்றும் அதில்

வரும் பெரும்பான்மையான காட்சிகள் தன் கதையில் இடம்பெறுவதைப்போலவே அமைந்திருப்பதாகக்கூறி முக நூலில் பதிவிட்டிருந்தார். அதற்குப் பதிலடியாக சோ. தர்மனின் கதையைப் படித்துவிட்டு சிறந்த கதை அனைவரும் இதைப்படிக்கவேண்டும் எனத் தனது முக நூலில் கதையின் இணைப்பையும் பகிர்ந்து சர்ச்சைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார் மாரி செல்வராஜ். அதுவரையும் இத்திரைப்படத்தை நான் பார்க்கவில்லை. பின்னர், வாழை குறித்து எழுத்தாளர் சாரு நிவேதிதாவின் கருத்து மிக முக்கியமான பேசு பொருளானது. வாழை படமானது 'இரண்டு திரவங்களைக் குறிவைத்து எடுக்கப்பட்ட திரைப்படம்' என்று நேரடியாக அத்திரைப்படத்தை விமர்சனம் செய்தார். இவ்வாறான சர்ச்சைகள், சர்ச்சைகளை எதிர்த்து வாதப்பிரதிவாதங்கள் என இணைய வெளியில் பரபரப்புடன் கருத்துகள் கொதித்தெழுந்தனகொண்டிருந்த சமயத்தில் நானும் இப்படத்தினைப் பார்த்தேன்.

வாழைத்தோட்டங்களில் குலைகளை வெட்டி இறக்கி அதைச் சேறும் சகதியுமான நிலங்களினூடே சுமந்து சென்று வண்டியில் ஏற்றும் தொழிலாளர்களுக்குத் தகுந்த ஊதியம் கொடுக்கப்படாமல் மட்டமான ஊதியத்துக்கு வேலை செய்யும் விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வியலை அவலச்சுவையோடு காட்சிப்படுத்திய சித்திரம் வாழை. வறுமை, சுரண்டல், எனக் கூறியும் வாழ்வை திரையில் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

வறுமைக் கோட்டுக்குக்கீழ் உள்ள சிறுவர்கள் பள்ளிக்குச்சென்று கல்வி கற்பதற்கு அவர்களது குடும்பத்துமலும் வறுமையும் தடையாக இருக்கிறது. அதைப்போக்க சிறுவர்கள் இருவரும் பெற்றோரின் வற்புறுத்தலின் பெயரில் பாடசாலையை இடை நிறுத்தி வாழைத்தோட்டத்துக்குச் சென்று கடுமையாக உழைத்து வருவார்கள். இக்கதை இயக்குனர் மாரி செல்வராஜின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கூறப்பட்டாலும், அவரது முன்னைய படங்களில் காணப்பட்ட அழுத்தமான கதைப்போக்கும், சொல்ல வந்த விடயத்தை நேரடியாகக் கூறாமல் சிறுவன் சிவனைந்தானின் இளமைப்பருவத்தில் தோன்றும் உணர்வுகளைச் சரியாகக் காட்சிப்படுத்தாமல் கொச்சைப்படுத்தியிருப்பதாகவும் உணர்கிறேன்.

பதின் மூன்று வயதில் ஆசிரியை பூங்கொடி மீது எழும் ஈர்ப்பை, உங்களைப் பார்த்தால் அக்கா, அம்மா போன்று இருக்கிறது என்று கூறுவதும், ஆசிரியைக்குப் பின்னால் பித்தப்பிடித்து அலைவதும் ஆசிரியைக்குத் தெரியாமல் விழுந்த அவரது கைக்குட்டையை எடுத்து நோட்டுப்புத்தகத்தினுள் வைத்து முகர்ந்து பார்ப்பதும் அன்பு, பாசம் என்ற போர்வையைப் போர்த்தி அந்த வயதில் எழுந்த சிவனைந்தானின் எதிர்ப்பாலினை ஈர்க்கும் உணர்வைக் கொச்சைப்படுத்தி இருப்பதாக உணர்கிறேன். பூங்கொடி ரீச்சர் சிவனைந்தான் மீது

நிகழ்த்துவது பாலியல் சமிக்ஞையே. ஏனென்றால் தன் வகுப்பு மாணவன் தன் கைக்குட்டையை எடுத்துவிட்டான். தன் மீது அவனுக்குப் பாசம், அன்பு எதுவுமில்லை பெண் மீது கொள்ளும் வயதுக்கோளாறு என்று அவருக்குத்தெரிந்தும் அவனை நல் வழிப்படுத்த கண்டிக்கும் எண்ணமோ அல்லது கைக்குட்டையைத் தான் பறித்துக்கூட வைக்க மனமில்லாமல் அவனிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவது என்னைப்பொறுத்த வரையில் மகா அபத்தம். ஏமாற்று வேலை. மாரி செல்வராஜ் என்ன எண்ணத்தில் இக்காட்சியை வைத்தார் என்று புரிகிறது. அவ்வாறு செய்துவிட்டு அதற்கு இடையில் அன்பு என்ற வேலியை போட்டுப் பார்வையாளரை ஏமாற்றப் பார்த்திருக்கிறார்.

கைக்குட்டையை முகர்ந்து பார்க்கும் காட்சியை பின்னாகப் பெற்றோருடன் எப்படி இருந்து பார்ப்பார்கள்? பூங்கொடி ரீச்சர் சிறுவனைத் துஷ்பிரயோகம்செய்திருக்கிறார். தன்தேவைக்காக சிறுவனைக் கண்டிக்காமல் விட்டுவிடுவது போல உணர்வு எழுகிறது. ஏனென்றால் மில்லுக்கு அவனை அழைத்துப் போகிற காட்சியில் மோட்டார் வண்டியில் முன்னால் இருக்க வைத்து வண்டியை ஓட்டுவது என்பதுவும் அந்த நேரம் பதின்மூன்று வயதில் ஒரு பதின்பருவச் சிறுவனுக்கு எழும் உணர்வு எப்படி இருக்கும் என என்னால் உணர்ந்துகொள்ளமுடிகிறது.

பாடசாலை தவிர்த்த நேரங்களில் மாணவர்கள் குறிப்பாக ஆசிரியர்களைச் சந்தித்துப் பழகுவ தென்பது மிகச் சாதாரணமாக காண்பிக்கப் படுகிறது. ஆசிரியரும் குறித்த பின்னை மீது அதீத கரிசனை கொள்வதும், அவனைத் தொட்டுப் பேசுவதும், அவன் மீது இரக்கம் கொள்வதும் அவனைத் தன் பின்னால் வரவழைக்கப் போடும் தூண்டில். இதை மாரி செல்வராஜ் அன்பு, பாசம் என்ற போர்வையால் மூடி அது கலைவெளிப்பாடு எனக் கூறி கதையை முடித்துவிட்டால் ஏற்க முடியாது. வெறும் அபத்தம்!

என்னைப்பொறுத்த வரையில் காதல், காமம் அன்பு எல்லாவற்றையும் போட்டுக் குழப்பியிருக்கிறார். அதில் வரும் உண்மையான காதல் காட்சிகள் கூட அழுத்தமாகப் பதியப்படவில்லை. இளையராஜாவின் பாடல்களை ஒலிக்கவிட்டு வெறும் கற்பனைச் சிறகுகளை விரித்துப் பறந்து செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது.

தொழிலாளர்களை ஏற்றி வந்த லொரி விபத்துக்குள்ளான போது இறந்தவர்களை ஒவ்வொருவராகச் சிறுவன் பார்த்து கதறி வரும் காட்சியும் கொல்லப்பட்டவர்களின் உறவினர்கள்

கொள்ளும் துன்பியல் காட்சியும் ஒப்பரியோடு நீண்டு செல்கிறது. சிவனைந்தானோடு நெருக்கமாகத் திரிந்த பூங்கொடி அந்தக் கிராமத்தில் மரணங்கள் சம்பவித்த போது பிணங்கள் நிறைந்த கிராமத்தை எட்டிக்கூடப் பார்க்கவில்லை என்பது வேடிக்கை. வெறும் கிளுகிளுப்புக் காட்சிக்காக பூங்கொடியை உருவாக்கியிருப்பது புலனாகிறது.

அழகான, பூங்கொடி என்ற பெண்ணை ஆசிரியர் என்ற சாயத்தைப்பூசி பரிசுத்தப்படுத்தியிருக்கிறார். திரைப்படத்தில் பூங்கொடியை ஊறுகாய் போல இயக்குனர் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். சிறுவனின் தலைமுடியைக் கோதிவிட்டு இன்பம் காண்பதும் அவன் கற்பனை உலகத்தில் சஞ்சரிப்பதும் அச்சத்தர்ப்பத்தில் பொருத்தமான பாடலை ஒலிக்கவிட்டு காட்சியை மெருகேற்ற இயக்குனர் பாடுபட்டிருப்பார். இதுவெல்லாம் பித்தலாட்டமே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. மாமன்னனின் வாடிவேலு ஆசனத்தில் அமரச்சொல்லும் காட்சி தீப்பொறி மாதிரி, அந்த ஒரு காட்சி மட்டுமே அந்தத் திரைப்படத்தையே தூக்கி நிறுத்தியது.

வாழை படத்தில் கைக்குட்டையைப் பதின் மூன்று வயதுச் சிறுவன் முகர்வது போன்றுதான்... வேறு மொழித் திரைப்படங்களில் பெண்களின் உள்ளாடைகளை முகர்வது போலக் காட்சிகள் வைப்பார்கள். வயது மட்டும் தான் வேறுபடுகிறது. உணர்ச்சிகள் ஒன்றுதான். என்னைப்பொறுத்த வரையில் இரண்டுமே ஒன்றுதான். சிறுவனுக்கு ஆசிரியை மீது ஈர்ப்பு உண்டு. அது பாலியல் சார்ந்தது. அவன் ஒவ்வொரு முறையும் ஆசிரியையை எதிர் நோக்கும் போதும் தாய், சகோதரியுடன் ஏற்படும் குடும்பம் சார்ந்த உணர்வையா அடைவான்? எவ்வாறான உணர்ச்சி நிலையை அடைவான் என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். ஏன் இந்த ஏமாற்று? எதிரே உள்ள தனக்குப்பிடித்த பெண் மீது கொள்ளும் உணர்வை நேரடியாகச் சொல்ல முற்பட்டிருக்கலாம். ஏன் போலி வேசம்? இதைத் தான் உண்மையான சினிமா என்று வாய் கூசச் சொல்லக்கூடாது. வெறும் உணர்ச்சிப்பெருக்கும் கொந்தளிப்பும் நிறைந்த காட்சிகள் மட்டும் வைத்தால் அது மாற்று

சினிமா ஆகிவிடுமா? இயக்குனர் பாலா கண்ணீர் சிந்திக் கட்டித்தழுவினால் நல்ல சினிமா ஆகிவிடுமா? வயது கடந்து பெண் - ஆணுக்கு இடையிலான ஈர்ப்பை வெளிப்படுத்த உள்ளதை உள்ளபடி காண்பிக்கப்போனால் தமிழ்ப் பண்பாடு- கலாசாரம் என்னவாகும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதற்காக இப்படியான காட்சியை எடுக்கத் துணியக்கூடாது.

பொருத்தமென்று ஏற்றுக்கொள்பவர்களும் உள்ளனர். திரைப்படம் முழுவதும் உணர்ச்சிவசப் படக்கூடிய காட்சிகள் அதிகமுண்டு. குறிப்பாக, முதலாளிக்கு எதிராக ஒன்றுதிரட்டிப் போராட்டம் நடத்துவது, பசியோடு நடன வகுப்புக்குச் சென்றுவிட்டு பசி ஏற்பட வீட்டுக்குச் செல்லாமல் அக்காவிடம், எடுத்துவந்த உணவை உண்பதற்காகப் போவதும் உணவு கிடைக்காமல் வாழைத்தோட்டத்தில் பழம் பிடுங்கப்போக கங்காணி அடித்துவிரட்டுவதும் பசியோடு வீட்டுக்கு ஓடிய சிறுவன் வரும் வழியில் கிராமம் எங்கும் மரண ஓலம். அவன் வயிற்றுப்பசியுடன் யாருக்கும் தெரியாமல் சமையல் கட்டில் இருந்த சோற்றை உண்ண முற்பட தாய் அவனை விரட்ட மீண்டும் ஒரு பிடி சோறு உண்ண முடியாமல் பசிக் களையில் குளத்தினுள் வீழ்ந்து மூழ்குவதும் கதையின் உச்சபட்ச உணர்ச்சிக்காட்சிகள்.

இவை எல்லாம் கலந்து நல்ல சினிமா, மாற்று சினிமா வகைக்குள் அடக்கும் முயற்சியில் பலர் தோற்றுப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றனர். மலையாளத்தில் வாழை என்ற திரைப்படம் இவ்வருடம் வெளியாகியது. அத்திரைப்படத்தில் பெரும் பகுதி பாடசாலையிலும், மதுக்கடை, மைதானங்கள், நண்பன் வீட்டு அறைகளிலுமே படமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாலிபப் பிராயத்தில் ஆண்களின் உடல் உள மாற்றுத்தில் என்னவெல்லாம் செய்யத் தூண்டும் என்பதைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அவற்றைக்கட்டுப்படுத்தி கல்வியில் மட்டும் சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்று பெற்றோர் முயற்சிப்பதும் அது தோல்வியில் முடிவதும் வழமையாக நம்முள் நிகழும் நிகழ்வுகள். அதை அதீத உணர்ச்சிப்பொங்கல் இல்லாமல் கவாரசியம் குன்றாமல் நகைச்சுவையோடு கலந்து திரையில் காண்பிப்பது பெரும் சவால். அவ்வாறு வாழ்வை சினிமாவில் காண்பிக்கும் போது அதுதான் கலையின்வெற்றி. ஆக, வாழையில் உண்மையான கலை வெளிப்படவில்லை. சாரு நிவேதிதாவின் கூற்றுப்போல் வாழையில் பூங்கொடியின் பாத்திரமும் சிவனைந்தானின் பாத்திரமும் அடல்ட் மெட்ரியல்தான். வாழை அந்த மக்களின் வாழ்வைச் சரியாக காண்பிக்கத் தவறியிருக்கிறது.

○

தொல்காப்பியம் சுவையும் மரியாதை " ர் "

அவன் - அவள் - அவர்

மரியாதை இராமன் என்பது போல மரியாதை "ர்" என்பதைப் பற்றி அலகுவோம் வாருங்கள்.

தமிழில், அவன் என்பதை அவர் என்பதும், புலவன் என்பதைப் புலவர் என்பதும், அவன் என்பதை அவர் என்பதும் போன்ற "மதிப்பு" (மரியாதை) குறித்த விளித்தல் காணப்படுகிறது.

இந்த வழக்கத்தால், தமிழ் மக்கள், அவன், இவன், உவன், எவன் என்பவற்றை அவர், இவர், உவர், எவர் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இது பெண்பாலிற்கும் பொருந்தும்.

எடுத்துக் காட்டாக ஒரு வார்த்தையைப் பார்ப்போம்.

இவர் எனது ஆசிரியர் கண்ணன். இவர் கணிதம், ஆங்கிலம் இரண்டுங் கற்பிக்கிறார்.

இங்கே அவர், ஆசிரியர் போன்ற "ர்" விசுவாசத்தை அவன், ஆசிரியன் என்ற இடங்களிற் காண்கிறோம்.

மதிப்பு விசுவாசமாக "ர்" சேர்க்கும் இந்த வழக்கம் தொல்காப்பியத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியம்

சொல்லதிகாரம்

பால் திணை, வழவமைதி

(29)

ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கினாகிய உயர்சொற் கிளவி
இலக்கண மருங்கிற் சொல்லாறல்ல

பொருள்:

உயர் திணையிடத்து ஆண் பாலினையும் பெண்

பாலினையும், அத்திணைப்பாலின் பன்மையால் சொல்வதும் அஃறிணையொன்றை உயர் திணை போல் விளிப்பதும் காதலுள் வழிக் கூறுவது என உணர்க. இலக்கணப்படி சரியல்ல வாகிலும், வழவமைதி பெற்று வரும்.

அதாவது, மரியாதையாக ஒருவரைக் குறிப்பிடும்போது ஒருமை இருக்குமிடத்தில் பன்மை விசுவாசம் சேர்ப்பது, இலக்கணப்படி இல்லை என்றாலும், உலக வழக்கத்தில் உள்ளது.

"இவர் கணிதம் கற்பிக்கிறார்" என்பதில் ஆசிரியர் என்ற பெயர்ச் சொல்லிலும், கற்பிக்கிறார் என்ற வினைச் சொல்லிலும் மரியாதை செலுத்தும் பண்பாடாக "ர்" வழவமைதி காத்து நிற்கிறது.

இது எப்படி வழவமைதி ஆகிறது. "ர்" என்ற விசுவாச பன்மைக்குச் சேர்க்கப்படும் விசுவாசம். அவர் என்றால் படர்க்கையில் பலரைக் குறிக்கும் சொல். அவன், அவள் என்ற சொற்களுக்குப் பன்மை அவர். ஒருமையைப் பன்மையில் வழங்குவதால் இது ஓர் இலக்கண வழவே. பன்மைச் சொல் ஒருவருக்குப் பயன்படுத்துவது பிழையாக இருந்தும் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் போது அது வழவமைதி ஆகிறது.

அஃறிணையில்: நாம் ஆசையாக வளர்க்கும் காளை மாட்டுக்குக் காங்கேயன் என்று பெயர் வைத்திருக்கலாம். அப்போது, அந்தக் காளை மாட்டை, மாடு என்று சொல்லாமல், "காங்கேயன் புல் தின்றானா?" என்று புழங்கும் போது அஃறிணை உயர்திணையாக வழங்குவதைக் காணலாம்.

பெயர்ச் சொற்களைப் போல அது சார்ந்த வினைச் சொற்களும் இந்த மரியாதை விசுவாசம் பெறுகின்றன.

அண்ணா எங்கே சென்றார்?
அப்பா எப்பொழுது வருவார்?
அம்மா என்ன கேட்டார்?

இந்த “ர்” விகுதி, பெரும்பாலும் உறவு முறைகளுடனும், எங்கனோடு தொடர்புடைய மரியாதைக்கு உரியவர்களுடனும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. அவை தவிர்ந்த நிலைமைகளில், “ன்/ள்” விகுதி பயன்பாட்டில் உண்டு.

சில ஊர் வழக்கங்களில் அம்மா எங்கே போனா? என்பது போனான் என்பதிலிருந்து “ன்” ஐ நீக்கி மதிப்புக் கொடுக்கும் முறை.

“அவன் வந்தான்” என்பது “அவ வந்தா” என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

மேலும், இனங்களின் பெயர்கள் “ன்” இல் முடியும்போதும் இதைக் காண முடியும்.

இந்தியன், இலங்கையன், தமிழன், சிங்களவன், ஆங்கிலேயன் என்பவை இந்தியர், இலங்கையர், தமிழர், சிங்களவர், ஆங்கிலேயர் எனக் குறிப்பிடப்படும்.

உறவு முறைகளான மாமன், அண்ணன், அத்தான், மைத்துனன், பேரன் என்பவை மாமர், அண்ணர், அத்தார், மைத்துனர், பேரர் என வழங்கப்படும். இவற்றில் பல பிழைகள் இருந்தும் இவை பரவலாகப் பாவிப்பில் உண்டே.

இவை பலவற்றில் ஆண்களைக் குறிக்குஞ் சொற்கள் “ன்” இலிருந்து “ர்” இற்கு மாற்றமடைகின்றன. “ன்” என்பது மரியாதைக் குறவான ஒரு விளிப்பு எனவும் “ர்” என்பது மரியாதையான விளிப்பு எனவும் நாம் கருதுவதால் இப்படியான மாற்றத்தை உள்வாங்குகிறோம்.

ஒரு திரைப் படத்தில், நக்கீரனு(ரு)க்கும் சிவனு(ரு?) க்கும் இடையில் இடம்பெறும் வாக்குவாதத்தில்:

“அவன் இவன் என்ற ஏக வசனம் எதற்கு?”

என்றொரு உரையாடல் மரியாதையை வலியுறுத்தி நிகழ்வது பலருக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். ஆகவே மரியாதை கருதி பன்மை விகுதி சேர்த்து மக்களுடன் பழகுவது தமிழ்ப் பண்பாட்டில் காலங் காலமாக இருக்கிறது போலுள்ளது.

பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படும் தொழில் சார்ந்த பெயர்கள்.

அரசன், அமைச்சன், பாடகன், கவிஞன், நடிகன் என்பவை அரசர், அமைச்சர், பாடகர், நடிகர் என வரும்.

இதில், இன்னொரு இக்கட்டான நிலைமை

நடிகர்கள், அமைச்சர்கள் என்று பன்மையாக்கம். அதாவது அவர்கள், இவர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்ற “கள்” விகுதி பெறும் பன்மைச் சொற்களின் தகுதி கேள்விக்குறியே.

இன்னொரு வியப்பும் உண்டு. அதாவது, பெண்களுக்கு இந்த மரியாதை மிகப் பரந்த அளவில் வழங்கப் படுவதில்லை என்பது கண்கூடே.

பாடகி, நடிகை, ஆசிரியை போன்றவை பல வேளைகளில் “ர்” சேர்க்காமலே வழங்கப்படுவதையும் நாம் காண்கிறோம். அவள் ஒரு நடிகை என்று சொல்லும் போது மதிப்புக் கருதி அவர் ஒரு நடிகர் என்று சொல்வதில்லை. அவர் ஒரு நடிகை என்றே புழங்குவதைக் காண்கிறோம்.

பாடகன் - பாடகர்

பாடகி - பாடகி

ஆனால் பாடகி என்பது அதிக இடங்களில் அப்படியே உபயோகத்தில் உள்ளது.

அதே போல் நடிகர் என்பது நடிகனுக்கான மரியாதை சேர்த்த சொல். ஆனால் நடிகை என்ற சொற் பிரயோகத்தில் அதிக மாற்றம் தெரிவதில்லை.

இதில் சிறிது ஆணாதிக்கம் தொனிப்பது தெரியும். அதாவது “ர்” விகுதி ஆண்களுக்கு மட்டும் என்ற ஒரு மனப்பாங்கு.

அமைதியில்லாத வரு
தமிழ்ப் பெயர்களில் «ர்»

மக்களோடு தொடர்புடைய பல விளிப்புகளில் “ன்” என்று முடியும் சொற்கள் மதிப்புக் குறைந்தவை என்று கருதி “ர்” சேர்க்கும் வழக்கத்தால், இவ்வாறு மதிப்பை உயர்த்தும் எமது வழக்கம், தவறான பாதையில் சென்றுள்ளதையும் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியுள்ளது.

மதிப்பு என்று எண்ணி, ஒரு படி மேலே சென்று, “ன்” இல் முடிவடைவதையும் ஆண்களின் பெயர்களுக்கும் “ர்” மாற்றம் செய்யும் பழக்கம் இருக்கிறது.

ஒருவருக்கு (ஆண்) பெயரிடும் போது “ன்” இல் முடிவடையும் வண்ணம் பெயர் இடப்பட்டிருந்தால், மதிப்பளிக்கிறோம் என்ற நினைப்பில் அந்தப் பெயருக்கு “ர்” விகுதி கொடுத்து ஏனையவர்கள் புழங்குவது பிழையே.

காலங் காலமாக நாம் வழங்கும் கம்பர், வள்ளுவர், திருஞானசம்பந்தர், கபிலர் போன்ற பெயர்கள் சில உதாரணங்களாகும். கம்பன் என்று இருக்கும் பெயரை, அது, “கம்பன், அவன், இவன்” என்று சொல்வது போல் உள்ளது என்று எண்ணி கம்பர் என்று குறிப்பிடும் வழக்கு உண்டு.

கம்பனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், இதையும் குறிப்பிடலாம். “ராமா” என்று வால்மீகி

இராமாயணத்தில் வட மொழியில் இருந்த பெயரைக் கம்பராமாயணத்தில் “இராமன்” என்று மொழி பெயர்த்திருந்தார். அந்த மொழி பெயர்க்கப்பட்ட பெயரைக் கூட நாம் “இராமர்” என்று அழைக்கும் நிலையில் எங்கள் மரியாதை “ர்” எங்களை வைத்திருக்கிறது.

நல்ல காலம், நாம் “ஆபிரகாம் லிங்கன்” என்ற பெயரை “ஆபிரகாம் லிங்கர்” என்று இன்னமும் மாற்றவில்லை. இன்னொரு வியப்பான விடயம் என்னவென்றால், “கிருஷ்ணன்” என்ற பெயர் “கிருஷ்ணர்” ஆகிவிட்டது ஆனால் “சிவன்” என்ற பெயர் “சிவர்” ஆகவில்லை. சிவர் என்றால் நன்றாக இருக்காதோ?

”ன்” இல் நிறைவடையும் மக்களின் பெயர்களுக்கு “ர்” விசுவாசம் சேர்ப்பது பிழை என்பது என் கருத்து. தொல்காப்பியத்திலும், பெயர்களுக்கு மரியாதைப் பன்மை விசுவாசம் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று எங்கேயும் சொல்லப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

தற்காலத்தில் கூட பலரின் பெயர்கள் “ன்” இற்குப் பதில் “ர்” சேர்க்கப்பட்டு அழைக்கப்படும் விந்தையையும் காண்கிறோம்.

சில பெண் பெயர்களில் மரியாதை மாற்றம் இருப்பதைக் கீழே கவனிக்கலாம்.

ஒளவை - ஒளவையார்

வள்ளி - வள்ளியார்

பார்வதி - பார்வதியார்

நல்லதங்கான் - நல்லதங்கான் - “ர்” அல்லது “யார்” மாற்றம் இல்லை. நல்லதங்காளார் என்று சில வேளைகளில் சொல்லக்கூடும்.

பொதுவாக, “இ” என்று முடிவடையும் பெண்களின் பெயர்கள் “வாடி, போடி” என்ற மதிப்புக் குறைந்த சொற்களில் முடிங்குவது போல் தோன்றுவதால், மாற்றப்பட்டிருக்கலாம். இதுவும் தவறாக இருக்கலாம்.

மேலும் எங்கள் மத்தியில், கொஞ்சம் கேலி கலந்த பெயர் வழக்கும் காணப்படுகிறது.

ஆறுமுகத்தார், சிவலிங்கத்தார், மணியத்தார் போன்றவை சில உதாரணங்கள்.

பெயர்கள் மட்டுமல்லாது வேறு பல சூழல்களிலும், மதிப்பு என்று எண்ணித் தமிழைத் தவறாகக் கையாளும் வழக்கம் நம்மிடையே உண்டு.

மேலும், அதியுயர் மதிப்பளிக்கு முகமாக வேறு பல பிரயோகங்களைப் பார்ப்போம்.

மதிப்புக்குரிய சங்கர மடங்களில் ஒன்றான காஞ்சி மடத்தின் முதன்மை ஆச்சாரியார்

சங்கராச்சாரியரைக் குறிப்பிடும் போது அவர் என்பதை “அவா(ன்)” என்றும் பெரியவர் என்பதைப் “பெரியவா” என்றும் அழைக்கப்படுவதை நாம் நாளாந்தம் பார்க்கிறோம். இது ஒரு அதி உயர் மதிப்பளிக்கும் எடுத்துக்காட்டு.

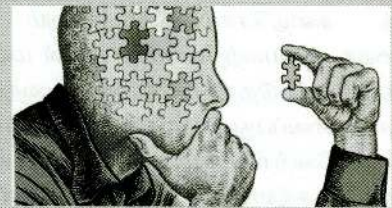
ஆளுடைய பிள்ளை என்ற இயற்பெயர் கொண்ட சம்பந்தர், ஞானப்பால் உண்டு தேவாரம் பாடியதால் ஞானசம்பந்தன் என்று அழைக்கப்பட்டார். அவருக்கு மேலும் மதிப்பளிக்கு முகமாக அவர் ஞானசம்பந்தர் என்றும் திருஞானசம்பந்தர் என்றும் மேலும் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

நிறைவாக இங்கே சொல்ல விளைவது என்னவென்றால், “ன்” இல் முடியும் ஆண்களின் பெயர்களுக்கும், “ள்” அல்லது “இ” என முடியும் பெண்களின் பெயர்களுக்கும் மரியாதை செய்கிறோம் என்று எண்ணிப் பெயரைச் சிதைப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

சில உதாரணங்கள்:

- திருக்குறள் என்ற திரவியம் போன்ற நூலை இயற்றியவர் வள்ளுவன்.
- பத்தாயிரம் பாடல்களுக்கு மேல் உள்ள கம்பராமாயணத்தை இயற்றியவர் கம்பன்.
- பலரால் தெய்வமாகப் போற்றப்படுபவர் இராமன். இங்கே நாம் கவனங் கொடுக்க வேண்டியது பெயர்களுக்கு “ர்” மாற்றம் கொடுப்பது ஒரு வகையில் அந்தப் பெயர்களை அவமதிக்கும் செயலாகவே பார்க்கப்படல் வேண்டும் என்பதே. பல பிற மொழியாளர்கள் தம் பெயரில் சிறு மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

- க. செய்யாலன், கனடா

விஞ்ஞாபி

ஓர் எழுத்துமீதான

கவனக்குவிப்பு.

ஒருவகை அங்கீகாரம்.

திரை உலா

- 'அலை' யேசுராசா -

(தாய் வீடு -மருதம் பதிப்பகம் 2023, 162p)

தரமான இலக்கிய எழுத்தாளர்களுக்கு ஜனரஞ்சகமான எழுத்தாளர்களை விட வாசகர்கள் குறைவு. இது கலைப்பட ரசிகர்களுக்கும் பொருந்தும். இப்புத்தகத்தின் மூலம் பொழுது போக்குத் திரைப்படங்களை விடுத்து கலைப்படங்களுக்கு உங்கள் ரசனையை உயர்த்துங்கள் என்று குரல் கொடுக்கிறார் 'அலை' இலக்கிய இதழைநடத்திய அ.யேசுராசா அவர்கள்.

கலைத் திரைப்படத்துறையானது, புதுமை மற்றும் வெளிப்பாடு மூலம் செய்யும் ஒரு பயணத்தின் அழகியல், பரிசோதனை மற்றும் மனித உணர்ச்சியின் ஆழம் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தி வணிக எல்லைகளைத் தாண்டி தனித்துவமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. வணிக சினிமாவைப் போலல்லாமல், கலைத் திரைப்படங்கள் பொதுவாக கதை அமைப்பு, காட்சிக் கதைசொல்லல் மற்றும் தத்துவ விசாரணை ஆகியவற்றில் ரசிகர்களின் மனங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி, பலகாலம் அதைப்பற்றியே சிந்திக்க வைப்பது, கலைப்படங்களுக்குக் கிடைக்கும் வெற்றியாகும். கலைப்படங்கள் சொற்ப நேர சந்தோசத்தைத் தருவதில்லை என்பதனால் சாதாரண ரசிகர்களைச் சென்றடைவதில்லை. அவர்களின் அன்றாட வாழ்வின் சிக்கல்களிலிருந்து இருந்து தப்புவதற்கு வணிக சினிமா உதவுகின்றது.

குறும் படங்களை உருவாக்குவர்களை இரு வகையாகப் பிரிக்கிறார் கட்டுரையாளர். முதல் வகை, விழிப்புணர்வுடன் செயல்பட்டு உலக திரைப்படங்களின் பரிச்சயத்துடன், தீவிர இலக்கிய வாசகர்களாக இருந்து விமரிசன

அணுகுமுறைக் கருத்துக்களை உள்வாங்கி நெறியாள்கை செய்பவர்கள். இரண்டாவது வகை திரைப்படத்துறையின் உண்மையான புரிதல் இல்லாமல் வெறும் ஆர்வத்துடன் வருபவர்கள். இரண்டாவது வகையினர் பலரது குறும்ப்படங்கள் குறைபாடுகள் கொண்ட படைப்புகளாகவே இருக்கின்றன. முதல் வகையினரின் நம்பிக்கை உள்ளவராக இருபவர்களில் தனி அடையாளத்தை ஏற்படுத்திய நாவலப்பிட்டியைச் சேர்ந்த இளங்கோ ராமின் மௌன விழித்துளிகள், வன்னி போர்க்கால பதங்கு குழி வாழ்வின் அவலத்தைச் சித்தரிக்கும் குறும்படம் சர்வதேச ரீதியில் இருபதுக்கு மேற்பட்ட விருதுகளை வென்றுள்ளது. இறுதி நேர வன்னி யுத்தத்தில், பதங்கு குழியில் இறந்துபோன மகனையும் வைத்து குருட்டுச் சிறுமியும் தந்தையும் படும் அவலத்தைச் சித்தரிக்கும் படமாகும். பிரதான நடிகர்களும் தொழில் நுட்பக் கலைஞர்களும் சிங்களவர்கள் ஆக இருப்பது மானுட நேசத்தை மேலதிகமாக வழங்குகிறது. மேலும் யேசுராசா, எங்கள் சமூகத்தின் திரைப்பட ரசனையில் மாற்றம் வரவேண்டும் என்கிறார். தமிழகத் திரைப்பட மாயையில் இருக்கும் நாங்கள், தமிழக வாழ்வையே சரியாகப் பிரதி பலிக்காத அங்குள்ள திரைப்படத்துறையால் தொடர்ந்து ஏமாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். - வரலாற்று ரீதியாக, பண்பாட்டு ரீதியாக, புவியியல் ரீதியாக, பேச்சு மொழி ரீதியாக வேறுபடும் ஒரு தனித் தேசிய இனமாக நாம் இருக்கிறோம். எங்கள் அரசியல், பண்பாடு தொடர்பாக விடயங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டுமானால் அவற்றை நாம் தான் செய்ய முடியும் என்பது கட்டுரையாளரது ஆணித்தரமான வாதமாகும். இலங்கைத் தமிழ் திரைப்படத் துறையைப்பற்றிய

விரிவான கட்டுரை ஒன்று இப்புத்தகத்தின் முக்கிய பதிவு ஆகும். அதிலிருந்து சில பகுதிகள்.... அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் இலங்கையில் திரைப்படக்கூட்டுத்தாபனம் ஒன்றை உருவாக்கவேண்டும் என்ற விவாதம் பாராளுமன்றத்தில் நடந்தது. சிங்கள உறுப்பினர் பலர், தனித்துவமான சிங்களப்படத்துறைக்கு இது அவசியம் என வலியுறுத்திப் பேசினர். அதே வேளை, தமிழரசுக் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அ. அமிர்தலிங்கம்பேசுக்கையில் 'தமிழ் திரைப்படங்களை இங்கு உருவாக்கும் தேவையோ அதை உருவாக்கும் திறமையோ இலங்கைத் தமிழர்களிடம் இல்லை' என்று உரைத்தார். அதற்குப் பதிலளித்த சிங்கள உறுப்பினரான டொரிக் . டி . துசா 'சிறந்த மருத்துவர்களையும் பொறியியலாளர்களையும் சட்டத்தரணிகளையும் பேராசிரியர்களையும் ஏராளமாய்த் தந்த தமிழ்ச் சமூகம், திரைத்துறையில் ஆற்றல் இல்லாதது என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது' என்று தெரிவித்தார்.

மேலும் இப்புத்தகத்தில் யேசுராசா குறிப்பிடுகிறார்..... இலங்கையில் தமிழ், ஆங்கிலம் ஹிந்தி மொழித் திரைப்படங்களின் இறக்குமதி மற்றும் விநியோகத்தை சிலோன் தியேட்டர்ஸ், சினிமாஸ் லிமிடெட், சிலோன் என்டேர்டைன்மென்ட்ஸ் ஆகிய நிறுவனங்களே கட்டுப்படுத்தி வந்தன. முதல் இரண்டும் தமிழர்களுக்குச் சொந்தமானவை, மூன்றாவது தமிழ் பேசும் முஸ்லீம் ஒருவருடையது. இறக்குமதியால் இந்நிறுவனங்கள் நல்ல லாபத்தை ஈட்டின. இலங்கையில் மட்டும் சிங்கள மக்கள் வாழ்வதால் நிச்சயமாக ஒரு சந்தை உள்ளது எனக் கருதி சிங்களப் படங்களைத் தயாரித்தன. உரிமையாளர்கள் தமிழர்கள் ஆகவும் தமிழ் பேசும் முஸ்லீம் ஆக இருந்த போதிலும் தமிழ்ப் படங்களைத் தயாரிக்க முன்வரவில்லை. ஆர்வ மேலீட்டால் சிலர், தமிழ்ப் படங்களைத் தயாரிக்க முயன்ற போதும் உரிய வகையில் தியேட்டர்களை வழங்காது இடைஞ்சல்களையும் கொடுத்தார்கள். 1983 இல் நடந்த இனக் கலவரத்தில் தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான இந்நிறுவனங்கள் எரிக்கப்பட்டபோது நிறையச் சிங்களப் படங்களும் எரிந்துபோயின. இவற்றுள் சிறந்த சிங்கள நெறியாளரான லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸின் படங்களும் பரிதாபமாக எரிந்து போயின. இதுவரை உருவாக்கப்பட்ட இலங்கைத் திரைப்படங்களில் குத்து விளக்கு (1972), பொன்மணி(1977), வாடைக்காற்று (1978) ஆகியவை முக்கியமான படங்கள் என்கிறார் யேசுராசா. முற்போக்கு எழுத்தாளரான காவலூர் ராசதுரையின் யாழ் சமூகத்தின் சாதி முரண்பாடுகள் கொண்ட கதையே அன்று யாழ்.பல்கலைக் கழகத்தின் சிங்களத்துறை

விரிவுரையாளராக இருந்த சிறந்த சிங்களத் திரைத்துறை நெறியாளர் தர்மசேன பத்திராஜ இயக்கத்தில் வந்த திரைப்படமே பொன்மணியாகும். இத்திரைப்படம் தென்னிந்தியத் திரைப்படத்திலிருந்து மாறுபடும் ஒரு முதல் கலை முயற்சியாகும் என்கிறார் கட்டுரையாசிரியர். சம காலத்தில், அனோமா ராஜகருண, பிரசன்ன விதானகே போன்ற சிங்களக் கலைஞர்களின் முயற்சியாலேயே வரலாற்றில் முதன் முறையாக யாழ்ப்பாணத்தில் சர்வதேச திரைப்படவிழா நடந்தது. இவ் விழாவுக்கு வருகை தந்த தமிழகப் படத்தொகுப்பாளரான பி. லெனின் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். 'ஒரு தொழில் துறையாக இன்னும் வளர்ச்சி அடையாத துறையாகவே இங்கிருக்கும் திரைத்துறை காணப்படுவது நல்லதொரு வாய்ப்பு. தமிழகத் திரைத்துறையின் தீங்கான அம்சங்கள் வருமுன்னே சரியான வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு ஈழத் திரைத்துறையை வளர்த்தெடுங்கள்'.

1990 களில் அமெரிக்க மாகாணமான கனெக்டிக்ட்டில் உள்ள ஒரு சாதாரண கிராமமான ராக்கி ஹில்லில் வாழ்ந்தபோது அங்குள்ள நூலகத்துக்குப் போவது வழக்கம். அங்கு வெளிநாட்டுப் பட DVD பிரிவில் ஏதாவது இந்தியப் படம் இருக்குமா என்று பார்த்தபோது ஒரே ஒரு படம் தான் கிடைத்தது. அது சத்யஜித்ரேயின் 'பத்ர் பாஞ்சாலி'. வெளி நாட்டவர்க்கு இருக்கும் கலைப்பட ரசனை பெரும்பாலான எமக்கு இல்லையே என்னும்போது நெருடலாக இருந்தது. கலைத் திரைப்படத் துறையானது சினிமா உலகில் ஒரு முக்கிய சக்தியாக இருந்து வருகிறது, இது பிரதான நீரோட்டத்தின் இலாப உந்துதல் இயல்புக்கு மாற்றாக உள்ளது. இது சினிமாவைப் புதிய வழிகளில் சிந்திக்கவும், உணரவும், அனுபவிக்கவும் பார்வையாளர்களுக்குச் சவால் விடுகிறது. வாழ்க்கை, கலாசாரம் மற்றும் மனித இருப்பு ஆகியவற்றின் சிக்கல்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு கலை வடிவமாக ஊடகத்தை உயர்த்துகிறது. சிறந்த கதை சொல்லும் கலைஞர்கள் இருக்கும்வரை, கலை சினிமா தொடர்ந்து செழித்து, புதுமையாக, ஊக்கமளித்துக்கொண்டே இருக்கும். இக்கலைஞர்கள் பலரை அடையாளம் கண்டு, அவர்களின் படைப்புகளைக் கலைரசனையுடன் இப்புத்தகம் முழுக்க அள்ளித் தெளித்திருக்கிறார் யேசுராசா.

- வித்தகபுரத்தான்

கண்டனமாகவோ, ஓரணத்தொளியிலோ அல்லது அமைதியாக கவகப்பெறும் கருத்துகளையும் பரிசீலிக்கத் தயாராயில்லாமல், வெறும் பாராட்டுக்களையே எதிர்பார்க்கும் படைப்புச் சூழல், மனச்சோர்வை ஏற்படுத்துகிறது!

- டி. டீசுராசா

உயிர்ப்பாதுகாப்பிற்காகப் பிரஞ்சுத் தீவில் தன் தாயான காமாட்சி அம்மாளுடனும் கைலாசம் என்னும் தன் சகோதரனுடனும் வந்திருங்குகிறாள். பெர்னார் குளோதேன் என்னும் பிரஞ்சு ஆட்சிக்காரனிடம் மனதைப் பறிகொடுக்கிறாள். பின்னர் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தன் காதலனின் கொள்ளுப் பேரனின் கனவில் தோன்றிப் பதினான்காம் நூற்றாண்டில், தான் காஞ்சிபுரத்தில் கருவழியப் பாய்ந்த கதை கூறி அலைக்கழிக்கிறாள்.

மேற்குலகின் மூணையியல் நிபுணர்கள் கனவுக்கான காரணங்களை வெளியில் இருந்து தேடுகிறார்கள். உளவியல் நிபுணர்களோ கனவு கண்டவனிடம் எஞ்சியிருக்கின்ற தகவல்களினடிப்படையில் அதனுள்ளே சென்று காரணங்கள் தேடுகிறார்கள். விஞ்ஞானியரோ கனவுகள் விழிப்பிற்கும் தூக்கத்திற்கும் இடைப்பட்ட நிலை என்பர் என்கிற நாவலாசிரியரின் எழுத்துகளை மீறி, கொள்ளுப்பேரனான பெர்னார் ஃபொந்தேன் தன் கனவில் வந்து தூக்கத்தைக் கெடுக்கும் தன் கொள்ளுப்பாட்டனின் காதலியான காரிகையின் தடம் தேடிச் செல்லும் வழியூடே, வரலாற்று நிகழ்வுகளை அழகாகக் கோத்திருக்கிறார் நாவலாசிரியர் கிருஷ்ணா நாகரத்தினம். இது இலகுவான காரியமல்ல. வேம்புலிநாயக்கர் தொடக்கம் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் வரை தெய்வானையைப் பற்றிய மர்மம் துலக்க வருகிறார்கள். காத்தமுத்துவும், கைலாசமும் அன்றைய புலம்பெயர் தமிழர் வாழ்வின் துயரங்களைப் புடம் போட்டுக் காட்டுகிறார்கள். பார்த்திபேந்திரப் பல்லவனும் தேவயானியும் காதலின் இனிமையும் பிரிவும் எத்தகைய துயர்தர வல்லது, எத்தனை பிறப்பிலும் தொடர வல்லது என்னுஞ் சேதி சொல்கிறார்கள். உலகில் வேறுபட்ட குணங்கள் கொண்ட எந்த ஒரு இருப்புக்கும் தொடர்பு உண்டு என்பதைக் கைலாசமும் சில்வியும், பெர்னார் குளோதேனும் தெய்வயானையும், பெர்னார் ஃபொந்தேனும் மறுப்பின்றித் தெள்ளத் தெளியச் சொல்கிறார்கள். ஆதலால் இதனைக் காதலிற்குக் கட்டியங் கூறும் நாவல் எனவுங் கூறலாம்.

சொக்கனுக்கும், அருணாசலத் தம்பிரானிற்கும், தளவாய் வெங்கிடாச்சார்யாருக்கும் பைராகிச் சித்தரிற்கும் உள்ள தொடர்பையும், தெய்வயானைக்கும், தேவயானிக்கும், வாணிக்கும் உள்ள தொடர்பையும், பார்த்திபேந்திரப் பல்லவனுக்கும், பெர்னார்

குளோதேனுக்கும் பெர்னார் ஃபொந்தேனுக்கும் உள்ள தொடர்பையும் தேடித் தேடித் துப்புத் துலக்க வேண்டி உள்ளதால் இந்நாவலை ஒரு மர்மநாவல் என்றும் இலகுவில் எண்ணி விடலாம்.

ஒவ்வொரு அலை அடிக்கத் தொடங்கமுன் - அத்தியாய ஆரம்பங்களில் சிவவாக்கியரையோ தாயுமானவரையோ ஔவையையோ பாரதியையோ குறுந்தொகையையோ விக்டர் ஹியூகோவின் வரிகளையோ கொணர்ந்து நிறுத்தி அந்தந்த அலைகளின் ஆர்ப்பரிப்புகளுக்குள் அடங்கியிருக்கும் சிப்பிகளையும், முத்துக்களையும், சிலவேளை தசையைக் கீறிக் குருதி பெருக வைக்கும் கூர்மிக்க பாறாங்கற்களையும் எதிர்நோக்க வாசகரைத் தயாராக்கி, ஈற்றில் சித்தாந்தச் சிந்தனைகளைத் தூவி நிற்பதால் இதனை ஒரு தத்துவ நாவல் எனிலும் தவறில்லை.

‘குணாகுணவாராய்ச்சி என்ற திறனாய்வில் “உலக வழக்கிற்கு முரண்படாதனவாயும், தேசாசாரத்தைத் தழுவினவாயும், பொது சனங்களின் நடவடிக்கைகட்குப் பொருந்தினவாயும், காலதேச நிச ரூப வர்த்தமானங்கட்கு ஒத்தனவாயுமுள்ள கற்பனைக் கதைகளே நாவல் எனப்படும்” என்று சாராம்சமாக நாவலுக்கு இலக்கணம் எழுதிய புதுவைக் கலைமகன்- ஆசிரியர் [1916] தம்பி புருஷோத்தமன் கூற்றப்படி, இந் நாவல் பிரஞ்சுத் தீவில், என் இனமும் என் சனமுமான தமிழினம், கரும்புத் தோட்டக் கூலிகளாகப் பட்ட துயரை அடிமை வாழ்வைப் புடம் போட்டுக் காட்டுகிறது. நாயக்கர் கால ஆட்சியில் நலிந்து போன தமிழர் வரலாற்றைக் கூறுகிறது. அது மட்டுமின்றி அவ்வக் காலங்களுக்குரிய சொல்வழக்குகள், பேச்சுவழக்குகள், உணவுப் பழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைமைகள் என்பனவற்றையும் செவ்வனே சொல்கிறது. நாவலாசிரியரின் தேடலும், உழைப்பும், பன்முகப்பட்ட அறிவாற்றலும் அறிவுத் தெளிவும், தமிழாற்றலும் மாணிக்கங்கள் போல், வைரீரியங்கள் போல், வைரங்கள் போல் ஒவ்வோர் அத்தியாயங்களிலும் ஒளி வீசுகின்றன.

இப் பெருங்காதையில் குறிப்பிடப்படும் கதைத்தளங்களான பல்வற்றை நேரில் கண்டு வந்தமையால், நாவலை வாசிக்கும்போது அங்கெல்லாம் கதாபாத்திரங்களோடு - கும்பேகரர் கோவில் மாடங்கள், காஞ்சிபுரம் காமாட்சி அம்மன் தெற்குக் கோபுரம், தஞ்சாவூர் நாயக்கர் மாளிகை, ஃபோர்ட் லூயி துறைமுகம் என ஊடுபாவி ஒன்றித்துப் போக முடிந்தது. இந்த அரும் பெரும் வரலாற்று நாவல் தமிழர் வரலாற்றில் இன்றியமையாதது என்பேன். பொன்னியின் செல்வனில் திளைத்தவர்களும் திளைக்காதோரும், நீலக்கடலுள் நிச்சயம் மூழ்கி எழ வேண்டும்.

“ஒரு விநாடி கூட,
நாம் நம்மை சந்தேகிக்க
அனுமதிக்க கூடாது.”

மனோ சின்னத்துரையின்

"கிரவுஞ்சி கதைகள்."

- உக்குவன அக்கரம்

வாழ்வின் புறவயச் சூழல், இடம் பெயர்வு, கடல் கடந்த தேசத்து அகதி வாழ்வு, வெளிநாட்டுத் தொழில்துறை, அந்த மக்களின், அம்மண்ணின் பழக்கவழக்கங்கள், கலைகலாச்சாரப் பண்புகள் ஒரு ஆக்கவியலானதுக்கு, தனக்கான கருத் தெரிவுக்கும், கதாபாத்திர அமைப்புக்கும் செறிவூட்டுகின்றன. வாசகனுக்குப் புத்தாக்க வாசிப்பனுபவத்திற்கும் பரந்த தேடலுக்கும் இவ்வகை எழுத்துகள் களம் சமைக்கின்றன.

சிறுகதைக்குச் சட்டகமொன்றை வடிவமைத்து அதற்குள்ளே பொருந்துவனவற்றைச் சிறுகதைகளாக வண்ணம்தீட்டி, முலாம்பூசும்பார்வையொன்றுதொட்டுநிலவக்கூடியது. நவீன கதை வடிவம் இவற்றைத் தமக்குள் பொருந்திக்கொள்ளாது ஆற்று நீரோட்டம் போன்று, தான் சமைத்த பாதையில் தனக்கான கீதங்களைச் சுதந்திரமாகப் பாடிச் செல்கின்றது. இச்சுதந்திரக் காற்றை, சிறுகதைகளா? என்ற தொனிகுள் நாம் மடக்கி ஆய்ந்துணர மண்டையைப் பிய்க்கிறோம்.

The image that fiction produces is purged of the distractions, confusions, and accidents of ordinary life. என்பது போல தனது சுற்றுவுட்பாரத்திலிருந்து தனக்குத் தெரிந்த நிகழ்வுகளை, பார்த்த சம்பவங்களிலிருந்தே கதைக்கான களத்தைக்கண்டெடுத்துள்ளார் மனோ சின்னதுரை. சிறுகதை என்பது ஒரு முரண்பாட்டைச் சித்தரிக்கும் உரைநடை. இங்கு பல முரண்பாடுகளைக் கதைகளில் ஆழமாக ஆய்ந்துணர்ந்து வாசக மனதில் வேருன்றச் செய்கிறார்.

'நவீன சிறுகதைகளில் வடிவ ஒழுங்கைத் தேட வேண்டியதில்லை' என்ற மனச்சாய்வுக்கமைவாக கிரவுஞ்சி கதையும் சிறுகதைக்கு வகுக்கப்பட்ட சட்டகங்களை மீறித் தனது செல்வாக்கை வாசகனில் நிலைகொள்ளச் செய்கிறது.

இலக்கு எதனையும் வைத்துக் கொள்ளாமல் சமூகத்தின் இருப்பையும் அதன் விசித்திரங்களையும் அதற்கான சமூகக்காரணங்களையும் தனிநபர் செயல்பாடுகளையும் மனோ சின்னதுரையின் எழுத்து அழுத்தி எழுதிச் செல்கிறது. நீர்ச்சுழிப்பற்ற நதியின் போக்குப் போன்றது. அதன் ஆழத்தில் என்ன இருக்கிறது என்பதை மேற்பரப்பில் பார்க்க முடியாததைப் போல புனைவின் விவரிப்பில் வாசிக்கும் மனதிற்குள் அலைகள் பலவற்றை எழுப்பிக்கொண்டே இருக்கும் கதைகள் இத்தொகுதி எங்கும் விரவிக் கிடக்கின்றன.

பரந்து விரிந்து எல்லையற்றுக்கிடக்கும் பிரபஞ்ச வெளியில் நம் குருட்டுப் பார்வைக்குத் தெரிவது சிறிது. அதையும் உலகப்போக்கு, நடைமுறைச் சூழலுக்கேற்ப ஒத்திசைவாக எழுதி அழகு பார்க்கும் குறுகிய சிந்தைக்குள் நாம் கவனிக்க மறந்ததையும், பேச விரும்பாததையும், எழுத ஒப்புக்கொள்ளாத மானிட நடத்தை, செயல், நடவடிக்கை,

செய்கைகளை எழுத்தாளன் பாசாங்கற்று எழுதியுள்ளதைக் கவனிக்கிறோம். கவனிப்பது என்பது உடல் நிலையையும், மனநிலையையும் பொறுத்தது. காண்கிற எல்லாவற்றையும் கவனிக்க அதிகமானோர் கற்றுக்கொள்வதில்லை. கவனித்த அத்தனையையும் எழுத வேண்டுமென்பதில்லை. எழுதத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விஷயத்தில் சில பொது அம்சங்கள் - முக்கியமாக மானுடம் வேண்டும். அந்த மானுடத்தின் மேன்மை மனோ சின்னத்துரையின் கதைகளில் விரவிக்கிடக்கிறது.

இதுவரை வாசித்து வந்த கதைத்தொகுதிகளிலிருந்து மாறுபட்ட எதிர்மறையான கதைமாந்தர்கள் குணவியல்புகள், நடத்தைகள் கொண்ட கதையின் கட்டுமானம் மிகக் கவனமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆர்ப்பாட்டம், அதிரடியான திருப்புமுனைகளற்ற கதை, கதை மாந்தர்களை அதன் போக்கில் விட்டு, கதை சொல்லி சமூகத்திற்கும் வாசகனுக்கும் சொல்ல முற்படுவதை அழுத்தமாகச் சொல்லும் ஒவ்வொரு கதையும் கருவும் அபாரம். ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறானவை. அது முன்னிறுத்தும் கருத்துகள் காத்திரமானவை. இலகுவில் கடந்து செல்ல முடியாதவை.

கன்னக்கோல், அந்திப்பூ, இருமல், அச்சுதனின் அம்மா, அணை, சாய்மனக்கதிரை, அப்பா வளர்த்த பிள்ளை, தானம், பிரிவு, திவ்யதரிசனம், துணை, ஆதலினால், நோ, அம்மாவின் காதலன் ஒவ்வொன்றினது கதைக்களம் வெவ்வேறான வெளியின் சாளரம். அவை உணர்த்தி நிற்கும் சமூகப் பெறுமானம் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியவை. உரத்துப் பேசப்படவேண்டிய சங்கதிகள்.

மாசிலாமணியும் நாற்பது திருடர்களும், உயிர்வதை, கிரவுஞ்சி இவை மூன்றும் எலிக்கும் மனிதர்களுக்குமிடையிலான கதை. 'நோ' ஒரு மேடை நாடகப் பாத்திரவார்ப்பும், காட்சி மாற்றமும், இரு நாய் வழியான உரையாடல் அமைப்பும் கதையின் உச்சமாகிறது.

கொரோனா காலத்தில் கதையெழுதத் துவங்கி இக்குறுகிய காலத்தில் மூன்று தொகுதி-களை வெளியிட்டிருப்பது இவரின் அசுர வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

கோகிலா மகேந்திரனின் 'வெள்ளோட்ட அனுபவத்தில்' ஜெயகாந்தன் எனக்குக் குருவானவர் என்பவருக்குச் சிறுகதை வடிவம் தெரியாமல் இருக்காது. சில கதைகளில் அவ்வடிவம் சிறப்பாக வந்தமர்ந்தும் இருக்கிறது. அதன் வடிவம் பல கதைகளில் தெரிந்து மீறப்படுகிறது போலும். பெரும்பாலான கதைகளில் யதார்த்தவாதமும் இயற்பண்புவாதமே கோலோச்சினாலும் சில இடங்களில் மீறல் வருகிறது. நாடக எழுத்துரு வடிவில் (கிட்டத்தட்ட) ஒன்று. உளவியல் கட்டுரை ஒன்றின் சுருக்கமா என்பது போல் இன்னொன்று, பல பாத்திரங்கள் சடப்பொருள்களின் கோணங்களில் இருந்து பார்க்கப்படுவதாக மற்றொன்று. இப்படி பல பரிசோதனைகள் இந்நூலில் என்று கருத்துரைக்கிறார்.

இக் கருத்துரைகளுக்கு மனோ சின்னத்துரை 'முகம்'பகுதியில் 'எனது கதைகள் சிறுகதை இலக்கணத்துக்குள் அடங்கவில்லை என்கின்றனர் சிலர். அதைப்பற்றி நான் அதிகம் அக்கறை கொள்ளவில்லை. என்னுடைய உணர்வுகளை அடுத்தவரிடம் தொற்ற வைப்பதில் வெற்றி அடைந்திருக்கிறேனா? உண்மைச் சம்பவங்களிலிருந்தே கதைகளுக்கான கருக்கள் என்னை வந்தடைகின்றன. உண்மை போல் இருப்பதே சிறந்த கதை என நம்புகிறேன். கதைகளில் தீர்ப்புச் சொல்வதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை. அது கடினமான காரியமுமல்ல. வாசகர்களை மேலும் சிந்திக்க தூண்டுவதே என் இலக்கு.' என முத்தாய்ப்பு வைக்கிறார்.

கிரவுஞ்சி தலைப்புக்கேற்ப வித்தியாசமான கதைகளின் தொகுப்பு. தவிர்க்க முடியாத வாசிப்பின் நுண்ணிய மானுடத்தை நமக்குள் போதிப்பன. நாம் பார்க்க, நேசிக்க மறந்த பக்கங்களின் கதைகளாகக் கிரவுஞ்சி மனதை ஆக்கிரமித்து நிற்கிறது.

○

வளர் வாசகர் பதிவேடு

மாம்பழத்து வண்டு

தலைவி பாடுகின்றாள்

“ஹோ... மாம்பழத்து வண்டு வாச மலரச் செண்டு
யார் வரவைக் கண்டு வாடியது இன்று”

கண்ணதாசன் எழுதிய இப்பாடலை வளர்-08 இதழில் எதுகை மோனைக்காக அறிவியல் உண்மைகளைச் சிதைத்து கவிஞர் பாடல்களை எழுதுகிறார் என்று எழுதியிருந்தார் கட்டுரையாசிரியர். ஒரு தமிழ் தீவிர வாசகருடன் கதைத்தபோது, அப்பாடலை விளங்குவதற்கு பாடல் முழுவதையும் கேட்க வேண்டும் என்றார்.

தலைவன் பாடுகின்றான்

“கோடி விழி பட்டு கோலவிழி சிட்டு

வாடுவது கண்டு வாடியது வண்டு”

பெண்களுடன் பேசும்போது அவர்களின் முகத்தைப் பார்த்து பேசவேண்டும் என்பார்கள். இங்கு கோல விழிகள் கொண்ட பெண்ணிடம் ஆண்கள் கோடி விழியால் (கடைக்கண்ணால்) அல்லது பலர் (அரைக்கோடிப்பேர்) வேறு எதையோ பார்த்ததால் வந்த துன்பத்தினால் பெண் (கோல விழிச்சிட்டு) வாடியதால் வாடுகின்றது வண்டு. இங்கு வண்டு என்று கவிஞர் குறிப்பிடுவது கொங்கையின் காம்பேயாகும் மேலும் வாச மலர் செண்டு என்பது கொங்கையைக் குறிப்பதாகும் என்பதை இலை மறை காய்மறையாக கவிஞர் விரசமில்லாமல் பாடலில் விபரிக்கின்றார்.

கோடை மழை மேகம் கோபுரத்து தீபம்

கொஞ்ச வரும் நேரம் கொண்டதென்ன கோபம்- தலைவி

என்னுரிமை என்றே நான் இருக்கும் போது

தென்றல் வந்து உன்னைத் தீண்டியது என்ன- தலைவன்

மேகம், தென்றல் தலைவியைக் கொஞ்ச வரும்போது தலைவன், அவற்றினை தன்னை தவிர வேறு யாரும் தீண்டக் கூடாது என்று தலைவன் கோபம் கொள்கிறான். “கன்னியர்க்குத் தென்றல் அன்னை முறை அன்றோ”

- தலைவி

தென்றல் தனது தாய் மாதிரி என்கிறாள் தலைவி.

“அன்னை அவள் மெல்ல ஆடை தொடுவாளா”

- தலைவன்

உனது தாய் உன் ஆடையை மீறித் தொடுவாளா என்கிறான் தலைவன்

“சொன்னபடி கேட்பேன் என்ன செய்ய வேண்டும்”

- தலைவி

உன்னிடம் வாதிடமுடியாது, உனக்கு என்ன வேண்டும்

இப்பொழுது? என்கிறாள்

“கண்ணி உன்னை எந்தன் கைச் சிறையில் வைப்பேன்”

- தலைவன்

தலைவன் தன் கைச்சிறையில் எதை வைப்பார் என்பதை இலக்கிய ரசிகர்களின் கற்பனைக்கு விட்டுவிடலாம்.

புன்னாலையை பொன்னாலையாக

மாற்றியது யார்?

வளர்-08 இதழில் இலக்கியஞானி தி.ச.வரதராசன் தான் பிறந்த புன்னாலை கிராமத்துக்குப் பொன்னாலை என்ற பெயரைச் சூட்டி மகிழ்ந்தவர் எனக் கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது சரியான தகவலாக இருக்கமுடியாது. ஏனெனில் நல்லூர் சின்னத்தம்பி புலவர் இயற்றிய பறாளை விநாயகர் பள்ளு (சென்னை - சாது அச்சுக்கூடம் -1932) வில் பொன்னாலை என்றே இருக்கின்றது. 1932 ம் ஆண்டில் இலக்கியஞானி தி.ச. வரதராசனுக்கு எட்டு வயதேயாகும். இருப்பினும் இலக்கிய ஞானி இளைஞராக நண்பர்களுடன் மிதிவண்டியில் செல்லும்போது புன்னாலை என்று எழுதியிருந்த மைல்கல்லை கரிக்கட்டியால் பொன்னாலை என்று எழுதியதாக ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இன்றுவரை புன்னாலையை பொன்னாலையாக மாற்றியது யார் என்பதில் தெளிவில்லை.

- வாசகர் இல.1

தஞ்சம் தரும் ஊர் -வளர்-08

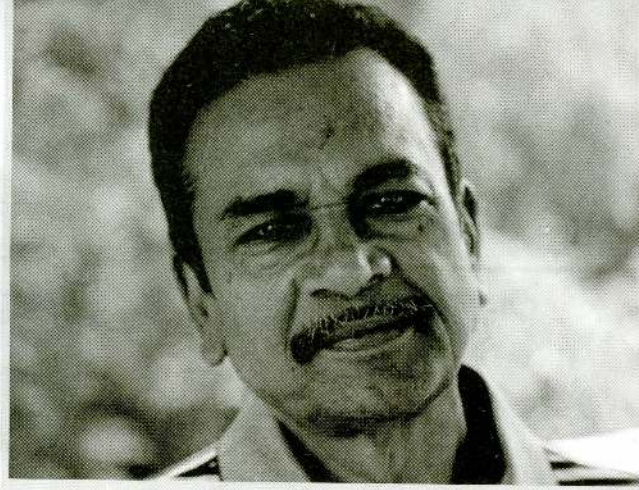
அத்தி பூத்தாற் போல எப்போதாவது “அப்பா” என்பான். அதைக் கேட்கத் தான், இந்த ஊரில் அலைகிறேன்... என்ற வரி சொல்ல விழைகிற, தந்தைச் சோகம் கனதியானது. தமிழகப் பாத்திரமும், ஈழப் பாத்திரமும், கலந்து வருகிற கதையாதலால், ஆங்கிலக் கலப்பு தவிர்க்க முடியாமல் இருந்திருக்கலாம். மஞ்சள் தேய்பிறையைக் காட்டி, கதையை முடித்த விதம் அருமை. திருநங்கைகளை, தியாகப்படுத்தி, அவர்களை மேன்மைப்

படுத்துகிற சிந்தனையோட்டம் பாராட்டுக்குரியது. கதை முழுவதும் இழையோடிக் கிடக்கும், தந்தையின் சோகம், புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. தஞ்சாவூர் கோபுரம் சரிந்திருக்கிறது. குடும்பத்தின் நலனுக்காக, ஒருவரைத் தியாகம் செய்யலாம் என்று வேதம் சொல்கின்றது, என்பதெல்லாம், ஆதாரமற்ற வாய்வழி விடயங்கள் தானே! அமெரிக்கர்களின் குணாதிசய இயல்புகள் வழி, தமிழகத்தில் இனங் காணப்படும் இடம், அருமை. படைப்பின் பிழையான, இந்த மஞ்சள் மகள், என்றும் நினைவினில் இருப்பாள். கூடவே தந்தையும். - தீபிகா

இடுமணல்-வளர்-08

இடுமணல் வாசித்து முடித்த பிறகும் கூட, இடுமணல் என்ற தலைப்பின் அர்த்தம் புரியவேயில்லை. அதற்குள் ஏதோ இருக்கிறதென்று மட்டும் புரிகிறது. ஒரு பெண் பார்வையிலான, புலம் பெயர் வேலை அனுபவங்கள், எழுதப்பட்டது அபூர்வமே. அந்த வகையில் இந்தக் கதை மிக முக்கியமானதொன்று. அதுவும் அடிப்படைச் சம்பளமுடைய ஊழிய வேலையின், ஒரு நாட்பொழுதை கதை விரித்துச் செல்கிறது. கைக்காசுக்கு வேலை கொடுக்கிற, தமிழ் வர்த்தக லட்சணத்தையும், அங்கு ஒரு தமிழ்ப்பெண், தனக்குப் பாதுகாப்பின்மை என்று உணர்ந்து கொண்டு, வெளியேறிச் செல்கிற நிகழ்வெல்லாம், புலம்பெயர் மரபுப் பெருமிதங்களின் மற்றைய துயரப் பக்கம். வெட்கத்தின் பரிசு. தம் வர்த்தக விளம்பரங்களுக்காக, போலித் தமிழ்த் தேசியத்தைக் கையிலெடுக்கிற, அத்தனை வர்த்தகர்களையும் சாட்டையால் விளாசுகிற கதை இது. அன்பையும், அரவணைப்பையும் வழங்குகிற அண்ணியின் பாத்திரம். இந்தக் கதையில் ஒரு வித்தியாசமான ஆசுவாசம். மூன்று நாள் வயிற்று வலி போல, ஊஞ்சலில் ஆடும் போது, வயிற்றிலெழும் குளிர்மை போல, போன்ற பெண்களுக்கேயுரிய உவமைகள், கதையில் ஆழமாகப் படிக்கிறது. மூத்திர வழக்கையும், பாரிஸ்-லாச்சப்பலையும் தொட்டுக் கொண்டு கதை நகர்ந்தாலும், தமிழர்கள் வாழும் அத்தனை நாடுகளினதும் குறுக்கு வெட்டு முகம் தான் இடுமணல். சம்பாதிக்கிற பெண்ணை, ஏக்கத்துடன் பார்க்க ஆரம்பிக்கிற சம்பாதிக்காத பெண்ணின், கற்பனை ஏக்கத்தை, மிக இயல்பாக தொட்டுச் செல்கிற புன்ளி அருமை. மூசாவை, பனைமரமாகச் சித்தரிக்கிற இடம் நாகரிகமான கையாளல். ஒரு வகையில், அவன் தருகிற சகோதரத்துவ அன்பு, முன்னைய இரண்டு வேலையிடங்களிலும் கிடைக்கவில்லை என்பது தான் அங்கு செய்தி. புலம் பெயர் வர்த்தக சமூகத்துக்கு விழுகிற அடி பலமானது தான். ஆனாலும், வெறும் கற்பனை என்று, இதை எந்த தமிழனும் சொல்ல மாட்டான் என்பது தான், இந்தக் கதையின் முக்கியத்துவமும், வெற்றியும். கதையின் முடிவு பற்றிய வாசிப்பு அனுபவத்தைப் பற்றி ஏதோ சொல்ல இருக்கிறது. அது எதுவென, உடனும் பிடிபடவில்லை.

- தீபிகா

அஞ்சலி

தமிழ் பண்பாட்டு ஆய்வாளரும்
நாவலாசிரியருமான

பேராசிரியர் ராஜ் கௌதமன்

காலமானார். வயது 74

இவருடைய தலித் பார்வையில் தமிழ்ப் பண்பாடு எனும் நூல் சங்க இலக்கியம் பற்றிய சிறந்ததொரு ஆய்வு நூலாகும். 1990களில் தலித் அரசியல் எழுச்சி பெற்றபோது தமிழ்ச் சமூகத்தில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. இச்சூழலில் ராஜ்கௌதமனின் இந்நூல் 1994இல் வெளிவந்தது சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும்.

தமிழ் பண்பாட்டை அடித்தள மக்களின் கோணத்தில் மார்க்சிய ஆய்வுமுறைப்படி ஆராய்ந்தவர் ராஜ் கௌதமன். தலித் சிந்தனைகளைத் தொகுப்பதிலும் அவற்றின் மீதான வரலாற்றுபூர்வ விமர்சனத்தை கட்டமைப்பதிலும் பெரும்பங்காற்றியிருக்கிறார்.

ஆய்வு நூல்கள்

க. அயோத்திதாசர் ஆய்வுகள்

பாட்டும் தொகையும்

தொல்காப்பியமும் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும்

ஆகோள் பூசலும் பெருங்கற்கால நாகரிகமும்

தலித் பார்வையில் தமிழ்ப் பண்பாடு,

அறம் அதிகாரம்

அ. மாதவையா

தலித்திய விமர்சனக் கட்டுரைகள்

கண்மூடிவழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப்போக.

கலித்தொகை-பரிபாடல்: ஒரு விளிம்புநிலை நோக்கு.

ஆரம்பகட்ட முதலாளியமும் தமிழ்ச்சமூக

உருவாக்கமும்

புதினங்கள்

சிலுவைராஜ் சரித்திரம்

காலச்சுமை

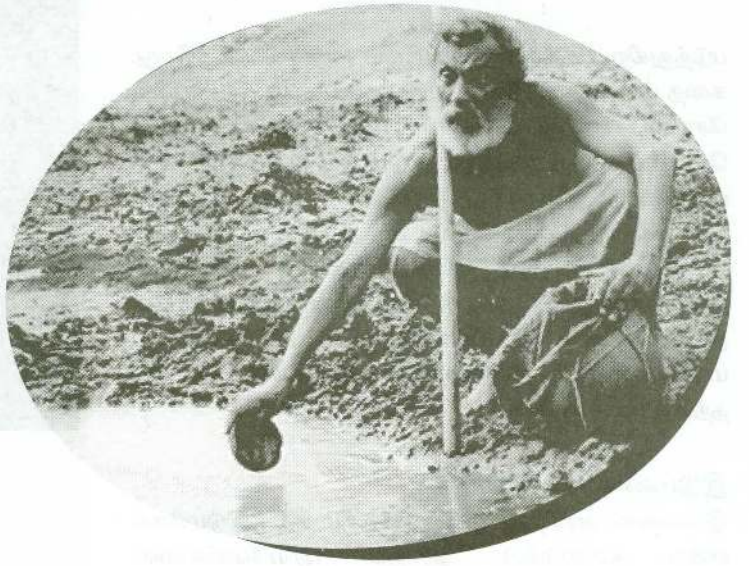
லண்டனில் சிலுவைராஜ்

(திருச்செல்வம் செல்வமனோகரன் அவர்களின் முகநூல் பதிவிருந்து...)

பகிர்தல்

அ. யேசுராசா

- பிரசன்ன விதானகே
- புதியவர்களின் படைப்புகளை மதிப்பிடுதல்
- பேராசிரியர் க. பஞ்சாங்கத்தின் உரை!

பிரசன்ன விதானகே புகழ்பெற்ற சிங்களத் திரைப்பட நெறியாளராவார்.

புறஹந்த களுவர (பௌர்ணமி இருட்டு), பவுறு வளல்லு (உள்ளிருக்கும் சுவர்கள்), ஓப நத்துவ ஓப எக்க (நீ இல்லாமலும் உன்னுடனும்), பரடைஸ் (சொர்க்கம்) முதலியன உலகத் திரைப்பட விழாக்கள் பலவற்றில் விருதுகள் பல பெற்ற அவரது முக்கிய திரைப்படங்களாகும்!

நான் கொழும்பு மத்திய தந்திக் கந்தோரில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த போது— 1982 ஆம் ஆண்டளவில், நானும் வீரகேசரியில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த நண்பர் கேதாரநாதனும் ஒருநாள், பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெறும் திரைப்பட விழாப் படமொன்றைப் பார்த்தபின், இரவு 8.30 அளவில், வெள்ளவத்தைக்குச் செல்லும் பேருந்துக்காகத் தரிப்பிடத்தில் காத்துநிற்கையில், சிங்கள இளைஞரொருவர் வந்தார். அவரை யேர்மன் கலாசார நிலையத் திரைப்பட நிகழ்ச்சிகளிலும் அடிக்கடி கண்ட நினைவு. அன்று பார்த்த திரைப்படத்தைப் பற்றிய எமது உரையாடலில் அவர் தானும் கலந்துகொண்டார். அவர் பாணந்துறையில் நல்லூருவ என்னுமிடத்தில் வசிப்பவர். பேருந்து வரும்வரை எமது உரையாடல் தொடர்ந்தது மட்டுமல்ல, இன்றுவரை — உலகப் புகழ்பெற்ற பின்னரும் — எம்மிருவருடனும் நட்பைப் பேணியும் வருகிறார்! அவரது அரசியல்

கண்ணோட்டம் முற்போக்கானது. இலங்கையில் தமிழ் மக்கள்மீது காட்டப்படும் பாரபட்சங்களை, வன்முறைகளை அவர் எதிர்க்கிறார் மேலும், அரசியல் தீர்வாகத் தமிழ் மக்கள் என்னத்தை விரும்புகிறார்களோ அது — சுயநிர்ணய உரிமை போன்றவை — வழங்கப்படவேண்டுமென்பதும் அவரது நிலைப்பாடு!

அவரது திரைப்படங்கள் சிலவற்றிலும் அவரது இந்தக் கருத்துநிலை, தமிழ் மக்களுக்குச் சார்பாக வெளிப்படுகின்றது!

i) யுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது அவர் உருவாக்கிய புறஹந்த களுவர திரைப்படத்தில், இறந்த இராணுவ வீரனின் உடல் சீலிடப்பட்ட சவப்பெட்டியில் அவனது வீட்டுக்கு வருகிறது 'பெட்டியைத் திறக்கக்கூடாது' திறந்தால் நஷ்டசுடான ஓர் இலட்சம் ரூபா கொடுக்கப்படமாட்டாது என்ற நிபந்தனையும் போடப்படுகிறது. மகன்மீது பாசமுள்ள முதியவரான குருட்டுத் தந்தை, நஷ்டசுட்டைப் பொருட்படுத்தாமல் பெட்டியை உடைத்துத் திறந்து, கைகளால் தடவுகிறார் 'இரண்டு வாழைக் குற்றிகளும் பெரிய கல்லும்தான் அங்கு உள்ளன. தமிழ் மக்களுக்கெதிரான யுத்தத்தில் சிங்கள மக்கள் எவ்வாறு ஏமாற்றப்படுகிறார்கள் என்பதைக் காட்டி, யுத்த மாயைக்கு எதிரான பார்வையைத் தோற்றுவிக்கிறார். அதனால் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கவின் அரசாங்கம் இதனைத் தடைசெய்தபோது, கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்திற்காக நீதிமன்றில் வழக்குத் தொடுத்துப் பின்னர் வெற்றியும் பெற்றார்.

ii) 'ஓப நத்துவ ஓப எக்க' திரைப்படத்தில், யுத்தகாலத்தின்போது தமது மகளின் பாதுகாப்பைக் கருதி, மலைநாட்டிலுள்ள தெரிந்தவர்களிடம் அவளை அனுப்பிவைக்கின்றனர் வன்னியிலுள்ள அவளது பெற்றோர்; செலவுக்குப் பணத்தையும் அவ்வப்போது அனுப்பிவைக்கின்றனர். யுத்தம் தீவிரமடைந்தபோது பெற்றோருடனான தொடர்பு அற்றுப்போகிறது. கையிலிருந்த

பணம் முடிந்த பின், சிறிய நகைகளையும் பொருள்களையும் அங்குள்ள அடைவுகடையில் கொடுத்துப் பணம்பெறுகிறார். கடையை நடத்துபவர் சிங்களவர். முன்னாள் இராணுவ வீரன். அவரது வீட்டில் நடுத்தர வயதான தமிழ்ப் பெண்ணொருவர் சமையல்போன்ற வீட்டு வேலைகளைச் செய்கிறார். கடைக்கு வரும் இளம் தமிழ்ப் பெண்ணின் அமைதியான தோற்றமும் கையறுநிலையும், அவள்மீது அவனுக்கு ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்துகின்றன. அவளை மணம்முடிக்க விரும்புகிறான். தனது வீட்டுப் பணிப்பெண்மூலம் அவளை அடைய முனைகிறான். அவன் நல்லவன் எனக்கூறி அவன் சில தடவைகள் வற்புறுத்தியபோதும் முதலில் மறுத்த இளம்பெண், பிறகு தனது கையறுநிலையில் சம்மதித்து மணம் முடிக்கிறாள். கணவன் நல்ல குணமுள்ளவன்தான். அவள்மீது நேசத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். எனவே, குடும்ப வாழ்க்கை சுமுகமாகக் கழிகின்றது. இடையில் ஒருநாள், இராணுவத்திலிருக்கும் கணவனின் நண்பன் வீட்டுக்கு வந்து தங்குகிறான். அவன் மூலமாகவே, கணவன் முன்பு இராணுவத்திலிருந்தமை தெரிய வருகிறது.

அவன் இதனைத் தனக்கு மறைத்தமை அவளுக்குக் கோபத்தை உண்டாக்குகிறது. அவனுடன் வாக்குவாதப்படுகிறாள், ஒருகட்டத்தில், நீங்கள்தானே எங்கள் மக்களில் பலரைக் கொன்றது, பெண்களைக் கற்பழித்தது, பொருள்களை நாசமாக்கியது என்றெல்லாம் உரத்த குரலில் கத்துகிறாள். அவன், இவற்றைத் தான் ஒருபோதும் செய்யவில்லையெனவும், ஆனால் தனது நண்பர்கள் செய்தபோது மௌனமாக இருந்ததாகவும், குற்றவுணர்வுடன் தெரிவிக்கிறான். அவளது கோபம் ஆறாத போது ஒருகட்டத்தில் அவளின் காலைப் பிடித்து, “எல்லாவற்றையும் மன்னித்துவிடு!” எனக் கெஞ்சுகிறான். சிங்கள இனத்தின் ஒரு குறியீடுபோலவே அவன் (முன்னாள் இராணுவ வீரன்) மன்னிப்புக் கேட்பதைப் பார்வையாளரின் மனதில் தாக்கு வலுவுடன் வெளிப்படுத்திய காட்சி இது! உண்மைக் கலைஞனின் தார்மிக உணர்வை வெளிப்படுத்தியதில், மதிப்புக்குரியதோர் உச்சநிலைக்குப் பிரசன்ன சென்றுவிடுகிறான் என்பது, எனது கணிப்பீடு!

III) பிரசன்னவின் பிந்திய திரைப்படம் ‘பரடைஸ்’ என்னும் மலையாளப் படமாகும். 2022 இல், இலங்கையில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்ட சூழலில், கணவனும் மனைவியுமாக ஒரு ஜோடி கேரளத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து, மலைநாட்டிலுள்ள சுற்றுலா விடுதியொன்றில்

தங்குகின்றனர் அதே நாள் இரவில் அவர்களின் மடிக்கணனி, தொலைபேசி என்பவற்றை, மூன்றுபேர் கொண்ட திருடர் குழு, களவெடுத்துச் செல்கிறது. பொலிஸ் நிலையத்தில் முறையிட்டதில், மூன்று மலையகத்தமிழ் இளைஞர்களைச் சந்தேகத்தில் பிடித்த பொலிஸ், அவர்களை அடித்துத் தாக்கியதில் ஒருவர் இறந்துவிடுகிறார். அப்பிரதேசத் தமிழ் மக்கள் திரண்டு கோஷங்கள் எழுப்பித் தமது எதிர்ப்பைக் காட்டுகின்றனர். பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியான சிங்களவர், விடுதியில் பணியாளராகவுள்ள இன்னொரு மலையகத் தமிழ் இளைஞரையும் இணைத்துக் குற்றஞ்சாட்ட முயல்வதில், நிலைமை மோசமாகிறது. தமிழர் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக, சிங்கள அதிகாரிகளால் பாரபட்சத்துடன் மேற்கொள்ளப்படும் வன்முறைகள் இங்கு வகை மாதிரியாக அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன!

* *

● புதியவர்களின் படைப்புகளை மதிப்பிடுதல்

புதியவர்கள் உருவாக்கும் படைப்புகளை எவ்வாறு மதிப்பிடுவது என்பதில், சில பிரச்சினைகள் உள்ளன. புதியவர்கள் என்பதில் பாடசாலை மாணவர்களுடன், வெளியிலுள்ள இளைஞர்களும் அடங்குகின்றனர். பொதுவாக அவர்களது ஆக்கங்களைப் பாராட்டி ஊக்குவிக்கவேண்டுமெனச் சொல்லப்படுகிறது. பலவீனங்களைக் குறிப்பிடாது தவிர்க்கவேண்டுமெனவும் உணர்த்தப்படுகிறது; வெறுமனே பாராட்டுவதால் அவர்களது வளர்ச்சி தடைப்படாதா? என்ற எதிர்க்கருத்தும் இருக்கிறது. பாடசாலை மாணவர்கள் தமது பருவ வெளியீடுகளில் எழுதுவதை மென்போக்குடன் அணுகலாம்; வெளித்தெரியும் ஆற்றல் கீற்றுகளைச் சுட்டிப் பாராட்டி, கவனிக்க வேண்டிய விடயங்களையும் கூறலாம்; பாடசாலை மாணவர்களல்லாத வெளியே யுள்ள இளைஞர்களின் ஆக்கங்கள்பற்றி இன்னும் சற்று இறுக்கமாகக் கருத்துகளைத்

தெரிவித்து ஆற்றப்படுத்தலாம்; இதன்வழி விழிப்புணர்வு அவர்களிடம் தூண்டப்படும். பல்கலைக்கழகங்களில் விசேட கற்கை நெறிகளைப் பயின்று, நான்காம் வருட முடிவில் பரீட்சைக்காகவும் உருவாக்கப்படும் புத்தாக்கங்களை எப்படி மதிப்பிட வேண்டும் என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. அண்மையில் எனக்கேற்பட்ட சங்கடமான அனுபவமே இந்த எண்ணங்களின் ஊற்றுமூலம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பொன்விழா ஆண்டினையொட்டிப் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுவருகின்றன. அதன் ஒருபகுதியாக, ஊடகக் கற்கை நெறிப் பிரிவின் இறுதி வருட மாணவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட குறும்படங்களிலிருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்ட “சிறந்த” பத்துப் படங்கள் கொண்ட காட்சி, 11. 10. 2024 அன்று கைலாசபதி கலையரங்கில் நடைபெற்றது. காட்சி முடிவில் குறும்பட நெறியாளர்கள் பத்துப் பேரும் மேடையில் வரிசையாக நின்றுகொண்டிருக்க, பார்வையாளர்கள் தமது கருத்துகளைத் தெரிவிக்கலாம் என்ற அறிவிப்புச் செய்யப்பட்டது. முதலில் ஒருவர் தனது சிறிய குறிப்பில் பாராட்டைத் தெரிவித்தார். பிறகு ஓர் அமைதி. எனது இருக்கைக்கு அருகில் நின்ற அறிவிப்பாளர், யாரும் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம் என்று மீண்டும் சொல்லியபோது, நான் அவரிடம் ஒலிவாங்கியைப் பெற்றுச் சில கருத்துகளைத் தெரிவிக்க முயன்றேன். “மாணவர்களின் இந்த ஆக்கங்களைப் பொதுவில் வரவேற்றுக்கொண்டு, சில கருத்துகளைப் பகிர் விரும்புகிறேன்.” என்று ஆரம்பித்தேன். பல படங்களில் தெளிவினமை காணப்படுகிறது. துண்டு துண்டான காட்சிகள் காட்டப்படுகின்றன. ஆனால், ஒரு மூலக்கூறைச் சுற்றி, சிறுகதையைப் போல மையப்படுத்தப்பட்டதாக வெளிப்பாடு அமையாத தால், நெறியாளர் என்ன கூறவருகிறார் என்பதை விளங்கமுடியவில்லை எனச் சொன்னேன். யாழ்ப்பாணத்தில் குறும்படம் எடுக்கும் பலர், திரைப்பிரதியை எழுதுவதில்லை, நல்ல சிறுகதை களைப் படிப்பதில்லை. இங்குள்ள மாணவர்கள் திரைப்பிரதியை வைத்துத்தான் தயாரித்தார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது ... என அமைதியாக நான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், “சுருக்கமாக முடியுங்கள்” என, அருகில்நின்ற அறிவிப்பாளரான இளம்பெண் என்னிடம் தெரிவித்தார். நான் ஆச்சரியத்துக்குள்ளானபோதும், சுருக்கமாக

முடிக்கிறேன் என்று சொல்லி விரைவாக, போட்டோகிராஃபர் பற்றிய குறும் படம் என்னைக் கவர்ந்தது. காட்சிகளின் அடுக்கடுக்கான வைப்புமுறை, கதை நகர்வு, கடைசியில் நடைபெறும் சம்பவத்தில் அதிர்ச்சியூற்று - தான் எடுத்த போட்டோக்களைச் சுவரிலிருந்து பிய்த்து எரிப்பது எல்லாம், ஒரு மையத்தைசுற்றி நன்றாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறதென்ப பாராட்டினேன். படத்தின் முடிவில் காட்டப்படும் வெளிநாட்டுப்போட்டோவும், வசனங்களிலான குறிப்பும் தேவையற்றதால் நீக்கப்படலாம் எனவும் சொல்லி, வெளியில் வேலை செய்தபடி குடும்பப் பாரத்தையும் சுமக்கும் ஒரு பெண்ணின் ஏக்கத்தைச் சொல்லும் “மெய்ப்பட...” என்ற படமும் பாராட்டத்தக்கதென்றும் கூறி, பேச்சை முடித்துக்கொண்டேன்.

அரங்கின் மறுபக்கத்தில் இருந்த, பல்கலைக்கழக ஊடகக் கற்கை நெறியில் தற்போதும் முக்கிய பாத்திரத்தை வகித்துவரும் ஒருவர் (முந்தைய துறைத்தலைவர்) அவசரமாக எழுந்து, அறிவிப்பாளர் நின்ற இடதுபக்கத்துக்குவிரைந்துவந்து ஒலிவாங்கியை வாங்கி நின்றபடி, உணர்ச்சிவசப்பட்ட உரத்த குரலில் கருத்துத் தெரிவித்தார். (அரங்கில் தனது முந்தைய இருக்கையில் அமர்ந்தபடியே உணர்ச்சிவசப்படாமல் - ஆறுதலாக அவர் கருத்துச் சொல்லியிருக்கலாம்!). “கலந்துரையாடல், திரைப்பிரதி, ரிற்றீமென்ட், துட்டிங் ஸ்கிரிப்ட், எடிற்றிங் எல்லாவற்றுடனும் தான் குறும்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. இது மாணவர்களின் ஆக்கங்கள்” யேசுராசாவைப் போன்றவர்கள் தாங்கள் எதிர்பார்க்கும் உயர்தரங்களை வைத்துக் கருத்துச் சொல்லக்கூடாது. Sorry.... இதை நான் சொல்லத்தான் வேண்டும்” என்றவாறாக அவரின் கருத்துகள் அமைந்திருந்தன.

மாணவர்களின் ஆக்கங்கள்பற்றிய எனது கருத்துகளை, கற்கைநெறியிலான தனது பங்களிப்பை விமர்சிப்பதாக அவர் எடுத்துக்கொண்டாரோ என்று, நினைத்தேன்; அதனால், ஏமாற்ற மனவுணர்வில் மேலும் கருத்துச் சொல்வதைத் தவிர்த்துக்கொண்டேன். மாணவர்களின் ஆக்கங்கள் என்பதால், காணப்படும் குறைபாடுகளைச் சொல்லக்கூடாதென்று அவர் கருதுகிறாரா? குறைகளைச் சொல்லாது மறைப்பது அவர்களின் திறன்வளர்ச்சியில் பங்களிப்புச்

செய்யுமா? அவர்கள் என்ன சாதாரண பாடசாலை மாணவர்களா? பல்கலைக்கழகச் சிறப்புக் கற்கைநெறியில் நான்கு வருடங்களின் பின் படைப்புகளை உருவாக்கியவர்கள்தானே! கண்டனமாகவோ, ஏளனத்தொனியிலோ அல்லாது அமைதியாக முன்வைக்கப்படும் கருத்துகளையும் பரிசீலிக்கத் தயாராயில்லாமல், வெறும் பாராட்டுக்களையே எதிர்பார்க்கும் சூழல், மனச்சோர்வை ஏற்படுத்துகிறது!

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பொன்விழா ஆண்டு நிகழ்ச்சிகளின் ஒருபகுதியாக, பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையால், 'ஐந்தாவது அனைத்துலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு' ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்தது, அதில் 'திறப்புரை' நிகழ்த்துவதற்காக, தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் க. பஞ்சாங்கம் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி,

'பேராசிரியர் க. பஞ்சாங்கம் அவர்களுடன் ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பு : இன்றைய இலக்கியத் திறனாய்வு எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்' என்னும் நிகழ்ச்சியை, 09. 10. 2024 மாலை 3.00 மணிக்கு, திருமறைக்கலாமன்ற கலைத்தூது அழகியல் கல்லூரியில், இலக்கியவெளி அமைப்பு நடத்தியது. சிறப்பாக அமைந்த உரை பல புதிய பக்கங்களைக் காட்டியது.

1) மதிப்பீடு, 2) பல்கலைக்கழக கல்வித் துறையிலான ஆராய்ச்சிகள், 3) திறனாய்வு ஆகிய மூன்று பிரிவுகளை அவர் விளக்கினார். முதல் இரண்டிலும் திறனாய்வுக் கூறுகள் அமைந்துள்ளபோதும் அவை திறனாய்வு

ஆகமாட்டாவெனச் சொல்லி, அப்படியானால் திறனாய்வென்றால் என்ன? எனக் கேள்வி கேட்டுப் பின்வருமாறு கூறினார் :

“திறனாய்வு என்பது ஒரு பிரதிக்குள் ஒரு வாசகன் பயணம்செய்து, அந்தப் பயணத்தின்போது தான் அடைந்த அனுபவத்தை மீண்டும் ஒரு படைப்புமூலம் படைக்கவேண்டும். அது ஒரு Recreation ஆக இருக்கவேண்டும் – படைப்பைக் குறித்த ஒரு படைப்பாக இருக்கவேண்டும்!”

அவர் தனது உரையில் க. நா. சுப்பிரமணியத்தின் ஆக்கங்களை மதிப்பீடுகள் என்றும் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் நா. வானமாமலை ஆகியோரின் ஆக்கங்களை கல்வித்துறை ஆராய்ச்சிகள் என்றும் வகைப்படுத்தினார். அவையெல்லாம் திறனாய்வுகள் ஆகாவென்றும் குறிப்பிட்டார். தனது 'மறுவாசிப்பில் கி. ராஜநாராயணன்' என்ற நூல், திறனாய்வு நூலாக முயன்ற ஒரு சோதனை முயற்சி என்றும், அது எந்தளவுக்கு வெற்றியளித்ததென்று தெரியவில்லையெனவும் கூறினார். பிரமிளின் ஆக்கங்கள் பல திறனாய்வாக உள்ளன வென்று சொன்னார். கலந்துரையாடலின் போதான – “உங்கள் பார்வையில், திறனாய்வுகளைச் செய்தவர்களாக யாரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?” என்னும் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில், கோவை ஞானி, எஸ். வி. ராஜதுரை ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம் என்றார்.

கலந்துரையாடலும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது. வேல் நந்தன், மயூரரூபன், அ. யேசுராசா, சி. ரமேஷ், சி. விமலன், ராஜேஸ் கண்ணன் ஆகியோர் பங்களித்தனர்.

நா. சண்முகலிங்கன் தலைமைதாங்கிய இந்நிகழ்ச்சி, க. குணேஸ்வரனின் நிறைவுரையுடன் முடிவுற்றது.

-17. 10. 2024

“வாழ்க்கையில் முழு திருப்தியை எதிர்பார்க்கின்றீர்களா? உங்களால் ஒருபோதும் மனநிறைவுடன் இருக்க முடியாது.”

வளரும் ஓவியம்.

ஓவியர் : செல்வி. அபிஷ்ணவி சிறீஸ்கந்தராசா
பாடசாலை : தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரி,
க.பொ.த. உயர்தரம் கணிதப்பிரிவு

சாரணியத்தில் அங்கத்துவராக இருப்பதானால்,
இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாப்பது தொடர்பில் பல
விழிப்புணர்வுகளைப் பெற்றுள்ளேன்.

இயற்கையை நேசிப்பதிலும், பாதுகாப்பதிலும் இருந்த
ஆர்வத்தினால்,
இந்த ஓவியத்தினை வரைந்தேன்.

- அபிஷ்ணவி

சோலைக்குயில் அவைக்காற்றுக் களம்